

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్ ప్రకాశితము. సంఖ్య ౧౫.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము.)

ఇది

శ్రీనాథమాహాకవి విరచితము.

రెండవకూర్పు గింం.

కాకినాడ

ఆంధ్ర సాహిత్యపరిషత్తువారిచే బ్రకటితము.

1930.

వెల రు 0—12—0.

ప్రథమ ముద్రణ పీఠిక.

శ్రీనాథమహాకవి కాశీఖండమునందు “చిన్నారి పొన్నారి” యనుసీసపద్యమునఁ దాను రచించిన శాలివాహనసప్తతీతి, మరుత్తరాట్పరితము, భీమఖండము, నైవధము, కాశీఖండములను లోకమున కెఱుకపఱిచెను. అందుల విమోదటిరెండుగ్రంథములు నింతవఱకు నెవ్వరికిని గ్రహింపరములు కాలేదు. ఆపద్యమందు లేని హరవిలాస విభుధు ముద్రితమై ప్రచారమున నున్నది. దంతులూరి భాసరాజు మూర్తిత్రయోపాఖ్యానపీఠికలోఁ దనతాత యాగు శన్ననరపతి “శ్రీనాథసుకవీంద్రుచే ధనంజయవిజయం బనునత్కవ్యమందిగొనియె” నని చెప్పినాఁడు. దానింబట్టి కవిసార్వభౌముఁడు కిరాతార్జునీయమును గూడ రచించె నని యూహింపవగును. ఇవియేకాక యెన్నఁడు నెవరును గని విని యెఱుంగనిది యాశివరాత్రి మాహాత్మ్య మొకటి.

దీనిని గొంతకాలమునకు మునుపు, ఆంధ్రసాహిత్య శరిష్టత్తువాడు తమ ప్రాచ్యలిఖితగ్రంథపరిశోధనమునఁ గృష్ణాబ్జల్లా నందిగామతాలూకా జొన్నలగడ్డ వాసిరెడ్డి వారింబట్టఁ గనుగొని యావృత్తాంతము లోకమున

కెఱుకవటిచి ప్రత్యంతరమునకై చాలఁ బ్రయత్నించియు నయ్యది లభింపమిచే నెట్లో పత్రికలోఁ బ్రకటించిరి. ఈ గ్రంథమును బలువు రచేయించుటచే మరల నిపుడు వున్న కరూపమునఁ బ్రకటింపఁబడు చున్నది. కావున దీనిచరిత్ర మిటఁ గొంచెము చర్చింపఁబడును.

ఈగ్రంథము ప్రతి యతిశిథిలము లగు తాటియాకు లపైఁ గలదు. మధ్యమధ్య పత్రములును ముక్కలు నుసి నుసియై పోవుచున్నవి. వ్రాత చాలఁ బురాతనమైనది. “అనందనామనంవత్సర శ్రావణ శుద్ధ ౧౩ మంగళవారము” ఁడు వెంక్కన కుల్యరణి మ॥ గుడిమిట్ల వ్రాసినట్లు ద్వితీ యాశ్వాసముచివర నున్నది. ఈ యానంద క్రీ. శ. 1674 గాఁటిది కావున నిప్పటికి 249 యేండ్లక్రిందటివ్రాత. ఈగుడిమిట్ల నందిగామ సమీపమున నున్నది. గుండ్రని నైజాముకత్తు. సాధారణముగాఁ దాటాకువు న్నకములు బదువువా రెల్ల నీవ్రాత చదువఁజాలరు. ప్రస్తుతము లభిం చిగ్రంథము నాలుగాశ్వాసములది. దీనిలోఁ గవి మొదటఁ బ్రతిజ్ఞచేసిన “ఉరులింగోద్భవంబును, శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబు” నను కథలు ముగిసిపోయినవి. కాని నాలవయా శ్వాసాంతమున శివదూతలచే యమదూతలు పరాకాశులై యముని కేఱిగింప “చిన్నవోయి యముం డేమి చేసె” నని యైదవ యాశ్వాసారంభ నూచకముగ మునుతుండే బ్రక్షింపఁబడెను. దానిచే నింకను గొంతగ్రంథము కల

జేమోయని తోచును. కాని శ్రీనాథకవి యింతమాత్రమే రచించె ననుట సమంజసముగా నున్నది. ఏలన మొదటఁ బ్రతిజ్ఞచేసిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యము ముగిసినది. పైని యమప్రమాధాదుల యుద్ధములు కథకంతగా నుపకరించునవి గావు. కావున మూల మగునీశానసంహితాధ్యాయాంత్యపద్యానురోధమున నీమునుల ప్రశ్నవాక్యమును గూడ గ్రంథమందుఁ జొప్పించె ననుట యుత్తమము.* రెండవది శ్రీనాథుఁ డీ గ్రంథమును ముగింపకమునుపే కాలగతినొందుటవలన నాలుగొక్కవలములు మాత్రమే శ్రీనాథ రచితములని చెప్పవలయును. అంతియ కాని యింకను గొంతభాగ మున్న దనియు నది లేఖకునిచే విడువఁ బడిన దనియుఁ జెప్పుటంత సరికాదు, కావున, శివరాత్రిమాహాత్మ్యము సమగ్రముగనే లభించిన దని తలంపనగును. ఇంక నీగ్రంథ మేకాలమున రచింపఁబడెనో విమర్శింపవలసి యున్నది.

“సత్కవిసార్వభౌముం డగుశ్రీనాథకవివ ర్ణయ - - - గ్గాంచి.” ఆ. గ. ప. ౧౩.

గీ. వేడ్కగవిసార్వభౌముని విమలచరితు , , ఆ. గ. ప. ౩౭.
న. అనవుడు సమస్తీసురాగ్రగణ్యుండు కమలనాభామాత్య పోత్తుండును మారయామాత్యపుత్తుండునునగు శ్రీనా

గీ. ఈయం క్తికి ముందు విమర్శింపఁబోవు ప్రమాణము లాధారములు.

ధకవివరేణ్యుండు సంతృప్తమాననుండె. ఆ. గ. కే.

అను వాక్యములవలనను, ఆశ్వాసాంతగద్యములు నాలుగువలనను శ్రీ నాథుండు కవిసార్వభౌమబిరుద మందిన పిదప హరవిలాసనైషధములకుఁ బిదప భీమఖండమునకు మునుపు దీనిని రచించె నని శ్రీ వీరేశలింగమువంతులుగారి యాహ. ఈ గ్రంథమందు దోషము లత్యధికముగా నుండుటచే నియ్యది శ్రీ నాథుని బాల్యకవిత యని బ్ర॥ శ్రీ॥ నాగ పూడి కుప్పుస్వామయ్యగారి తలంపు. వీరువురవాదము లలో నేది వాస్తవమో పరికింతము -

“సుతుని న్నద్యుక్తశాంతాత్మనిన్. ఆ. గ. ప. గ.

“అలిని బుక్కిటందిడి. ఆ. గ. ప. కి.

“కృతిపతు లగుకవిముఖ్యుల. ఆ. గ. ప. గ.

“వడిప్రాసవిడంబబంధమై, ఆ. గ. ప. గ.

“మల్లికార్జునకుత్సలంబర్థిబడసె. ఆ. గ. ప. గ.

“పుణ్యముషీశ్వరన ప్రతుల్యులం బొలిన. ఆ. గ. ప. గ.

“వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రురథు. ఆ. గ. ప. ౨౦.

“ఘనుండుకొమరగిరింద్రుండుగలిగియుండు. ఆ. గ. ప. ౨౦.

“నేర్పరతఁడు. ఆ. గ. ప. ౨౨.

“(నకలసద్గుణ)విఖ్యాతసారసౌఖ్య మహిళపరిచాతు
మంత్రమానసాత్మ ఆ. గ. ప. ౨౩.

“వరమపాతి వ్రత్యభావంబు తలఁపంగ గౌరిగౌరీలు
కాంత తలఁప ఆ. గ. ప. ౨౪.

“సర్వీకుచింత.” ఆ. ౧. ప. ౧౬.

“కాకోదరగ్రామణికంఠగ్రవేయు. ఆ. ౧ ప. ౧౮.

ఇట్టివేకాక యింక ననేకదోషములును నప్రాధికవి
తాబంధమును వవతారికాభాగమున నగవచుచుండుటచే
వీగ్రంథము శ్రీనాథరచితము కా దనియైనను బాల్యరచిత
మనియైనను జెప్పనగును గాన శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారి
యూహ సరికాదు. గ్రంథమునందుఁ బలుతావులఁ గవి
సార్వభౌమబిరుడ ముండుటచేతను దోషము లవతారికా
భాగమందె తక్కు మటెచ్చటను లేకుండుటయేకాక కథా
భాగము శ్రీనాథుని యితరగ్రంథములకైలిక నమాన
మగుప్రాధిచే నులరాచుచుండుటచేతను శ్రీకుప్పస్వామయ్య
గారి తలంపుకూడ సరికాదు. ఇంక మూడవపక్ష మొకటి
స్ఫూరించినది. దానిని జిత్తగొడఁ బ్రార్థించెదఁ.

శ్రీనాథుడు నైషధరచనానంజరము ప్రాథమికరా
యల యోగిసంపాదించుటకు గాడడిగడిమిభట్టు నోడించి
సార్వభౌమబిరుడ మండెను. అబిరుడ మీగ్రంథమునఁ
గలదు గదా ! హరపాలననైషధములందు లేనిపంచారా
హావ్యరఃకురంగేశ్వరుల భావములు తొలుదొడ్చ భీమఖం
డమున నుపయోగించుచున్నది. అనాథము లీగ్రంథమంత
నగవచుచున్నవి. కావున శివరాత్రిమాహాత్మ్యము భీమఖం
డమునకుఁ బడవనైనరచింపఁబడినది. ఇంతే కాక వంశ్యుల
కాశీఖండముననుండి నూనిభీమదిక్రములోని వచు.

శ్లో. “యాయజ్ఞాకకులే జన్మ క్వక్వ మే వ్యసనం మహాత్
అహో బలియా స్సవిధి ర్భావికర్తానుసాధయేత్
భిక్షితుం నాధిగచ్ఛామి నమే పరిచితః క్వచిత్
నచహస్తే ధనం కించి త్కిమత్ర శరణం భవేత్
సదా హ్యభ్యుదితే భానా ప్రసూరే మృష్టభోజనమ్
దద్యా దద్యాత్ కం యాచే యాచే హ జనసి నమే
అనుశ్లోకములను—

గీ. అక్కటకట దురోగరవ్యసన మెట్లు
యాయజ్ఞాకవిశిష్టాన్వవాయ మెట్లు
ఎట్లుచేసినఁ జేయుఁగా కేమనంగ
నేర్చువారము విధి దయానిస్సహృదయ.

కాశీ. ఆ. ర. ప. ౧౧౩.

చ. అరుణగభస్తిబింబముదయాద్రి పయింబాడ తేరగిన్నెలోఁ
బెరుఁగును ఖంటకంబు వడపిందెలునుం గుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణ యగుప్రాణముప్రాణము తల్లియున్నదే
హరహర యెవ్వరింకఁగడు పారసి నెట్టెద రీప్పితాన్న
ముల్. ఆ. ర. ప. ౧౧౪.

అనుపద్యములుగా నాంధ్రీకరించెను. ఇందు మొద
టిపద్యమును విస్తరించి శివరాత్రిమాహాత్మ్యమున వర్ణించి
నాడు. రెండవదాని నేమాత్రమును మార్పు నేయక యల్ల
జేసినాడు. (చూ. ఆ. 3. ప. ౧౧) ఈ మూలశ్లోకములు
కాశీఖండమందు నీశాననంహితయందు నొకరీతినే యుం

దూనా? ఈశాననంహిత యెందున్న దో యగవడదు. కాశీ
ఖండమే యీశాననంహిత, యనినఁ దప్పు కాఁజాలదు.
కావున సిగ్రంథము కాశీఖండము గూడ రచించినవిమ్మటనే
గరరం ప్రాంతమున రచింపఁబడె నని నానిశ్చయము.
అయినచో నవతారికాభాగమందలి యప్రాధికైలికి నలా
క్షణికప్రయోగములకును గతి యే మందురా? శ్రీనాథుఁడు
కాశీఖండమునందుఁ గుబేరపూర్వవృత్తకథనావసరమున శివ
రాత్రిమోహాత్మ్యమును గుణనిధిచరిత్రయాపమున వర్ణించెను.
తనగ్రంథములం దటనట బాణకాదంబరిలోని వాక్యముల
నువయోగించెఁ గాని యీరెంటియందును దనివిననక
కాదంబరిలోని రసవంతము లగుభాగముల విరివిగ గ్రహించి
సుకుమారచరిత్రమును గల్పించి శివరాత్రిమోహాత్మ్యమును
నమగ్రముగ వర్ణించెను. గ్రంథముపూర్తిచేసి యవతరణిక
రచింపకమునుపే కైలాసమున కేగెను. పిదప శ్రీకైలవాసి
యగుశాంతయ యెట్లో యాయేకలిఖితప్రతిని సంపాదించి
కొంతధనము వెచ్చించియో లేకయో స్వయముగనో లేక
తనయాశ్రితుఁడగు నొకయప్రాధికవివలననో యుపోద్ఘా
తము నుద్భవింపఁజేసి జనకవియొక్క యై నిరాలంత్రి యైన
యీకృతికన్యను దన కంటఁగట్టుకొనియె నని చూపిం
చుట సాహసము కానేరదు. గ్రంథారంభమునందలి యిష్ట
దేవతాస్తుతియుఁ గవిస్తుతియుఁ గృతిపతికృతికర్త నుద్దేశించి
పలికిన వాక్యములును గవిప్రతిజ్ఞావాక్యములందలి ప్రథమ

గలలోన వానిఁ జిక్కఁగఁ గాఁగిటనుజేర్చి

ముకుళి తేక్షణగాని ముద్దియయును

నతనిరూపంబు గుడ్డంబులందు లిఖించి

యందంబుఁ జూడనియంగనయును

జెలులచేతను బ్రోదిరాచిలుకచేత

వానిగుణములు విని కుచద్వంద్వసీమఁ

బాదుకోఁబులకింపని పైదలియును

బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టణమున. ఆ. ౨. ౯౪.

అను సీసపద్యముగా రచించెను. ఇంక నిట్టి వనేకము

లాతని పూర్వగ్రంథానుకరణము లిందుఁ గలవు.

గ. తస్య రాజో నిఖిలకలాకలాపావగాహనగభీరబుద్ధిః - -

బృహస్పతి రివ సునాసీరస్య కవి రివ వృషపర్వణః వసిష్ఠ

ఇవ దశరథస్య విశ్వామిత్ర ఇవ రామస్య ధౌమ్య ఇ

వాజాతశత్రో దమనక ఇవ భీమస్య సుమతి రివ నలస్య

సర్వకార్యేష్వప్రతిహతమతి రమాత్యో బ్రాహ్మణః శుక

నాసోనామాభవత్. కాదంబరీ గ. ౨౪౩

వ. ఆ రాజునకు నిఖిలశాస్త్రకలాపావగాహనగంభీరబుద్ధి

యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్ప

తియు, వృషపర్వనుకు శుక్రుండును, దశరథునకు వసి

ష్ఠుండును, రామునకు విశ్వామిత్రుండును, నజాతశత్రు

నకు ధౌమ్యుండును నలునకు దమనుండును బోలె

బ్రధానియై - శివరాత్రి ఆ. ౨. ప. ౧౫.

గ. సత్యపి రూపవిలాసోపహసితరతివిభ్రమే లావణ్యవతి
వినయవ త్యన్వయవతి హృదయహరిణి చా వరోధ
జనే * కాదంబరీ. గ. ౧౨.

వ. అమృత్ప్రిభార్య వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలా
సవతి సౌభాగ్యవతి లక్షణవతి యౌదార్యవతి గాంభీ
ర్యవతి యన* - శివరాత్రి. ఆ. ౨. ప. ౧౫.

పై గద్యమునందలి సప్తమ్యంతములను జనుత్కా
రముగఁ బ్రథమాంతములుగ మార్చినాడు. మూఱమం
దలి రాజాంతఃపురము నాంధ్రీకరణమున మంత్రీభార్యగా
నొనర్చెను.

గ. ఏకం తు తనయముఖకమలదర్శనసుఖం తు సలేభేతథా
నంభుజ్యమాన మపి నిష్కలపుష్పదర్శనం శరవణ మి
వాంతఃపుర మభవత్. కాదంబరీ. ౨౭౧-౨౭౨.

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దాదప్యగాఁగ
విభవనంపత్తి గల్గియు విన్నవోయి
వనితనిష్కలపుష్పదర్శనముదాల్చె
శరలతాకాననమువోలె జవ్వనంబు. శివ. ఆ. ౨౭౨

గ. అథ తస్యా స్తాంబూలకరంకవాహినీ సతతప్రత్యా
సన్నా మకరికానామ రాజాన మువాచ॥ కా. ౨౯౩.

గ. ప్రథమ మపి స్వామినీ దానవశ్రీరివ సతతనిందితమర
తాశయనానసన్నానభోజన భూషణపరిగ్రహాదు సము
చితేషు దివసవ్యాపారేషు కథంకథ మపి మురిజన్మయ

త్వాత్ప్రవర్తమానా సశోకే వాశీత్ - కా. గ. ౨౯౬
 గ. దేవ హృదయపీడాపరిజహీర్షయాచ న దర్శితవతీ సా
 వికారమ్. కా. గ. ౨౯౭

గ. ఆద్యతు చతుర్దశీతి భగవంతం మహాకాల మర్చితు
 మితోగతయా తత్ర మహాభారతే వాచ్యమానే శ్రుతం
 అపుత్రాణాం కిల గతి ర్నాస్తి నవా సంతి లోకాః.
 కా. గ. ౨౯౮.

ప. ఈదుఃఖంబునకుఁ గారణం బే మని యడుగుట యుం
 బ్రత్యుత్తరం బీక యూరకున్న దాని తాంబూలకరంక
 వాహిని యిట్లును- అను ౨. ఆ. ౩౦. వచనముగా.

గ. అపరేతు - - - ప్రతారణకుశలైర్ధూర్తైరమానుషోచి
 తాభిస్తుతిభిః. ప్రతార్యమాణా విత్తమదమత్తచిత్తా
 నిశ్చేతనతయా తథేత్యాత్మన్యారోపితా లీకాభిమా
 ననా- - - అంతఃప్రవిష్టారభుజద్వయమివాత్మ బాహు
 యుగళం సంభావయంతి. గ. ౩౦౫-౩౬.

గ. దర్శనప్రదానమ ప్యనుగ్రహం గణయన్తి. ౩౦౮.

గ. దృష్టిపాతమ ప్యుపకారపక్షే స్థాపయన్తి. ౩౦౯.

గ. సంభాషణ మపి సంవిభాగమధ్యేకుర్వన్తి. ౩౧౦.

గ. ఆజ్ఞా మపి పరప్రదానం మన్యన్తే. ౩౧౧.

గీ. తమమానుషకాలోచితంబు లైన
 కీర్తనంబుల మైపులకించుకొండు
 తారమర్తులుగా మదిఁ దలఁతు రహహ

విత్తమదమత్తచిత్తులై వెట్టిజనులు. శివ. ౨౯౪.

సీ. అయ్యసీవుచతుర్భుజావతారుడ వన్న - - - - - ౯౭

గ. మిథ్యామాహాత్మ్యగర్వనిర్భరాశ్చనస్రణమంతిదేవతా
భ్యః కించ న పూజయన్తి ద్విజాతీన్ న మానయన్తి
మూన్యాన్ నార్చయన్ త్యర్చసియా న్నాభివాదయన్త్య
భివాదనార్హాన్ నా భ్యుత్తివృంతి గురూన్.

గ. ౭౨౨, ౨౩, ౨౪.

ఉ. సంపదపేరికట్టిడిపిశాచము సోకినమానవుండు పూ
జింపఁ డభిష్టదేవత భజింపఁడు సజ్జనులైనవారి మ
న్నింపఁడుమిత్రబంధులగణింపఁడుధర్మరహస్యముల్పిచా
రింపడు మీ...భరింపఁడహంకరణంబుపెంపునన్.

శివ. ఆ. ౨౯౮

గ. ప్రవిశ్యచ తదమండన్య మధ్యభాగే మణిదర్పణ మివ
త్రైలోక్యలక్ష్మ్యః స్ఫటికభూమిగృహ మివ వసుంధరా
దేవ్యా కైలాసమివ ద్రవతా మాపన్నం...చంద్రాతప
మివ రసతా ముపేతం వారాట్టహాస మివ జలీభూతమ్ -
శరద్రభ్రబృందమివ ద్రవీభూయైకత్ర నిష్యందితమ్ అచ్ఛో
దం నామసరో దృష్టవాన్. గ. ౮౫౬

సీ. “స్ఫటికరత్న గృహంబు సర్వంసహకాంత

కభిధాంతరంబు దుగ్ధంబునిధికి-శివ. ౩. ౨౧

ఇట్టి యుదాహరణముల నింక ననేకములుగాఁ
జూడనగును. వేయేల “త మ్మమానుష” “అయ్యసీవు”

“సంపదపేరి” అనుపద్యముల కీగ్రంథమునం దేప్రసక్తియు లేకున్నను గాదంబరీరసాస్వాదపరవశత్వముననే యాంధ్రీకరించె నన్నచో శ్రీనాథకవి కాదంబరి నాంధ్రీకరించుతలంపుననే శివరాత్రిమాహాత్మ్యరచన మారంభించె ననియును, గాళీఖండమునందలి గుణనిధిదుర్గుణవర్ణనమునను శివరాత్రివ్రతప్రభావవర్ణనమునను దనివిననక నుకుమారచరిత్రమును గల్పించె ననియును విశద మగును గదా ?

పైనిజెప్పిన విశేషములం బట్టి యీగ్రంథ ముత్తమప్రబంధములలో నొకటియుఁ బవిత్రగ్రంథములలో నొకటియు ననియుఁ దెలియనగును. ఈగ్రంథ మింతకాలము తాళపత్రములలో ఘుణాక్షరబహుళముగ నింతదనుక (రూం సంవత్సరములు) ఏరికి నగపడకున్ననునేటి కాంధ్రసాహిత్యవరిషత్తువారి యమోఘపరిశ్రమమువలన నాంధ్రలోకమునకుఁ బ్రత్యక్ష మగుట మహాదృష్టవిశేషమే. ఈగ్రంథమును దొలుసారిపత్రికలోఁ బ్రకటించునమయమునఁ, గ్రీర్తిశేషులగుశ్రీతంజనగరం దేవరాజసుధిగారు చాలసాయమునరించిరి. దీనిని సంస్కరించుటయందుఁ గాదంబరియును శ్రీనాథుని యితరగ్రంథము లన్నియును సహాయములై నవి. అయిన నింకను గ్రంథపాఠములును దోషములు సం దేహములు సనేకము లుండిపోయినవి.

ఇట్లు యింక నితరుల క నేకసంస్కరణములు దోచు
వచ్చును. అవియెల్లఁ దృతీయముద్రణమున గ్రహింపఁ
బడము.

ఇట్లు బుధవిధేయుఁడు,

కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రి.

ద్వీ తీ య ము ద్ర ణ పీ ఠిక.

శ్రీశివరాత్రిమాహాత్మ్యమున కింతత్వరతోనే పునర్ము
ద్రణయోగము లభించుట కాంధ్రమహాజనులకు శ్రీనాథ
మహాకవియెడఁ గలభక్త్యాదరములే కారణము. తొలుతటి
ముద్రణ మై యిప్పటికింతుమించు పండ్రెండేండ్లు గలిగి
నవి. తొలుతటిప్రీతికకంటె సీప్రీతికయందనేకాధికాంశములు
చేర్చఁగల నని విశ్వసించిన నాకుఁ బ్రత్యంతరాలాభము
నిరుత్సాహజనక మైనది. అయిన నీగ్రంథము ప్రకటింపఁ
బడినప్పటి ననేకులఁ పత్రికాముఖమునఁ జర్చించినవిషయ
వ్యాఖ్యవలనఁ గొన్ని నూతనాంశములు తెలియవచ్చినవి
వాని నుచిత్రీకరించి వివరింతును.

ఈనూతన రాజకీయప్రచ్యుతిశాతపుస్తకాలతూఁగి కా
రులకు “ఈతాననంహితా” యనుగ్రంథ మొకటి లభించి

నది. దానియం దీకధకు మూల మున్నది. బానిసరిమా
ణము నూఱుశ్లోకములు మాత్రమే. అనూఱుశ్లోకములనే
యూతగాఁ గొని కాడంబరీవర్ణముటను జేర్చి మనజని
యింత గ్రంథముగా రచించినాడు. ఆమూలమును బట్టి
చూడ నింకొక్కయూశ్వాసము గ్రంథ ముండవలయునని
తెలియుచున్నది, గాని, యది తూతఁ జాంధ్రీకరించినో
లేదో నిర్ణయించుట కాధారము లంతగా నగవడకున్నవి.

తొలుతటిప్రీతికలో నీ గ్రంథము చిరకాలమువట శివ్వ
రు నెఱుంగరని వ్రాసియుంటిని. దాని స్మృతిదిరిగితిని సవ
రించుకొన వేడెదను.

ఉ. కాయజవ్రిక్రియం బడయఁగొనికుటలజన సత్తబింబి
య, న్యాయము నేయు నేయిటుడు రాత్తిడు వీడుత్ర పా
భిమానము, ల్లాయగఁదట్టియంచు సతిమాత్రములజ్జతుఁ
డైనకైవడిం, దోయజవండ బాంధవుఁ డధోముఖుఁ
డయ్యెనభోంగణమునన్.

శా. వ్రాలెం బల్చిమశైలశృంగమువయిం చిత్తగ్రమభ్యాగ
మో, స్త్రీల త్రింశుకకోరక స్రవకకాంతిన్ భానుమవ్తరక
లం, జాలంబించె మరుండు హస్తమున దాహరాఘ
లీల్లావతీ, భూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముంబుం ద్రేకు
కోదండమున్.

క. క్రుంకై విభాకరబింబము
పంకజవండములు మోగిడెఁ బ్రత్యగ్విధిం

గంకేలీతరుపల్లవ

సంకాశచ్చాయః గౌమరుసంజ జనించెన్.

వీనికిఁ బ్రతిబింబములు మనుచరిత్రమునఁ గలవు:—

చ. తరుణి ననన్యకాంత సతిదారుణ పుష్పశిలీముఖవ్యథా
భరవివశాంగి నంగభవుబారికి నగ్గము చేసి కూరుఁ డై
యరిగెమహీసురాధముఁ డహంకృతితో ననిరోషభీషణ
స్ఫురణవహించెనోయననభోమణిదాల్చఁగషాయదీధితిన్
శా. శ్రేణుల్గట్టి నభోంతరాళమునఁ బాతెంబటుం స్థాంశు
పా, పాణవ్రాతముకోష్ణమయ్యె మృగత్వస్థావార్ధులిం
కెంజపా, శోణంబయ్యెఁ బతంగబింబముదిశాస్తోమంబు
శోభాదరి, ద్రాణం బయ్యెన్ సరోజవండములు నిద్రా
ణంబు లయ్యెంగడున్.

పెద్దనార్యుఁడు శివరాత్రిమాహాత్మ్యమునుబాగుగా నెఱుఁగు
ననుటకుఁ దైవద్యములు తార్కాణము.

అంధ్రీకరణమునందలి విశేషములు తొలిప్రీతికలోఁ
జాలవఱకుఁ జూపితిని, గావున, స్వల్పలోపములను మాత్ర
మిటఁ జూపెదను:—

ప. “ఆరాజనకు...నలునకుదమనకుండునుంభోలె” ఆ ౨-౧గీ
నలునిమంత్రి సుమతి యై యుండ దమనకుఁ డనుట
ప్రమాదము.

ప. సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబు గదా...దశరథుండు దిగ్గజములం
భోలినకుమాదుల—ఆ ౨-౩గీ.

దిగ్గజము లెనిమిది యైయుండ నాలుగనుట యప్రసిద్ధము. ఆ ౨-౩౩ పద్యము పూర్వోత్తరార్థములకు సంబంధము లేదు.

“బహుదినంబు లమృతానచిపు పట్టపు దేవికి” ఆ ౨-౨౦. నచిపునిభార్యను బట్టపు దేవియనుట సమంజసము కాదు.

శా. “సీమంతోన్నతనంబ్రహ్మంబు వెలయం జేయించెన్మ్రీ యజ్ఞదత్తమాత్యాగ్రణికన్నపాలకుఁడు” ఆ ౨-౧౭
యజ్ఞదత్తునిభార్యకుఁ జేయవలసిన సీమంతోన్నయననంస్కారము నాతనికి రాజు చేయించుటయు ససమంజసము.

క. “పరిషేకాంతరమునఁ దా నరసింహాకరము వెడలి” అనంతరము కాని యంతరమైయుండదు. ఆ ౩-౨౩

కాదంబరీభాగముల నందందు బహుళముగఁ జొప్పించినట్లు పూర్వప్రీతికలోఁ బేర్కొని యుంటిని. ఇంక నీక్రిందివిషయములనుగూడ దిలకింపుడు.

కాదంబరిలోని శూద్రకుఁడును దారాపీడుఁడును జేరి యిందు హేమాంగదరూపమునొందిరి. తారాపీడుని పట్టమహిషి విలాసవతియు శూద్రకుని యంతఃపురమును నిందు యజ్ఞదత్తమాత్యునిభార్య సుశీలగాఁ బరిణమించిరి. కాదంబరిలోని శుకనాసుఁ డిందు యజ్ఞదత్తుఁ డయ్యెను. అందలి చంద్రావీడవైశంపాయను లిందు విద్యాభ్యాసకా

లమున సుకుమారత్వ మొందిరి. కాదంబరిలో శుకమును దీసికొనివచ్చిన చండాలదారికారూపచ్ఛన్న యగుమహాలక్ష్మి యిందుఁ గథానాయకయగు జనంగమకన్యగా నవతరించినది. అందలిపక్కణము యిందలి పక్కణము. అందలిశబరసేనాపతి మాతంగకుఁ డిందు మాతెతతోఁ గాఁపురమున్న సుకుమారభూమికఁ దాల్చెను. అందలిశబరసైనికు లిందు వృద్ధసుకుమారునినహచరులు. కాదంబరిలోని తారావీడుని మహిష విలాసవతి సంతతి లేఁ విచారించుట, భర్త యామె నోదార్చుట, తాంబూలకరంకవాహిని గుట్టు చెప్పట, శివాలయపురాణశ్రుతి, దానధర్మాదు లాచరించుట, గర్భస్రాప్తి, సూతికాగృహాలంకారము, ప్రసవము, ప్రసూతిసమయబలివిధానము, కుమారసంరక్షము, శైశవక్రీడలు మొదలగున వెల్ల దీనియం దట్లే నలక్షణముగ యజ్ఞదత్తునిభార్య విలాసవతి వానికుమారుఁడు సుకుమారుఁడు వీరివిషయమున వర్ణింపఁబడినవి. సీమంతోన్నయనపుంసవనము లిందు స్వతంత్రముగఁ జేర్పఁబడినవి. అథమాధమవాపక్షమున నొక్కపర్యాయమే జరుపఁబడిన యారెండుకర్తలు నానాటికే యాంధ్రదేశమునఁ గర్తృత్వ యడుగంటె నని తెలుపుచున్నవి.

ఈ యంశముల నెల్ల నాలోచించిన నీకవి ముముక్షు నెట్లు పెంచినాఁడో తెలియఁ గలదు.

దీసికి మూల మగునీశానసంహితాభాగమును నేనిం
కను జూడఁ దటస్థింపలేదు. అది లభించెనేని త్వరలోనేయీ
గ్రంథమున కనుబంధముగ నందలివిషయములను గూడఁ
బ్రకటింతును.

బుధజనవిధేయుఁడు,

విద్వాన్, కజ్జీ సాంబమూర్తి శాస్త్రి.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ప్రథమాశ్వాసము.

—o—

ఇష్టదేవతాప్రార్థనాదికము.

శా. శ్రీ - - - - - వాశ్మితోరస్థనిలీ
నాగాధీశవిశిష్టసంస్తవలసన్నాశీకపాదద్వయ
ప్రాగల్భ్యం డగుశంకరుండు మనుచుం బ్రత్యక్షమైయె
ప్పుడున్ | యోగీంద్రాఖ్యుని ముచ్చడింద్రసుతుని న్నద్యు
క్తశాంతాత్తునిన్.

శా. శ్రీరామారమణుం డశేషజగతీక్షేమంకరప్రక్రియా,
భారాయత్తమనస్కుండార్యజనసంభావ్యుండుభవాత్మ్యం
డై, గారామారంగ నుమ్మమాంబికసుతున్ గౌరీశభక్తా
గ్రణిన్, ధీరున్ముమ్మయశాంతుని న్ననుచునం దీర్ఘాయుర
ర్థాఘ్యుగన్.

ఉ. నాలుగు మోములందనరనాలుగు వేదములభ్యసించుచున్
నాలుగు నైదురూపముల నవ్యసుఖ ... చేసియున్, ఆలిన్

బుక్కిటండిడి విహాయనవీధిని నంచ నెక్కి తా, జాలఁ
జరించుబ్రహ్మఘనశాంతుఁడుశాంతనఁ బ్రోచుఁగావుతన్.
చ. హరిహరపద్మజదులగునాద్యులుసంతతభక్తియుక్తులై
చిరమగునిష్ఠసంపదలఁ జేకొని లోకములన్ సృజింపఁగా
నరుదుగఁ బ్రేమఁబ్రోవలయమందఁగఁజేయఁగఁగర్తలైరినీ
పరమహానీయతత్త్వమనివార్యము సద్గుణశీల పార్వతీ.

గీ. మదనుఁ గన్నతల్లి మాధవునిల్లాలు

బ్రతుకు తెల్లఁ దానె పట్టిచూడ

ముఖ్యమైనలక్ష్మీ ముమ్మయశాంతాత్తు

మందిరంబునందు మసలుచుండు.

గీ

చ. కవికవిత్వాభిలోనముఖగవ్వారమోడయుజవ్వాలైడ్డహృ
త్పవనుఁడు వీలికాఁడు మృదుభాషలు రత్నము.....
.....మాత్మవర్తకునికై వడి నీకు విశేషసత్కృతుల్
గవయఁగనిచ్చెనీవలనఁగావ్యసుఖస్థితియిచ్చుఁగావుతన్.

సీ. బాణు సద్భుతశాస్త్రబహుకలాపారీణుఁ

బ్రకటపరకవిత్వా - - -

- - - గాంభీర్యబంధానుబంధవి

స్ఫురితమహోన్నతిస్తోము స్తోముఁ

జరతరమతిభద్రుఁ జెన్నారితవభద్రు

నతులగుణస్ఫురు నమ్రయూరు

పరనీతిచాతురీనాగ్భూతిభవభూతి

... మోఘమాఘు

ఘనవినుత్నవికాసు శ్రీకాలిదాసు
 దండి కావ్యానులాపవాగ్దండి దండి
 జిత్రవాగ్దంభణప్రఖ్యుః జిత్రపాఖ్యుః
 దగిలి మలహణు బిలహణు - -

2

ఉ. ఉన్నతమైనయాంధ్రకవితోక్తులనెంతయుఁబ్రోడలైనయా
 నన్నయభట్టు తిక్కకవినాయకుఁ డెట్టిన శంభుదాసు -

. . .
 - శాస్త్రముల సంఘట - - కన్.

క. కృతిపతు లగుకవిముఖ్యుల
 సతతముఁ గొనియాడి వారినన్నతి - -

క. - శోటలు

తెఱఁ గిడె యని తప్పు తెల్లఁ దీర్తురు వశులై
 యెఱుఁగరు సుకవులఁ గుకవులు
 కఱకులు వలుకుటయ నేర్పు గర్వప్రాధిన్.

౧౦

ఉ. పద్యగణాక్షరప్రకరభావరసార్థగుణా... శబ్దపద హేతు
 కలారసనత్కియాధ్యమై, యాద్యులు చన్నమార్గమున
 నావడిప్రాసవిడంబబంధమై, చోద్యముగాఁగఁ జెప్పు
 కృతి శ్రోత సుఖావహ మెల్లచోటులన్.

శా. సంభూతకస్థాన మై, శాస్త్రి
 తంబై బుధహృద్యమంగళకవింద్రాచార్యనంసేవ్యమై,

యాతారార్చనుధాంశువై కమలజాతాకల్పమై యెప్పు
డున్, జ్యోతిశ్చక్రముఁ బోలెఁ గ్రాలవలదా సాం--౧౨

- వ. అని యిష్టదేవతా ప్రార్థనంబును గురుప్రశంసయుఁ గపి
శ్వరప్రస్తుతియుఁ గుకవి నిరాకరణంబునుం జేసి యొక్క
కవితావిధానంబు శైవంబుగా నుకుమారచరిత్రంబు --
శిస్యస్తిశ్రీవర్వతన్వయంభూశ్రీలింగచక్రవర్తిశ్రీమన్మల్లి
కార్జున శ్రీమహాదేవుని ముఖమండపంబున సుఖాసీను
లయి అంచుగండప్పధీమహా...భక్తప్రకరంబులును
విజయనధ్యక్షులగు శుద్ధక్షత్రియులును, ధనపతినమా
నసంపద్యాసితులగు వైశ్యులును, నిర్వక్రపరాక్రము
లగు వీరభటులును, శంకరపురాధ్యక్షులును, స్థానా --
యోగంబును, గుండలి దండలానక ప్రేరణి ప్రేఖణం
బులైన చతుర్విధవృత్తగీత వాద్యాభిజ్ఞులును, గళావిలా
సకరుణాబంధురబంధభేదంబుల గంధర్వసంగరప్రవీణు
లయిన ... సియుండ శ్రీశాంతభిక్షావృత్తియతీశ్వ
రుండు శివకథావిధానంబులఁ బ్రౌద్దులు పుచ్చుచుఁ దన
మూలభృత్యుండగు పువ్వలపుముమ్మడి దేవయ్యశాంతు
నింగనుంగొని నీపేరన...కవిత్యంబున నీకథ యువన్య
సింపుమన మహాప్రసాదం బని సత్తవిసార్వభౌముండగు
శ్రీనాథకవివరేణ్యుని గృహవిశేషంబునం గాంచి శ్రీమన్మ
ల్లికార్జునమహాదేవ ... అంచుగండముఖ్యవరణా...
లోష్ఠయేకోరామేశ్వరపండితారాధ్యాదిచాతుర్వర్ణ్యం

గ

ప్రథమాశ్వాసము.

బులుం గలిగిన మ . . యందు . . . బందిన మల్లినాథ
గురుండు - - - - - ౧౩

సీ. (లింగార్చన క్రియాలీల నేష్టాద్ధును
గరికాలచోడని కరణివాడు.

జంగమారాధనసక్త మైన

- - - - - య్యసరణివాడు

వరధర్మచాతురీ వైభవఖ్యాతిచే
సేనమరాయనిచెలువువాడు.

ననఁగ నిద్ధాత్రి నింపారు నఖిలకళల

సకలనిర్మాణవిద్యాప్రశస్త్రుఁ డనఁగ

మకానితైశ్వర్యసంప్రాప్త - - -

మల్లికార్జునయోగినమాజవరుఁడు. ౧౪

క. ఆతనివంశంబునఁ బ

ఖ్యాతిగఁ జరితప్రతాపకలనాధర్ముం

డాతతవిక్రమశీలుఁడు

భూతలమునఁ గొమ్మవిభుఁడు పొలుపై వెలసెన్. ౧౫

సీ. చేపూరిభీమేశ్వర జెలువార గుండెలఁ

బూజ గావించినపుణ్యమూర్తి

కడిమిమై నిరువత్తుగండనిచే మల్లి

కార్జునకుత్పలం బర్రిఁ బడసెఁ

డి. పోలయముమ్మమాంబికలు పుణ్యచరిత్రల భక్తియుక్తులం
 బోలగఁగఁ, గాంచి రేడ్వరను బుణ్యముషీశ్వరస్తవతుల్యులం
 బోలినపుత్రస్తవకము భూతహితార్థగుణప్రవృత్తికై
 లాలితవిక్రమోన్నతుల లక్షణదివ్యవిచక్షణాత్ములన్. ౧౯
 సీ. రామామనోహరరతిరాజనిభుండు శ్రీ

మల్లినాథాఖ్యుండు మహిమవెలియు

- - చారనిర్మలస్వాంతుండు

శ్రీగిరిసాధయ్య చెలువుమీఱు

బరమశైవాచారపాండిత్యగరిమల

సెట్టిదేవాఖ్యుండు చెన్ను మీఱు

వైభవప్రఖ్యాతవరహరిశ్చంద్రుండు

భీమేశ్వరస్వా

వెలయ ముమ్మడిదేవయ్య వినుతకీర్తి

ఘనుండు కొమరగిరింద్రుండు గలిగియుండు

- - పోతలింగాఖ్యుండు పోలుపుమీఱు

నప్తమువులకు నేప్రొద్దుసములు-

౨౦

క.

- - - గావలసెను

కారణజన్ముండు... పూరకీ

౨౧

సీ. లింగార్చనక్రియా... చెల్లించు

విఖ్యాతి... య్యదండా... వాడు

పరమలింగధ్యానపారీణనద్బుద్ధి

నల్లమప్రభులీల నలరువాడు

రుచ్యర్పణక్రియారూఢి నిద్ధారణి

మాదరచెన్నయ్య (మహిమవాడు)

చెలఁగె గురులింగజంగమనేవకుండు

మల్లికార్జునశివునకు మంత్రియనఁగఁ

దూర్పునాఁడెల్లఁ బాలించునేర్పరతఁడు

శ్రీనమేతుండు పోలయ సెట్టివిభుఁడు.

౨౨

ప. అమృహాత్ముండు దనవర్ణనంబునకుం దగినవర్ణనీయ యగు

సాధ్వి వివాహంబయ్యె నంత.

౨౩

సీ. పార్వతిమూర్తియు భారతీదేవియు

నిందిరరూపంబు నిందునతియు

రోహిణీదేవియు రుక్మిణీదేవియు

స్వాహాస్వధాతులశక్తిచయము

గంధర్వనతులును గందర్పుభామయుఁ

(గళ్యపు) సాధ్వలుఁ గ్రతువునతులు

వరవసిష్ఠునిరాణి ధరఁ గుంభసంభవు

రామయు నాదిత్యురమణిఁ గూడి

ధరణి నొక్కటఁ బుట్టించెధాత యనఁగ

మగువ సెట్టిదేవాఘ్నినిమారమాంబ

- (నకలనద్గుణవి)ఖ్యాతసారసాఖ్య
మహితపంచాక్షరీమంత్రమానసాత్మ. ౨౪
- క. సెట్టియమారమ గాంచెను
దట్టల భీమయ్యఁ బ్రోలధరణీధవునిన్
మట్టరగండని ముమ్మయ
సెట్టన విలసిల్లువీరశేఖరు నర్థిన్. ౨౫
- క. పారావారగభీరుఁడు
నారీజనమన్నఘండు నరసుతుఁ డనఁగా
ధారణి సెట్టియభీముఁడు
వారక వర్ధిల్లు నెవుడు వైభవ మలరన్. ౨౬
- క. లాలితవైభవశీలుఁడు
లోలాక్షీమన్నఘండు లోకఖ్యాతుం
డాలోలచరిత్రుఁడు ధరఁ
బ్రోలామాత్యుండు వెలసెఁ బుణ్యోదయుఁ డై. ౨౭
- సీ. పంచాక్షరీమంత్రపారిజాతోద్భూత
ఫలము లేగురువుసంభాషణములు
వీరశైవాచారవిమలమార్గానూన
శాశ్వతం బేగురుస్వామిమహిమ
నిఖిలదేశాధీశనివహప్రమేయక
పాత్ర మేగురుమూర్తిపాదయుగళి
శంకరపూజాప్రశస్తదీక్షాజనా
(హృద మేగురువుహస్తాంబుజాత

మనఁగఁ బండితచెనమల్లకార్జునునకుఁ
(బాత్ర)రత్నంబు సెట్టియప్రభునుతుండు
మారమాంబాతనూజుఁడు మహితయశుఁడు

వెలయు ముమ్మడి దేవయ్య వినుతకీర్తి.

౨౮

ఉ. శ్రీగిరి(తూర్పుభాగ) మునఁ జెన్నగుభక్తిమహాత్మ్య...

- -గమవేదశాస్త్రముల నంచితధర్మకథాప్రసంగవి...

- -విశేషసూత్రముల నాయతశక్తి సుభక్తియు -

... .. చెప్పుదు నెప్పుడున్. ...

౨౯

క. వార - - -

సార్థము లయినకృతుల సభలోపలఁ దా
గారామారఁగఁ బలికిన

శారద యీరూ పనంగ జగతిఁ (జరించున్).

3౦

గీ. - - -లాఖ్యమాన

భీకరుండు - - -

(బసవశ)ంకరుండు పరవాదిమండ్రాక

భయదపన్నగుండు భక్తిఘనుఁడు.

3౧

క. వీతాంబరుఁ బాలియించిన

ఖ్యాతచరిత్రుండు జైనకాకోదరతా

ర్యాతతవిరుదాంకుఁడు సం

జాతప్రవిలీనవిరుదసమ్మతుఁ డెలమిన్.

3౨

చ. పరిణామ మయ్యెఁ గాంతఁ గులభామిని రుద్రయపుత్రి
శాంకరిన్, సరసకలాభిరామ కులసంస్తుత (మణ్య)

చరిత్రయు కదై, యరయఁగఁబుట్టినట్టి త్రిపురాంబిక
కూతురుభాగ్య దేవతం, బరమపతి వ్రతానిలయ భానుర
నిర్మలగాత్రి నరిమై. 33

సీ. పరమపాతివ్రత్యభావంబు తలఁపంగ
గారి గాఁబోలు నీకాంత తలఁప
నకలనంపత్సూర్తి చాతుర్యమహిమల
నిందిర గాఁబోలు నిందువదన
సకలవిద్యాప్రాధి నడిసన్నగరిమల
భారతి గాఁబోలు భామ యెపుడు
నర్వలక్షణగుణసంపన్నతోన్నతి

నింద్రాణి గాఁబోలు నిగురుఁబోణి
యనఁగ నిద్ధాత్రి నేప్రాద్దు సతిశయిల్లె
బరఁగ ముమ్మడి దేవయ్యభామ జగతిఁ
గామితారకసంధానకల్పవల్లి
యుజ్జ్వలద్గుణనికురుంబ యొమ్మమాంబ. 34

ఉ. ముమ్మడి దేవచంద్రునకు ముఖ్యతలో నరియొమ్మమాంబకు
... మగ వేదశాస్త్ర పరి శుద్ధయై క్తికిన్
ఇమ్మహి నెల్లవారలకు నీప్సితవస్తువిధాయితై ధరన్
సమ్మతినుద్భవిల్లెఁబర శాంతుఁడు శాంతనవా గ్రగణ్యుడై.

సీ. పరవాదిమతైభవంచాననాఖ్యుండు
పరవాదిమండూకపన్నగుండు
పరవాదినవమేఘపవమానధీరుండు
పరవాదినాగరబాడబుండు

పరవాదికుత్కీలభానురదంభోళి

పరవాది కేంధనపావకుండు

పరవాదిచయతమఃపటలోగ్ర భానుండు

పరవాదిభోగిసుపర్ణః డనంగః

జటులజ్ఞై నకోలాహలనమరబిరుద

ఘనుండు సంగ్రామపార్థుండు వినుతయశుండు

శుభుండు ముమ్మడి దేవయ్యసుతుః డనంగ

వెలసె శాంతయ్య విక్రమవీరవరుండు.

౩౬

గీ. వేడ్కఁ గవిసార్వభౌముని విమలచరితు

స్థాందపౌరాణికం బైనకథలలోన

ఘనత శివరాత్రిచరితంబుఁ దెనుఁగుగాఁగఁ

గరుణఁ జేయుము శ్రీనాథకవివరేణ్య.

౩౭

వ. అనవుడు నమ్మహీనురాగ్రగణ్యుండు కమలనాభామాత్య

పౌత్రుండును మారయామాత్యపుత్రుండును నగుశ్రీనాథ

కవివరేణ్యుండును సంతృప్తమానసుండై శాంతస్వామ్మి

యొనంగిన కర్పూరతాంబూలజాంబూనదాభరణంబులు

స్వీకరించి స్కాందంబున నీశానసంహితం జెప్పంబడ్డ

యురులింగోద్భవంబును శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబును...

కథావిధానంబున కథీశ్వరుఁగా శాంత

౩౮

వ్యవ్యంతములు.

క.

- దాననిర్మలమతికిం

గృత్యాకృత్యవివేకికిఁ

బ్రత్యర్థిద్విరదదశనపంచాన్యనకున్.

౩౯

క. రామామన్తధమూర్తికి

రామత్రయలీలమతికి రమ్యాత్మనకున్

సోమప్రతవరకాంతికి

భీమజయోత్కటవిశేషభీకరమతికిన్.

౪౦

క. శైవాగమశాస్త్రాది

ప్రావీణ్యాగణ్యపుణ్యభరితాత్మనకున్

భావాభావవివేకికి

భావితవంశావతారపరమాత్మనకున్.

౪౧

క. జంభాంతకవైభవనకు

సంభృతశాస్త్రపతాపశైలోన్నతికిన్

శుంభత్ప్రభవరతికిన్

దంభోలిస్ఫురితతీవ్రతరఖడ్గనకున్.

౪౨

క. పరముమయశాంతునకుఁ

బరమపరజ్ఞాననిధికిఁ బావనమతికిన్

నిరుపమవిక్రమయశునకుఁ

గరుణారసపూరితాత్మకలితాంగునకున్.

౪౩

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియునభిమతార్థసిద్ధియునత్య

ధర్మక్రియావృద్ధియు నగునట్లప్రాదశవర్ణనాగర్భంబుగా

నత్యాశ్చర్యకరంబై యుండ నారచియింపంబూనిన

కథానిధానంబు నకలపాపనిర్మలమై సర్వవస్తుసంధా

నం బై సత్వలక్షణసంపన్నంబై సర్వాగమామానసం
భావితసంస్తుత్యంబై పరమధర్మోత్కృష్టంబై పరమేశ్వ
రస్మియంబై పార్వతిమనోహరంబై శ్రీనాథసేవితంబై
బ్రహ్మగుర్ద్రదేవతాది సంస్తూయమానం బై శోభిల్లు
నిష్పణ్యచారిత్రంబుఁ దశదోషవివర్జితంబై ... నానేర్చిన
విధంబున రచియించెద నది యెట్టిదనినఁ బూర్వోక్త
మార్గంబునఁ బరిపూర్ణంబై యథావిధి శోభిల్లు నిష్పణ్య
చారిత్రంబుఁ బోలినట్టి ధర్మక్షేత్రంబును మహాతీరంబును
నగుగంగాకాలిందీనంగమంబున సంశ్రితాత్మలు సత్య
వ్రతపరాయణులు నగుశౌనకాదిమహామునులు దీర్ఘ
త్రంబునందుఁ గూడఁ యుండంగ వేదవ్యాసప్రియ
శిష్యుండు రోమహర్షణతనయుండు పౌరాణికుండు సూ
త్యాహిసంభవుండు సూతుం డేతెంచిన సంహృష్ట
మానసులయి యమహామును లాసనార్ఘ్యపాద్యాదు
లం బూజించి యతనికి ట్లనిరి.

౨. సర్వజ్ఞ రోమహర్షణతనూభవ సూతః

యథులపురాణవిద్యాప్రగల్భ
పంచావయవయుక్తభవ్యకావ్యవిదగ్ధ
యాశ్చర్యహేతుపులై నకథలు
రత్నాకరమునందు రత్నంబులునుజోలెఁ
గలపు నీయందుఁ బొగడ్తగాదు
నీవెఱుంగనివిద్య లీవిశ్వమున తేవు
తర్కించి యెన్నివిధములఁ జూడ

ను తతోత్తరసత్కృత్య మొప్పునీకుఁ

గాలనిర్ణయకలన నీకరతలంబు

పూర్వమున మేము నేసినపుణ్యమెల్ల

ఫలితముగ నేగుడెంచితిఁ ప్రార్థనంబు.

శశి

వ. వేదంబులు నాలు గంగంబు లాఱు మీమాంసాన్యాను
 విస్తరపురాణధర్మశాస్త్రంబు లాయు ర్వేదధను ర్వేదం
 బు లర్థశాస్త్రంబు లన నష్టాదశవిద్యానిధానంబులకు
 నాదికర్త సదాశివుం డాశూలపాణి యమృహాస్థానంబు
 లు బ్రహ్మ కుపదేశించె ననంతరంబు శంకరాజ్ఞాప్రచోద
 తుండై కృష్ణద్వైపాయనాభిధానంబున ననాదినిధనుండు
 వుండరీకాక్షుండును, సరణియందు వైశ్వానరుండునుం
 బోలెద్వాపరాంతంబునసత్యవతియందావిర్భవించెవేదా
 ధోపబృంహణార్థంబు సర్గప్రతిసర్గవంశమన్వంతరవంశా
 నుచరితంబు లనుపంచలక్షణంబులం గలిగి బ్రాహ్మంబు
 వైష్ణవంబు శైవంబు భాగవతంబు భవిష్యంబు నారదీ
 యంబు మార్కండేయం బాగ్నేయంబు పాద్మంబు బ్ర
 హ్మకెవర్తంబు లైంగంబు వారాహంబు స్కాందంబు
 వామనంబు కౌర్మంబు మాత్స్యంబు గారుడంబు బ్రహ్మం
 డంబు లను మహాపురాణంబులు పదునెనిమిది గల్పిం
 చె నవియును.

రః

గీ. గ్రంథసంఖ్యఁ బురాణసంఘంబుగూడి

నాల్గులక్షల నీపురాణములలోన

† తప్రార్థనంబు.

నూఱువేలంధములలోన నుతివహించి

శ్రీమహాస్కాందసంహిత శీవునిఁజెప్ప. ౪౭

వ. అందు శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబుచెప్పం బడియుండు నమ్మ
హావ్రతం బెట్టి దెవ్వ రాచరించి కేఫలంబు నొనంగు
మాకుం బరిపాటి తేటపడ వివరింపు మనిన నక్కథ
కుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. ౪౮

ఉ. తాపససార్వభౌములు సదాశివరాత్రిమహావ్రతంబుదో
షాపహృతిక్రమంబు వినుఁ డాదరణంబున నేను సద్గురు
శ్రీపదపద్మము ల్లలఁచి చెప్పెద శంకరసంహితాకథా
దీపితభవ్యమార్గమును దేటపడ న్నొదలింటినుండియున్.

గీ. ప్రళయకాలంబుతుడఁ గాశరాత్రిచనిన
నవరమగునర్గమునకు బీజాంకురంబు
శీతమును సుష్ణమునుగాఁగఁ జలుపచిలుప
గంధవాహంబువీఁచు నిర్గంధ మగుచు. ౫౦

సీ. మూలముట్టుగను నున్మూలనంబును బొంది
మహిధరంబులురూపుమాలియుండఁ
ద్రిభువనంబులును జలత్రృణరాశియునుఁ బోతె
సప్తార్చిత భస్మంబు గాఁగఁ
బుష్కలావర్తకాంభోధరంబులు వృష్టి
విశ్వప్రపంచంబు వెల్లిగొనఁగ

భూర్భువస్స్వర్లోకములు మహర్లోకంబు

జనలోక మెక్కి విశ్రాంతి మెఱయ

సఖులదిక్కులు ముంచి బ్రహ్మాండగోళ

మప్పళించుచు...సప్తార్ణవములు

సండిశొనియుండఁగా రిత్తనిగితోడఁ

గాంత కాలంబు శూన్యమై గొడ్డువోయె.

గీ౧

ప. అప్పుడు బ్రహ్మ నారాయణుం డై శివయోగముద్రా
ముద్రితలోచనుం డగుచు సముద్రంబునడుమం బవ్వ
ళించిన.

గీ౨

క. జనలోక మెక్కి సిద్ధులు

వినుతించిరి జలధిస(లిలవీచీరింఖ

ద్ధన)జాతయోగనిద్రా

వినిమీలితదీర్ఘనయను విషధరశయనున్.

గీ౩

గీ. దేవతలు సంస్తుతింపఁగఁ దెల్లవాఁడఁ

గల్పసంహారకాలంబు కాళరాత్రి

యంతమేల్కని కూర్చుండె నాదిపురుషుఁ

డాదిమబ్రహ్మ జగమునేయంగదలఁచి.

గీ౪

గీ. అభినవోన్మేషజహ్మ మైనట్టిదృష్టి

ఋశులు వీక్షించెఁ ద్రిభువనాధీశ్వరుండు

చింతనొంది లోకంబు సృజింప వెఱపు

హృదయమున...

గీ౫

ఉ. - - - - - లెందఱంగిరో

చుక్కలనుద్దియెద్దియొకొచూడగఁగందుమె పర్వతంబులక
దిక్కులచాయ లెవ్వియని ధీరత నల్విటుచింత(నొందఁగా)
- - - - - హృతివిశ్వము ముంచియుండఁగన్.

క. అంతఃకరణంబున నటు

చింతిలి యుండుచుఁ బ్రపంచసృష్టికినిఁగ్రియో

దంతము లేక దుర్వ్యథ

సంతనకట్టఁగ విధాత చాలం డయ్యెన్. ౧౧౭

వ. వెండియు బహువిధంబుల నూహాపోహ లొనర్చియుఁ
బుండరీకనంభవుండు భువననిర్మాణక్రియారంభంబునకు
నూపాయంబుఁ గానక చీకాకుపడి కాకోదరగ్రామణికం
తగ్రవేయు భగవంతుం గృతాంతఘనైరు సంస్తరించి
తత్ప్రసాదంబున వసుంధరాగోళంబు మహాంధకార
మగ్నం బగుట యెఱింగి యజ్జగద్ధాత్రుల నుద్ధరింపం
దలంచి. ౧౧౮

క్రోడాకారము*దాల్చికంత భవఘుర్లుధ్వానవిస్ఫూర్తి బా
తాశక్రోడమహాకటాహము నముద్ఘాటింపఁ దత్కంధరా
గోళస్థాయిని యైనభూమి పృథువతోజ ప్రదేశంబున స్త్రీ
లానత్పులకాంకురంబులెగయన్వెన్నుండుమున్నీటిలోన్.

గీ. లోతమున్నీటిలోపల నీతలాడె
గూటక్రోడావతారుడై కైటభారి

*దాల్చెఁగంత.

చటులవాలకశాఘాతసంప్రభూత
నీరమండున్వనంబున నింగి యుద్ధువ.

౬౦

సీ. కాఁడిపాఱినఊనిగరులు బ్రహ్మాండంబు
కనువపూబంతి కక్కజముదోఁప
ఖురపుటంబునఁ గీలుకొనిమేరుకుధరంబు

మువ్వలోపలితాతిమురువువడయ
దీర్ఘ కంఠకఠోరఘుర్గురస్వనమునఁ
బాతాళగోళంబు బాతలింప

నీలాంబుదశ్యామనిబిడదేహచ్ఛాయఁ
బ్రశయాంతకాలంబు దొలకరింప

సప్తపాతాళములక్రిందఁ జాఁగిపడిన
యవని నెత్తె నిశాలదంష్ట్రాంకురమున
నభినవస్తబ్ధరోమదివ్యావతారుఁ
డంబురుహలోచనుండు కల్పాదియందు.

ప. ఇవ్విధంబున మహాపర్వతసన్నిభంబును నీలమేఘప్ర
కాశంబును దంష్ట్రాదండదారుణంబును విపులవృత్త
స్కంధంబును సమున్నతకటితటంబును హ్రస్వవృత్త
రుజంఘాగ్రంబును దీక్షఖారమండలంబును బద్ధరా
సదృశేక్షణంబును దృఢదీర్ఘమహాప్రోథంబును సము
ర్ణోచ్ఛ్వాసనిశ్వాసవిఘ్నూరితప్రశయార్ణవంబును
చ్ఛటాపాటలనటచ్ఛన్నకపోలస్కంధబంధురంబును
యినవరాహరూపం బావహించి రసాతలంబున

మగ్న యగు పృథివి నుద్ధరించిన.

౨౧

గీ. దానవారాతిదంష్ట్ర నెత్తంగఁబడిన
యుర్విచుట్టును జలధి నీరోడి - -

త వెలిపట్టుజగజంపుగొడుగువోలె.

౨౩

నీ. జయజయధ్వనులతో సనకాదిమునికోటి

వేదాక్షరంబుల వినుతి నేయ

బహుళసౌరభమ . . లుప్పతిల్లంగ

విద్యాధర . . విరులు గురియ

దివ్యదుందుభినముత్థితనినాదంబుల

భూ . . భంబు బోరుకలఁగ

జోకయై యున్నరన్నదతీకదంబంబు

నింగిమీఁదఁ బ్రమోదనృత్తమాడ

జద్దవడియుండె నొకకొంతప్రొద్దువేడ్క

నవయవంబులు గరుధాల్ప సమృత్తుండు

ప్రళయజలనిధి క్రింద...వడినయట్టి

యుర్విదంష్ట్రాంకురంబున నుద్ధరించి.

౨౪

గీ. సురలు తనమీఁదఁ బువ్వులసోనగురియఁ

జూడనొప్పారె హరిశతకోడమూర్తి

కంధరంబుల ఖద్యోతగణము మెఱయఁ

జాలనొప్పారునంజనాచలమువోలె.

౨౫

వ. ఇవ్విధంబునఁ బ్రయసలిలోపద్రవంబుఁ దీర్చి ధాత్రిఁ

బూర్వస్థానంబున సంస్థాపించి నర్వనర్వంసహాభారవ
హనంబునం బ్రభవించిన స్త్రయానభేదం బుజ్జగించుట
కయి పాపసెజ్జపై మున్నీటినట్టనడుమం బవ్వళించి
నారాయణుండు నిజాంతర్గతంబున. ౩౩

శా. దుర్వారోద్యమభంగి దంష్ఠికతుదిన్ దూరంబుగానైతి
యే, బూర్వస్థానమునందుఁబెట్టితి యథాపూర్వంబుగా
నిప్పు డీ, యుర్వీమండలి నెట్టివాఁడనొకా యోహా
యంచుఁ జిత్తంబునన్, గర్విం చె న్నధుకైటభాంతకుఁ
డుదన్వద్వారిమధ్యంబునన్.

గీ. అంత నిటఁ దాన తానగునేబ్రభవుఁడు

దంభకోడావతారుఁడై ధాత్రియైతి

సాగెఁ బ్రారబ్ధమార్గానుసారమునను

మొదలుకొని యెల్లవిప్లవములు సృజింప. ౩౪

వ. మహత్సర్గంబు భూతసర్గంబు వైకారికసర్గంబునను బుద్ధి
పూర్వకంబు లగుమూఁడును ప్రాకృతసర్గంబులు, ముఖ్య
సర్గంబు, తిర్యక్సర్గంబు, దేవసర్గంబు, మానుషసర్గంబు,
గ్రహసర్గంబును నానేడును బుద్ధిపూర్వకంబులు వైకృత
సర్గంబులు కౌమారసర్గంబు, ప్రాకృతసర్గంబు నీతొమ్మి
దియు నసాధకంబులు సాధకత్వంబును నైహికాముష్మిక
హితాహితతదుపాయతత్ప్రతికారవికహితంబునం కేసి
యప్రయోజనంబు లగుట నీతొమ్మిది సర్గంబులవలనను
బ్రయోజనంబు గానక కనకగర్భుండు మహేశ్వరునిం

బ్రస్తుతించితత్ప్రపాదంబునంబు రాణప్రజాపతుల (కశ్యప) మరీచి భృగ్వంగిరసపుల స్త్యపులవాక్రతుదక్షవసిష్ఠుల మానసంబునం దొమ్మండ్రను ధర్మాధర్మసంకల్పంబుల మూఁటినిఁగూడఁ బన్నిద్రఱువుత్తులఁ గాంచె. అపన్నిద్రఱవలననుం బన్నిద్రఱండు దివ్యవంశంబులు ప్రజావంశంబులుఁ గ్రయావంతంబులునై ప్రవర్తిల్లె నందు దేవదైత్యదానవమునియక్షగరుడగంధర్వకిన్నర కింపురుష సిద్ధ విద్యాధరకర్తదేవతాప్సరఃకామినీరక్షోభూతపిశాచమును వ్యపశుపక్షిమృగోరగ కీటక గిరిగ్రావవృక్షులతాగుల్తాదులును, గాయత్రీతిమ్మ ప్సామరథంతరంబులును, అగ్ని ఘోమ హయ మేధవాజపేయాతిరాత్ర పాండరీకాదులు లోనుగ్గాఁగల చరాచరంబులు ప్రాజాపత్యాంగోపాంగ ప్రత్యంగుల జన్మించె నవ్విధంబున నిఖిలప్రపంచంబు నిర్మించి విరించి నిజాంతర్గతంబున.

ఉ. ఏ నధికుండ నాకుఁబ్రతియెవ్వరు నిరరక్షోటిలోన నేఁగాని జగత్ప్రపంచపరికల్పన సేయఁగ లేడు తత్కొరుండే సఖి లేళ్వరుండనని యెవ్వరునుం బ్రతిక్షోటిలేమిఁ దాదానయహంకరించెనువిధాతనదాశివుమాయ పెంపునన్.

వ. ఇవ్విధంబుఁ నవప్టంభంబు గైకొని యంభోరుహనంభవుండు తాను సృజించిన భువనంబులువీక్షింపందలంచి రాయంచ తేరెక్కిదిక్కులఁ జరించువాఁడుముందట. ౨౧

మహాస్థగర. అటఁ గాంచె బద్ధగర్భుం డహిమకరఢులీ

హస్తి నక్రాదియాదః, పటలీ ధాటీ విహారప్ర చలితమహిష్ట్రు
త్పక్షవిక్షేపలీలా, చటులోర్ని వ్యాప్త ఘోషాసముపచిత
దిశాసౌధవీధీవిటంకా, పటుసంఘాటాప్ర తిశ్రుద్భయక
లితజగద్వ్యాప్తి లబ్ధి స్సుధాభిన్. ౨౨

లయగ్రాహి.

తోయజభవుండుమదిఁ బాయనియహంకరణమాయనుజగం
బుల కపాయము ఘటింపం, జేయ సమకట్టి ఫణిశాము
నిరుపాధిశుభదాయకును రాసురనికాయమకుటాగ్రస్థా
యి కురువిందసముదాయఘృణికోటివిశదాయతపదద్వ
యుఁగళాయతునిశ్రీనా, రాయణురమారమణుడాయఁజని
నిద్దురకు రాయిడిగనెవ్వఁడవురా యనుచుఁబల్చెన్. ౨౩

క. లేలె మైక్కడివాఁడవు

పాలసముద్రమున భోగిపర్యంకమునం

దేలెద వొక్కండవు ననుఁ

దైలోక్యాధీశు నెఱుఁగురా పరమేష్ఠిన్.

౨౪

సీ. పాతాళభవననప్తకము నిర్మించితి

వానితి విశ్వవిశ్వంభరయును

దిక్పక్రవాళ మెత్తితిఁ జక్కఁజేయఁగాఁ

బాదుకొల్పితి గోత్ర పర్వతముల

పరుసఁదీర్చితి నేడుశరనిధానములకు

నారువోసితి నరణ్యములు పెక్కు

గ్రహతారనక్షత్రగతు లేటుపడిచితి

సరణు లేర్చితి నభస్వంతమునకుఁ

గదియఁ గూర్చితి బ్రహ్మాండకర్పరంబు

పరిధిగా వాల్చితిని మహావరణజలము

నిట్టినే జేరవచ్చిన నెదురుకొనవు

పాన్పు డిగ్గవు దురవలేపమున నీవు.

౨౫

గీ. ఎవ్వఁడవు చెప్పుమనిన లేనవ్వు నవ్వి

యిందిరావల్లభుఁడు బ్రహ్మ కిట్టులనియె

నే జగత్కర్తనై యుండ నెట్లు నీవు

కర్తనని పల్కెదవు సిగ్గుగాదె చెపుమ.

౨౬

గీ. వినియెటుంగవె కల్పాంతవేశసేను

దంభకోడావతార ముద్ధతి వహించి

నర్వనర్వ - - - సరణి

దాల్చినాడను దంష్ట్రికాదండకోటి.

౨౭

శా. ఏలావచ్చెదుడాయ నెవ్వఁడవు నీవెచ్చోటికింబోయె దీ

వేలామ్రొక్కవునాకుగర్వమిఁకనెం తేనోర్వకుందుంజమి

త్రైలోక్యాధిపుఁడననురాసురశిరోరత్నప్రభామండలీ,వ్యా

లీధాంఘ్రిసరోరుహుండవిడుగర్వారంభనంరంభమున్.

గీ. అని వసుంధర నుద్ధరించినబలంబు

భువనసర్గం బొనర్చినపూనికయును

గారణంబులుగాఁగ నాగ్రహముపూని

యచ్యుతుండును నజుఁడు గర్వాంధులగుచు.

౨౮

వ. ఒండొరు నెఱింగిన యయ్యిద్దఱు మహేశ్వరుమాయా
ప్రభావంబున. ౮౦

గీ. నన్ను గెల్చికదా నీవు నలినసాభ
యఖిలలో కేశ్వరుడ వాట యనియె బ్రహ్మ
నన్ను గెల్చికదా నీవు నలినగర్భ
యఖిలలో కేశ్వరుడ వాట యనెయె శౌరి. ౮౧

వ. అని యవప్తంభవిజృంభణంబున. ౮౨

గీ. ఇందిరానాయకుడు శార్ఙ్గమేకువెట్టె
గాండివమునజ్యముగఁజేసెఁ గమలభవుడు
శరము లిద్దఱుఁ గాలాగ్ని నన్నిభంబు
లేసి రొండొరుపై శౌర్యమెనక మెనఁగ. ౮౩

మ. జప మేపారి మురారి పద్మజభజాచక్రేభవచ్ఛార్ఙ్గ
డివకోదండవినిర్గతప్రభల సందీప్తాస్త్రసంఘాతముల్
భువనక్రోడము నిండి భానుకిరణంబు ల్దూఱనీకుండుటం
బవలుంబ ర్వేమహాంధకారములుపై పై నూచిని ర్భేద్యముల్

గీ. గాండివము తేరిపైఁ బెట్టి కమలభవుడు
శార్ఙ్గమున నచ్యుతంజేయుసాయకముల
గర్కశం బై నకుశేపూలకమునవేసి
ఖండఖండములుగఁజేసెఁ గదనవీధి. ౮౪

క. వాలిక మెఱుంగుఁదూపులు
నాళీకాననుడు కినుక నారాయణుపైఁ

గీలుకొనఁజేసి యార్చెను

నాలుగుమోములను ద్విభువనము వణఁకాడన్. ౧౬

వ. ఇవ్విధంబున విధాత యార్చిపేర్చినఁ గోపాటోపంబు
నం గటకటంబడి కైటభాంతకుండు లలాటవీధీవిటంకం
బున భ్రుకుటి నటింపఁ గల్పంతవేశానముజ్జ్వలజ్వలన
జ్వాలాజాలలీలా క్రీడావహమహాప్రభామండల మధ్యవ
ర్తియు విబుధ రిపు వధూవైధవ్యదానదీతౌధురంధర
ప్రభావరాకృమకీడానిర్వకప్రరాకృమం బగుచక్రంబతని
మోదఁ బ్రమోగించిన. ౧౭

మ దిశలున్నింగియునేలయున్నహలదీప్తివ్యాప్తినంతర్భవిం
ప శతానంబునిమోదసాగుటయునప్పద్మాననుండేసె బ్ర
హ్మశిరోనామకమైనయస్త్ర - - స్తాపాదిదైవంబు న
వ్వీశిఖంబుద్ధతిస్రింగె నడ్డుతగతిన్నేవేగ నాచక్రమున్.

గీ. హరి విధాతపైఁ బాశుపతాస్త్రమేసె

నజుడు హరిమోదఁ బాశుపతాస్త్రమేసె

నమ్రహాస్త్రంబు - -

- - ములును

౧౮

చ. పటుతరవిక్రమస్ఫురణఁబాశుపతంబులురెండుఁబోరఁగాఁ
జటిలినవిస్ఫులింగములఁ జల్లులు వోయె నభఃస్థలంబు ది
క్తము - - గర్భగోళనం, పుటములు
వొక్కనుమ్మదముపుట్టెఁ జెమర్చె బురాణకూరమున్.

ఉ. పాశుపతాస్త్రరాజములభంగధృతిందమలోనఁబోరఁఘో
రాశనిఖండనన్నిభము లై నతదీయకృపీటనంభవో

లక్ష్మశతము ల్పరస్పరవిఘట్టనఁ జిచ్చుటకోలలై వెనఁ
 గేశపుమేన బ్రహ్మమెయిఁ గేలియెనరె నపారవేదనన్.
 ఉ. కాంచనగర్భుఁడు స్నరకఘ్నస్తరుఁడు బహుకాలమీ
 క్రియం, గాంచిరినొచ్చి పాశుపతకాండయుగప్రభవాగ్నికీలం
 జంచలచిత్తవృత్తి బహునంపదపెంపున మూరివోయి ద
 ర్పించినయట్టివారి కివి పెద్దలె యచ్చెరువంద నేటికి.

గీ. పాశుపతములు రెండు నీభంగిఁ బోర

నజుఁడు హరియును వారింప నలవిగాక

విస్ఫులింగచ్ఛటావళివేష్టనమున

స్రక్కుచుండిరి యంగముల్ సొక్కి పడఁగ. ౯౩

గీ. త్రిభువనంబును భయమందె దేవదత్త

ఖచరసిద్ధగంధర్వులు కలఁగఁబడిరి

అశ్రురాజద్వయంబు సంహారకాల

దహనుభంగి నేకాంగయుద్ధంబు నేయ. ౯౪

గీ. అశ్రుయుద్ధము మాన్ప హర్యజులఁగావఁ

దలఁచి యర్ధేందుమాళి యత్యంతకరుణ

నశ్రుములు రెంటినడుమ నయ్యవసరమున

సంభవించె మహాస్తంభ శంభుమూర్తి. ౯౫

నగ్ధర. స్తంభం బావిర్భవించెన్ జ్వలదనలశిఖా

జాలముల్దిక్కులందున్

జృంభించెన్ భూర్భువస్వస్థిరతరజతర

క్షేత్రముల్చంచదుల్కా

నంభారోద్యత్స్ఫులింగస్థితములుగనా
శంకవిశ్వంభరుండున్
శంభుండునసంభ్రమింపంజటులతరతటి
త్సన్నిభస్ఫూర్తి మూర్తిన్.

సీ. నస్తపాతాళవిష్టపములు భేదించి ధరణి
చక్రంబు భిందం బొనర్చి
భూర్భువస్స్వర్లోకములు సమాస్ఫాటించి
ధ్రువమండలంబుఁ దుత్తుమురుచేసి
పరమేష్ఠిపదవి కుద్భ్రాంతి యాపాదించి
హరిపదంబున కార్తి యావహించి
బ్రహ్మాండకుహరకర్పరము వ్రక్కలువాపి
యావరణంబు లందఱు చించి
పరగఁ బుష్కరమార్గంబు పాయఁబట్టి
యెగసి యెచ్చోటికేగెనో యెఱుంగరాదు
శాతకుంభాద్రికూటాగ్రసన్నిభంబు
శాంభవం బైనపావకన్తంభ మవుడు.

౯౭

గీ. పాలుగల యగ్గికంబంబు ప్రభవమంది
యుష్ణమును శీతమును గాక యుండెఁ గాని
యహహ పెట్లు జగం బుష్ణ మయ్యెనేని
శిశిర మగునేని వణకును నీతువట్టి.

౯౮

సీ. అద్భుతం బందిరి హరియుఁ బద్మభవుండుఁ
దమలోనితీవ్రరోషములు మాని

పుష్కలావర్తకాంభోధరవ్రాతంబు

గురిసెఁ గల్పకలతాకునుమవృష్టి
జయజయధ్వనులతో ననకాదియోగిందు

లభినుతించిరి ప్రస్ఫుటాక్షరముల
నమరడుందుభినినాదములు దిక్కులనిండె

గంభీరతరమహాఘనరవముల

నణఁగె నత్రుద్వయంబు నభ్యంతరమున

నగ్గికంబంబులోఁ గాననయ్యె శివుఁడు

వలిపె తెరలోన నున్న భావంబుదోఁచ

మాఘకృష్ణచతుర్దశీమధ్యరజని.

౧౧౯

గీ. హంసరూపంబుదాల్చెఁ బద్మాసనుండు

దంష్ట్రీరూపంబుగైకొనె దనుజరిపుడు

పోయి రంబరమున కధోభవసమునకు

నూర్ధ్వమును గ్రిందుఁ గానంగ నుత్సహించి.

౧౦౦

క. బహువర్ష సహస్రంబులు

ద్రుహిణుండును హరియు నధ్యధోభవసములన్

బహులక్రియ శోధించిరి

దహనస్తంభంబుతుదయుఁ దన్మూలంబున్.

౧౦౧

వ. శోధించి యాద్యంతంబులు పొడగానక హరివిరించులే

తెంచి వామదక్షిణంబుల నిలిచి జగత్కారణంబయి

నయమ్మహాదేవు నిట్లని స్తుతియించిరి.

౧౦౨

నీ. శర్వ లోకాధీశ చంద్రార్ధశేఖర
పురుష పురాణ శంకర మహేశ
యభవ యంతర్యామివై ప్రేరకత్వము
చేపట్టి జనుల శాసించు వీవు
భవదీయమాయాప్రభావంబుఁగలమున
నెఱుంగలేమెతిమి యేము నిన్ను
మాకుఁ గర్తవ్య నీవు మాకు భర్తవు నీవు
మాకు హర్తవు నీవు మాట లేల

నీమహత్త్వంబు వర్ణింప నేర మేము
నిన్నుఁ దెలియంగ నేరము నిజముగాఁగ
నభవ యాద్యుండ వాద్యుండ వగుదుగాన
నట్టి నీకాచరించు ముపాప్తి యెప్పుడు.

౧౦౩

గీ. పశువులము మేము హర పశుపతివి నీవు
పశువులకు నేక్కడిది బుద్ధి ఫాలనయన
రాజశేఖర నేర్పునేరములు చూడ
కరసి రక్షింపు మమ్ము నత్యంతకరుణ.

౧౦౪

గీ. విష్ణుమూర్తులు కడచన్నవేళలందు
నజునిమూర్తులు కడచన్నయవసరమున
విశ్వమూర్తులు విబుధులు వేడలునపుడు
కలదె నీకు నసాయంబు కాలకంఠ.

౧౦౫

గీ. అమరవంద్య దివాభీత మనెడిపులుగు
హేళిమండల మీక్షింప నెట్లు నేర్పు

నేము నిను వినుతింపఁగ నెంతవార

మిమ్మహాపరాధము తమియింపవలయు. ౧౦౬

వ. అని స్తుతియించినం బ్రనన్నుండై విరూపాక్షుం డాక్ష
ణంబ లింగమధ్యంబున వెడలి యర్థనారీశ్వరుండును
ద్రినేత్రుండును నీలలోహితుండును వగదాభయమృగాం
కధరుండును సర్వాభరణభూషితుండును బ్రమథగణ
సమన్వితుండును గోటిసూర్యప్రకాశుండును బాలచం
ద్రావతంసుండును నై నన్నిధి యగుట యుఁ బెన్నిధిఁ
గన్న పేదల విధంబుంబోలి విరించినారాయణు లిట్లనిరి.

సీ. ఇభచర్త పరిధాన యేభక్తిచేసిన

సంతసం బందు నీయంతరంగ

ముడురాజమాళి యేయుపచారములు నీకుఁ

బ్రయములైయుండు నెంతయును గరిమ

నగరాజకన్యకాప్రాణేశ నీకు

నేకలనఁ బో సర్వాంగకృప జనించుఁ

గ్రతువైరి నీకు నేవ్రతముఖ్య మొనరింపఁ

గాతుగోనేషంబు గలిగియుండు

సంధకాసురదమన నీ కభిమతంబు

లేయనుష్ఠానములు శర్వ యేమఖంబు

లాచరించిన నీవారమగుట యట్లు

లభవ దాక్షిణ్యపరత మా కానతిమ్ము. ౧౦౭

వ. అనినఁ బ్రీతచేతన్కుండై శివుండు విశ్వంభరాంభోరు
హనంభవుల కిట్లనియె.

మ. అవధానంబుననాకునంశ్రయము సేయన్సర్వదామీకున
ధ్యవసాయంబాడఁగూడెనేనివినుఁడాయంభోజదృగ్భారతీ
ధవులారావినియాచరింపుఁడుమదిందాత్పర్య మొప్పంగ శ్రీ
శివరాత్రి వ్రతమన్నదీయమదిదాక్షిణ్యంబునంజెప్పితిఁ.

వ. బ్రాహ్మీముహూర్తంబునందుమేల్చని శౌచక్రియలు నడపి
గురున కభివాదనంబు సేసి సంకల్పంబునఁడపి పూజోపకర
ణద్రవ్యంబులుననుకూర్చుకొని నదీస్నానంబు వొనర్చి
నిత్య నైమిత్తికా ద్యనుష్ఠానంబులు దీర్చి యలంకృతుఁ
డయి యజనస్థానంబును సమార్జనలేపనాదుల శోధించి
వితానధ్వజంబు లెత్తించి పతాకావలులు గట్టి తోరణం
బులు సంఘటించి దేవాలయంబు ప్రవేశించి మానియై
భసితత్రిపుండ్రంబును భస్మోద్ధూళనంబును గావించి
రుద్రాక్షమాలికలు ధరియించి శివభక్తుల రావించి
గురూపదేశమార్గంబున నాననంబుఁ బాద్యం బర్ఘ్యంబు
మధుపర్కంబు నిచ్చి పంచవదనంబులుఁ బంచామృ
తంబుల నభిషేకించి ఫలోదక పుష్పోదక గంధోదక
కుంకుమోదక రత్నోదక కర్పూరోదకంబుల నభిషే
కించి వస్త్రం బుపవీతం బాచమనంబు గంధంబు భూష
ణంబు పుష్పంబు ఫలాహారంబు నీరాజనంబు ధూ
పంబు వ్యజనంబు వాదిత్రంబు దర్పణంబు స్తోత్రంబు

మొదలుగాఁ గలఘోషశోపనారంబుల నుపశరించి నాలుగు
గుజాలు జాగరంబు నేయునది యీనతచర్యప్రకారంబు.

గీ. బ్రహ్మహత్యాయుతము సురాపానశతము

వీరహత్య గోహత్యలు వేనవేలు

శిశువధంబులు జంగమ(శ్రీవినాశ)

మూది యగుపాపములఁ దోలు నభవుర్రాత్రి. ౧౧౨

వ. తొల్లి యొక్క బ్రాహ్మణుండు మహాపాపంబులు నేసి శివ
రాత్రి దర్శనంబున శివపురంబునకుం జనియె ననిన శౌ
నకాదు లక్కథకున కిట్లనిరి. ౧౧౩

గీ. అద్భుతం బయ్యెడిని మాకు నగ్రజన్మఁ

డెట్లు పాతకములు నేయు టెట్లు లట్టి

పాపి శివరాత్రి వ్రత మెట్లు పరఁగఁ జూచె

నంతయును వినరింపుమూ యనినఁ బ్రీతి.

౧౧౪

శా. జీమూతాస్వయరాజధైర్యసుమహాక్షీ రాభిగాంభీర్యను
త్రానుప్రోష్ఠవగాఢశౌర్యసుమనోధన్వాతిసౌందర్య పా
లోమీనాయకతుల్యభోగయుత సుశ్లోకారిజత్త్యాగ భా
షామాధుర్యమక్రిప్త కాశధిషణా సత్యార్థక్షల్లిభాషణా.

క. నిత్యయశశ్రీసుందర

మత్యమరాచార్యవర్య మాన్యచరిత్రా

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

౩౪

భృత్యజనావనతత్పర

సత్యహరిశ్చంద్ర సరససాహిత్యనిధి.

౧౧౬

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామా
త్యపుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయప్రణీ
తం బయిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ బ్రథ
మాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

ద్వితీయాశ్వాసము.

—o—o—o—

శ. శ్రీహిమవద్గిరిపుత్రిమ

నోహరపదభక్తిజాతనూతనసరస

వ్యాహరకావ్యనాయక

మోహనతనుజితజయంత ముమ్మయశాంతా.

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కీ ట్లని చెప్పం
దొణంగె.

సీ. కాంచనాచలముతో గర్వించి యేగొండ

పెరిగె బ్రహ్మాండకర్పరముమోవ

నేగొండచలులపై హిమశైలకన్యక

చెంచు లేమలఁగూడి నంచరించు

వజ్రాలకమరులేవ విడంబనమునేయు

నేగొండమొలచుట్టు నిందుతనయ

యల్లానేరెడుదీవియవనీధములలోన

నేగొండ కైశ్వర్య మొక్కుడయ్యె

నట్టివింధ్యన గేంద్ర పర్యంతభూమి
దండ కారణ్యవివినమధ్యంబునందు
రత్న పుర మనఁ గల దొకరాజధాని
కిన్నరాధీశునగరికిఁ గీనవెలితి.

3

గీ. స్ఫటికమాణిక్యసాషాణ ఘటితమైన
యప్పురముతోట యాకాశ మంటి యొప్పు
వేడ్కఁ బాతాళభువనంబు వెడలివచ్చి
చుట్టుచుట్టినయట్టివాసుకియుఁ బోలె.

౪

గీ. పట్టణంబున దేవతాభవనతోటి
తుహినగిరికూటములతోడఁ దులలుతూఁగు
నమరగంగాపయఃప్రవాహములఁ బోలుఁ
దచ్చిరస్థాపితోన్నతధ్వజపటములు.

౫

సీ. మకుట దేవకిరీటమణిమయాఖిచ్ఛటా
పటలకిమ్మిగాఁఁఁఁఁపంకజుండు
వికటపాటలజటామకుటకోటిఘటిత
కోమలతారకాకాముకుండు
గంధదంతావళక్రవ్యాదరాట్కృత్తి
కంఠాధురంధరకంధరుండు
కుంభినీధరసుతాకుచకుంభమృగమద
సాసకసగితవక్షఃసలుండు
శంభుఁ డోంకారనాథుండు శ్వేతండు
పాయకయ యుండు నవ్వీటిపరిసరమున

నర్తదాసింధుతీరకాంతారభూమి

మట్టి యనుపేరికల్పదుమంబు మొదల.

E

వ. అప్పట్టనంబునకుఁ జట్టును జనపదంబు లిలావతీశతద్రువి
పాట్సింధునదీమాతృకింబులును, విశ్వవిశ్వంభరాభూల
తానుకారి నేతురేఖాలంకారంబులును, దటాకతరు
కుసుమకేసరక్షరదమందమకరందధారాధోరణీసహస్ర
సంవర్ధితకుల్యాసలిలకల్లోలమాలికాస్ఫుటస్ఫాయమాన
నానావిధోద్యానవాటికాసంఘనంఘటతాకాలకాలాం
ధకారంబులును, నారామచూతపోతనికరసుకుమారకిస
లయాస్వాదకషాయకంతకలకంతకామినీశోమలకుహూ
కారకోలాహలాంకురితపంచమరాగరాజంబులును, రా
జాన్నకలమషాష్టిక పతంగప్రియ నానావ్రీహినన్య
ప్రశస్తంబులును, బ్రవర్ధమానవనంబులును, నిబిడితసార
సికంబులును, గుళుత్థాభ్యుత్థానంబులును, సముద్గతము
ద్గసామగ్రీనంగ్రహంబులును, అణుకచణకచణంబులును,
సిద్ధార్థశ్యామాక గోధూమశర్కరాతిలజర్తిలంబులును,
అదూషితమహాకోరదూషితకోనేషంబులును, కున్తుం
బురుకుసుమగుచ్ఛచ్ఛాయాచ్ఛటాభ్రంగ శోణభంగో
మాణుశృంగారితజాంగలజ్జేత్రంబులును నై దాశరథిచరి
త్రంబునుం బోలె నీతావృత్తిసరళంబును, జంద్రోదయం
బునుం బోలె గరనహస్రసంవర్ధితరత్నాలయంబును,
యదుపశంబునుంబోలె గులక్రమాగతశూరపురుషో
త్తమబలాభిపాలితంబును నై యుండు వెండియు. 2

మ. పరలోకస్థుఁ బతిఁ యుమాంకు బ్రతికింపంగోరి యోం
కారశం, కరుమ్రొలన్ రతిముక్తకంఠముగనాక్రందించె
నానొప్పు న, ప్పరబాహ్యోపవనాంతద్ధీర్ఘికలనా ...
...నోలాడువు, మ్మరకింజల్కు భుజిక్రియాసుఖత హంస
క్రేంక్రియారావముల్.

మ. ధరణీచక్రముఁబోలెనప్పరమువిస్తారంబునా యామముం
బరికింపంగ నశక్య మైనగరిమం బాధోధిగంభీరతం
బరిభామండలమంబు రాశినుపమింపంబాత్రమైయొప్పునం
బరకల్లోలలుతత్తిమింగిలధులీమత్స్యహిసక్రోధతీన్.

గీ. భద్రజాతియేనుంగు లప్పట్టనమునఁ
బ్రకటితస్ఫుర్తి నొప్పు సిబ్బములతోడ
విమలవారాశి ఘేనఖండములతోడి
కవ్వపుంగొండబంధులోకాక యనగ.

౧౦

ఉ. లక్షలనఁఖ్యలప్పురికెలంకులయందుఁగొలంకులొప్పువాః
పక్షిగరుచ్చటాపవనపాతవికంపితపంకజంబులై
వీక్షణకాతుకంబు ప్రభవించుచునుండును లీలమై సహ
స్రాక్షుఁడు విశ్వరూపమహిమాద్భుతముం బ్రకటించెనో
యనన్.

౧౧

శా. ఆవింధ్యాచలదుర్గమేలు శివరాధృతుండు హేమాం
గదుం, డావార్ధిద్వితయద్వయావధిగఁ జక్రాధీశ్వరుల్
గొల్వ నా, శావేదండఘటాకపోలతలమూర్ఖుడైనధా

రాజుల, సావప్రకమనంవిశుద్ధబహులప్రస్ఫూర్తిమ
తీర్తియై.

నీ. శివునికై వడి మహాసేనానియాత్తుండు

బలభేదిపగిది నపవ్యపాయుఁ

డరవిందహితులీల నధిగతాభ్యుదయుండు

బుధుని క్రియనజహత్పుష్కరుండు

గంగాప్రవాహంబు కరణిఁ బావనమూర్తి

భుజగాధిపునిభంగి భోగశాలి

యేనుంగుచందాన దానధారాశోభి

శౌరిలాగున శంఖచక్రపాణి

కర్త యాశ్చర్యములకు నాకరము నీతి

కఖలవిద్యాగమములకు నాస్పదంబు

పగఱ కుత్పతకేతువు బంధుకోటి

కమరలోకద్రుమంబు హేమాంగదుండు.

౧౩

గీ. ఆనృపాలుండు నీతివిద్యానిరూఢిఁ

జారదృష్టి యాఁ గాని విచారదృష్టి

సమధికై శ్వర్యవైభవోజ్జ్వలత నాతఁ

డప్తమూర్తి యాఁగాని యనప్తమూర్తి.

౧౪

—: యజ్ఞదత్తచరిత్రము :—

వ. ఆరాజునకు నఖిలశాస్త్ర విద్యాకళాపావన గంభీరబుద్ధి
యజ్ఞదత్తుం డనుబ్రాహ్మణుండు దేవేంద్రునకు బృహస్పతి
యును వృషపర్వునకు శుక్రుండును దశరథునకు వసిష్ఠుం

డును రామునకు విశ్వామిత్రుండును నజాతశత్రునకు
 ధౌమ్యుండును నలునకు దమనుండునుం బోలె బ్రథాని
 యై రాజ్యభారంబు భరియించియుండు నమృంతి భార్య
 వినయవతి వివేకవతి విభ్రమవతి విలాసవతి సౌభాగ్య
 వతి లక్షణవతి యాదార్యవతి గాంభీర్యవతి యన నర్వ
 గుణసంపూర్ణసుశీలాభిదాన యగుబాలారత్నం బతనికిఁ
 బరమప్రియాన్నదంబై యుండు. ౧౫

గీ. అన్ని భాగ్యంబు లున్న నాయబ్జముఖికి
 శ్రీమహాలక్ష్మీగలుగఁగ నేమి సెలవు
 పుత్రవదనావలోకనోద్భూతమైన
 యొక్క సౌఖ్యంబు బ్రాతియై యుండుఁ గాన. ౧౬

గీ. తనయసంతానలబ్ధి దాదవ్యుగాఁగ
 విభవసంపత్తిగల్గియు విన్నఁబోయి
 వనిత నిష్ఫలపుష్పదర్శనముఁదాల్చె
 శరలతాకాననమువోలె జవ్వనంబు. ౧౭

సీ. కాంతపుష్పాదిభోగంబు లింపెనఁగిన
 వైరాగ్యవిధికిఁ దావాల్చుఁ జిత్ర
 మన్వయంబునకుఁ దా నాలంబమయ్యును
 దను నిరాలంబుఁగాఁ దలఁచు నింతి
 ప్రొద్దునఁ దగినట్టి భోజనం బొల్లక
 యుపవాసనంబుండ నువిద దలఁచు
 సంపత్పరంపర సంభవిల్లిననై న
 సంతోష మొదవదు చామమతికిఁ

గోమలాంగుశదశహస్తతామరసము
కర్ణపూగత్వలీలకై కాలు సావ
గండత్పదర్పణంబునఁ గదియఁజేర్చి
పడఁతి చింతించు సుతలబ్ధి వడయుటకును. ౧౮

ఉ. సంతతిలేనిదుఃఖమున సామజరాజఘటాంతవైభవం
బెంతయుఁగల్గియన్ సరిసిజేక్షణచిన్నగఁబోయియుండునే
మంతిని బోటికత్తెలకుమానసవృత్తియెఱుంగఁజెప్ప కే
కాంతమకేళిశయ్యపయఁగాంతగుణించుమనోరథార్థముల్
ఉ. ఆచపలాయతాక్షికనకాంబురుహంబులఁబూజనేయువం
ధ్యాచలకందరానిలయు సద్రిసుతాస్త్రియనాథునర్తదా
వీచివరంపరాసలిలవిప్రుషదాశ్రయశీతగంధవా
హాచమనప్రవృద్ధభుజగాధిపకింకణ నోంకృతీశ్వరున్.

సీ. అభిషేక మొనరించు సలిసీలకుంతల
శంభు సోమోద్భవాసలిలధార
నెలఁత యభ్యర్చించు నీలోత్పలంబులఁ
ద్వక్షణనిర్మలనుధాధామమాళి
గంళకూటగ్రాసకల్తాషకంధరు
మేన గంధ మలందు మీసనేత్ర
యర్పించు దివ్యోపహారంబు లెలనాఁగ
కుటిలకుండలిరాజకుండలునకు
నతివ దిరుగుఁ బ్రదక్షిణం బభవుగుడికిఁ
గుచభరంబున సరగౌనుగూనుగిలఁగ

రవలిమట్టెలమ్రోతతో రాయడింపఁ
జరణనూపురయుళయుళంయుళరవంబు.

౨౦

వ. ఒక్కనాఁ డోంకారనాథునకుఁ బ్రదక్షిణం బాచరిం
చుచు నప్పద్మాక్షి ప్రాకారపురకప్రభాణంబున నొక్క
పౌరాణికుండు మహాభారతంబు వక్కాణించువాఁ డపు
త్రకులకుఁ బుణ్యలోకంబు లేదని కథానుకథనప్రసం
గంబునం బలికిన నయ్యింతి సంతానవిరహవేదనాదూ
యమానమాననయై మందిరంబున కేతెంచి యేకాంత
భవనంబున విరహశయ్యపై మేను వైచి చింతాక్రాంత
యై యుండె నంత యజ్ఞదత్తుం డమృత కాశిని నన్వే
షించి.

౨౧

ఉ. కాంతసరోజనాళలతికాతనుపాండుశరీరయప్తి నే
కాంతగృహంతరస్థితఁబ్రియాంగనఁ జేరఁగవచ్చె మంత్రి క
ల్పాంతమునకొర సౌతలగుహకుహతంబునడాఁగియున్నభూ
కాంతవరాహమూర్తిహరి గ్రచ్ఛటడాయఁగవచ్చుకై వడిన్.

వ. డాయవచ్చినఁ గృతప్రత్యుత్థానయగు నప్పంకజాక్షి
యుఁ దానునుం బర్యంకంబునఁ గూర్చుండి యవిరళా
శ్రుపాతార్ద్రీకృతదుకూలయు ననలంకృతయునైన సుశీ
లం జూచి యజ్ఞదత్తుం డిట్లనియె.

౨౨

గీ. ఏల యేడ్చెదు చెప్పవే యిందువదన
విపులశోకభరంబున వెక్కివెక్కి
త్రాట గ్రుచ్చినముత్యాలదండవోలె
జన్నుఁగవనున్న వీభాష్పజలకణములు.

౨౩

సీ. కుదురునిండినమంచిగుబ్బచన్నులమీఁద
 ధరియింపవేల ముత్యాలపేరు
 ఫాలేందురేఖపైఁ బచరింప విదియేల
 కుంకుమంబున బొట్టు గోరఁ దీర్చి
 యానచక్రోద్ధరం బగునితంబముమీఁద
 సవరింపవేల వజ్రాలకమరు
 పాయవట్టములతోఁ బసిఁడినూపురములు
 హత్తింపవేల పాదాంబుజములఁ

బంచవన్నియరాచిల్కఁ బంజరమున
 నేల నదివింప వసురాగ మెనక మెనఁగ
 నేల చింతించెదవు చెప్పు మిందువదన
 గండపాళికఁ గెంగేలు గదియఁజేర్చి.

౨౬

గీ. నెలఁత నులివేడియైన నీనిడుదయూర్పు
 మాటిమాటికి నిపుడు నామానసంబుఁ
 గంపమొందించుచున్నది కల్లగాదు
 ప్రబలభవదీయవత్తో భవంబుఁబోలె.

౨౭

క. అపరాధము నేయఁ గదా
 చపలాయతనేత్ర! యేను జనవుననేని
 న్నిపుణతతోఁ జింతించిన
 నెప మేమియుఁ గానరాదు నీనెగులునకున్.

౨౮

౩. భవదాయత్తము విభవము

భవదాయత్తంబు సువ్వె ప్రాణము నాకున్

భవదాయత్తము సర్వము

ధవళాంబుజప్రనేత్ర తథ్యం బరయన్.

౨౯

వ. ఈదుఃఖంబునకుం గారణం బేమి చెప్పు మని యడుగుట
యుం బ్రత్యుత్తరం బీక యూరకున్న దానితాంబూల
కరంకవాహిని మంత్రితో నిట్లను:- దేవ దైవంబు కరు
ణంజేసి పెద్దకాలం బిమ్మహాదేవి సంతానలాభంబు
దూరం బగుటకారణంబుగా శయనాననపానభోజన
విభూషణపరిధానాదిసముచితవ్యాపారంబులు పరిజన
ప్రయత్నంబునం బ్రతిదినంబు నెట్టకేలకు నిర్వర్తించుచు
దేవరకు హృదయవేదన గావింపనోపక యనవరతంబు
దోషకుండఁ జరియించుచున్నందు నిన్నటి రేపుతవన
మండలంబు కుపితకపికపోలక్రోడతామ్రంబై యుదయ
గిరికవాటవిటంకంబు నలంకరింప వింధ్యాచలనితంబ
బింబంబునకు మణిమేఖలాకలాపంబునుంబోలిన సర్వదా
ప్రవాహంబునం గ్రుంకి యొంకారేశ్వరు శశాంకశేఖా
లంకారు హేమపంకజంబులం బూజించి గుడికిం బ్రద
క్షిణంబు సేయునది దేవభవనప్రాకారగోపురప్రమాణంబు
నం జారాణికుండు మహాభారతంబు వక్త్రాణింపుచుం
గథానుకథన ప్రసంగంబున నపుత్రకులకుఁ బుణ్యలోకం
బులు లేవని పలికిన నప్పుకులు నెమ్మనంబునం గీలు
కొని వాలంపములికియుంబోలె వేదనయుత్పాదింప
భవనంబునకు వచ్చి యేకాంతంబ యిచ్చోట నవిరళ

బాష్పధారాదుర్దినాంధకారితముఖియయి యీదుర్దశం
బొంది యున్నయది యనుటయు. 30

గీ. మంత్రి యొకముహూర్తమాత్రంబు చింతించి
యుష్ణదీర్ఘమైన యూర్పు నిగుడ
నెంతచింత దీని కిది మహాబలవంత
మేమి నేయవచ్చు నిందువదన. 31

ఉ. ఊరక కుండ నేమిటికి నోంకృతినాథుఁడు సర్వదానదీ
తీరనివాసభక్తజనదివ్యమహీరుహమున్ సదాశివున్
(?) సారసనేత్రతత్పదపరిష్టయభీష్టశుభాభివృద్ధికిం
గారణమాటెఱుంగ వెవికారముదక్కుభజింపుశంకరున్.

గీ. ఈశ్వరుం డద్రజానాథుఁ డిందుమాళి
కరుణలేకను సుతుఁ డెట్లు కలుగనేర్చుఁ
జంద్రచందనచంద్రికాశైత్యమైన
పుత్రపరిరంభసౌఖ్యంబు పువ్వఁబోణి. 32

గీ. గురుజనంబుల నేవింపు కువలతూషీ
కమలలోచన ముక్కంటికరుణఁ జేసి
మున్ను గురునుపదేశంబు మొనయఁగాంచి
రభిమతార్థంబు లెందఱే నబ్జవదన. 33

వ. సర్వజగత్ప్రసిద్ధంబుగదా యితహాసంబు తొల్లి చండ
కౌశికువరప్రసాదంబున మగధాధిపతియగురాజు దైతేయ
యకులవిమర్దను గెలువం దగినయట్టిశౌర్యనిధి జరాసం
ధుం గాంచె దశరథుండు విభండకతనయు నారాధించి

దిగ్గజంబులు బోలినకుమారుల సకలలోకహితంబుగా
నలుగురం బడసె. నమారాశిత గురుదేవతా ప్రార్థన
వశంబున. ౩౫

గీ. వెలది పుత్రోదయారంభవేశయందు

నిన్ను నెన్నడు చూతునో కన్నులార

విమలచంద్రోదయారంభవేశయందుఁ

బూర్ణిమాయామినిని బోలెఁ బుణ్యగరిమ. ౩౫

వ. దేవి శోకంబు విడుపు ధైర్యం బవలంబింపు ధర్మంబు
నడుపు దానంబు సేయుము వ్రతంబులు సలుపుము
సత్యంబు పలుకు మనపాలిదేవతలు మన కభీష్టలాభం
బుఁ బొందింపఁగలవారు భవ్యసంతానలాభంబున సం
తోషంబువహింపఁగలవనిదుఃఖోపశమనభాషణంబులు
ధర్మోపదేశగర్భంబులు చారుమధురంబు లగుమాటల
నూరార్చి కాంచనకలశోదకంబులు కరపల్లవంబున
ధరియించి నయనంబులు దుడిచి యగ్గజయానకు ముఖ
ప్రత్యక్షనం బాచరించి మందీభూతదుఃఖ యగుట
యెఱింగి మంత్రి యంతఃపురంబు వెడలి సముచితవ్యా
పారంబులం బ్రవర్తిల్లె నదియా(ది)గ (నా)గ)మోక్ష
ప్రకారంబున సభక్తివినయతాత్పర్యంబున. ౩౬

ఉ. ఆధవళాయతాక్షి ననుధామరకోటి భజించు దేవతా
రాధన మాచరించుముని రాజుకుపాస్తియొనర్చు మంత్రవి

ద్యాధృతబుద్ధిఁ గాంచుఁగొనియాడును యోగి జనంబువర్ధ
మాఁనాధికభక్తిభావమున నాత్మజనంతతిలబ్ధికామనన్.

గీ. ఎఱుఁగునేనీడకన్నును నెండకన్నుఁ

జెలఁగి పూచు నేక ర్థనంచిన*లతాంగి

యెట్లొకేళంబులకునైన నీడఁబోదు

తనమనంబుననిగుచునంతానకాంక్ష.

౩౯

సీ. భక్తితో మాతృకాభవనంబులకు నేగుఁ

గావించు సతిధిసత్కారములను

వాచుసంబులకు నిర్వర్తించు దధిబలిఁ

గొలుచుజ్యేష్ఠదేవి నలఘుమహిమఁ

జదివించుకొనుఁ బుణ్యసంహితావ్రతంబు

మూలికామాణిక్యములు ధరించుఁ

దన్వంగి గంధాక్షతలు చిరంబుల కిడు

విప్రశ్నికల గారవించుఁ దటచుఁ

గుమ్మరావంబుకడవలు కొల్లవిడుచు

బాలురకుఁ దియ్యపండులు పంచి యిచ్చుఁ

జెలులుఁదానును వ్రతములు నలుపుచుండుఁ

గామరసనేత్ర పుత్రసంతానకాంక్ష.

౪౦

వ. ఇవిధంబునఁ బుణ్యోపవాసవ్రతదానధర్మదేవతారాధ

నంబులఁ బ్రతిబంధదోషంబులు వాసిన నానుదతీలలా

మంబు మెఱసి ప్రతిమాచంద్రబింబంబు సరసియందు

సుంజోలె గర్భం బావిర్భవించిన.

౪౧

*వించిన-అనియునుండవచ్చును.

సీ. అభ్యంతరస్థాగ్ని యగుశమీలతవోలె
 నిధిగర్భ యగునభినిలయవోలె
 సంతస్థస్సద్గతి యగువియన్నదివోలె
 శశికుక్షి యగునస్తనంధ్యవోలె
 నాలీనహర్యక్ష యగునద్రిగుహవోలె
 వీనధాని యగువినతవోలె
 సస్తాంతరిత యగునలినాస్తరుచివోలె
 సూస్యతాభిధ యగుసూక్తివోలె

నాదిమబ్రహ్మసంభరితోదర యగు
 కైటభారాతినాభ్యబ్జకమునుబోలె
 సధిగతాగస్త్య యగుదక్షిణాశవోలె
 బ్రథమగర్భంబు ధరియించె బల్లవోష్ఠి.

౪౨

గీ. పలుచఁబాతెను గండదర్పణయుగంబు
 నవచుధూకప్రసూనంబు నవమధుకర
 మానుగతిఁ జూచుకంబులు నసితమయ్యె
 నవతిపూఁబోండ్లయాననాబ్జములతోడ.

౪౩

చ. మనమునకుత్సవంబొసఁగెనుంట్రికిఁ బట్టపుదేవి గర్భశో
 భనమునఁబల్చినైచెలుపుపై కొనుముద్దుఁ నెమ్మిగంబుతో
 ఘనసమయంబునందుఁ బొడకట్టిన చల్లని తూర్పుగాలిచే
 ననీచినకన్న గేదఁగికి నచ్చినకూరిమిచుట్టమో యనన్.

గీ. గర్భభారాలసాంగియై కంబుకంఠి
 చెవి శిరీషప్రసూనంబు చేర్చనోప

దెట్లు ధరియింపఁగానోవు హేమరత్న.

కంతికాహార కేయూరకటకములను.

౪౫

క. ఎలదోటతీగెయుయ్యెల

కలకంతికిఁ జిన్ననాటికతలై తోఁచెం

జెలువకుఁ బాదాంబుజములు

గిలిగింతలుగొలుపుఁ గేలిగిరిగుహలందున్.

౪౬

శా. ఆసారంగవిలోలలోచనను గాఢాలింగనక్రీడల, న్వా
సాగారము కేలితల్పముపయి స్థన్నించి మంత్రీశుఁడ, త్యా
సంగంబొనరించెముద్దుగొనెమ్మత్సన్నాస్వాదనప్రక్రియా,
వ్యాసంగంబునఁగమ్మనై నయడసీయంబై నబింబోష్ఠమున్

క. జలరుహనాభునివక్ష

స్థలికొస్తుభమునను దీప్తిదనరెడుమణిరా

ట్యలికాలంకృతిఁ బోలెం

బాలతుక ప్రత్యగ్రగర్భమున నొప్పారెన్.

౪౭

వ. ప్రతిదివసోపచీయమాసగర్భనిర్భర యగుచు నయ్యది
కొముదీవిలననంబునుంబోలెఁ బ్రియసఖీవిలోచనచక్రోరి
కలకుఁ గోరికలు నిండించె వెండియు.

౪౮

చ. బహుదినముల్ మహానవిపులపట్టపు దేవికి వృద్ధిఁబొందెదు,
స్సహనవగర్భచిహ్నములు చూచి(?) సఖుల్ ప్రియ
మందఁగా ముహు, ర్దుహురనుబద్ధజృంభితనముద్గతవి
న్వాలనేత్రపద్మముల్, జహదజహత్సమగ్రపురుషాయిత
కేలివిజృంభణంబులున్.

౪౯

గీ. అట్లు ధవునొద్దమెలఁగుఁ బద్దాయతాక్షి

సముదితంబైన గర్భభారముకతమున

సమ్యగప్రీతజలరాశిసామ్య మైన

ప్రావృడాంభనవమేఘవంక్తివోలె.

౧౧

శా. నీమంత్రోన్నతసంభ్రమంబువెలయంజేయించె శ్రీయజ్ఞద

త్తామాత్యాగణికన్నపాలకుఁడువింధ్యాధీశ్వరుండర్తిలి

స్సామంతక్షితిపాలమంత్రులసమానంబైనప్రేమంబునన్

భామాసింధుతురంగరత్నములుపైపైఁబావడలేరఁగన్.

సీ. కమ్మగొజ్జఁగనీటఁ గలయంపిచల్లిరి

మేఁగి మెత్తిరి కొత్తమ్మగమదమున

రంగవల్లులు కప్పురపుముగ్గు వెటిరి

కీరించిరొగిఁ మాల్యతోరణములు

తరుణరంభాతరుస్తంభంబు లెత్తిరి

కట్టి రెల్లెడఁ బట్టుకలువడములు

కమలచందనమాలికలును నిర్రించిరి

స్తంభించి రుత్తమదర్పణములు

నాలిఖించిరి గేహకుడ్యములయందు

సర్వతోభద్రమకరికాస్వస్తికములు

పరిజనంబులు రాజాజ్ఞఁ బట్టనమున

యజ్ఞదత్తుని ప్రథమకళ్యాణవేశ.

౧౩

గీ. వేడ్క నృత్యంబు లాడిరి వీధులందుఁ

బాడి రెత్తిలి పికకుహూపంచమమున

బంజశంబున ధవళ ప్రబంధగీత

* కముల నవ్వేళఁ గణ్ణాటకమలములు.

౧౪

మ. అదనన్వచ్చిరిసంభ్రమంబుననుబంచారామలీలావతుల్
వదునాల్జాతులయప్పరోంగనలునుంబాలిండ్లపై హారముల్
గదలం బెన్నెఱిసేనకొప్పులపయిం గహ్లాగుచ్చంబు లొ
ప్పదదీయత్వరగండభాగములఁగంపంబొందఁదాటంకముల్
సీ. పూజెకుండలు నిల్పె బువ్వఁబోడి యొక్కర్తు

శుభవితర్దిక చతుష్కాండములను

జాజాలపాలెలనర్వాషధులు నించి

పోక్షించె నొక్కపద్మాక్షి జలము

కాంతయొక్కతె నన్నెకలుఁ బొత్తరంబును

దోరించె వటశాఖతోడఁగూడఁ

బీతికంబులు వెట్టి బింబోష్టియొక్కతె

మడుఁగుఁబుట్టముగప్పెనడుగుమునుఁగ

రమణి యొక్కతె వింజామరంబు దాల్చె

దరుణి యొక్కతె తాళవృంతంబు పూనె

లలన యొక్కతె పసిఁడినంబెల ధరించె

నాలవట్టంబుధరియించె నతివయోర్తు.

౧౫

గీ. మంత్రి వేల్పించె గృహశోభక్తమార్గమొప్ప
బ్రహ్మపదమునఁ గూర్చుండి బ్రహ్మఁబండు

* కనుమయవ్వలికణ్ణాట. మూ.నర్వాషధులు చిలికించె నొక్కపద్మాక్షి జలము. మూ.

హోమములు రెండు ఋగ్యజుస్సామవేద
మంత్రమాది జయాహోమంబు తుదగ.

౧౨

మ. చెవికిం గేలివతంసకోశ్చలదశశ్రీ లై కపోలంబులన్
నవకాలాగరుపత్ర రేఖలయి మేనం గమ్మకస్తూరి యై
ధనశాంభోరుహనేత్రపై గురిసె నుద్యల్లీలసీమంతపుం
సననాజ్యహుతిహోమసంప్రభవచంచద్యహ్ని ధూమ
చ్ఛటల్.

౧౩

మ. చెలిక తైల్చిటునవ్వుచెక్కులపయింజెల్వారవీక్షింపనా
జ్జలుమంత్రంబులుసెప్పఁ బ్రెగ్గడశరత్సంపూర్ణచంద్రాన్యకు
న్వలిచన్ముంగవమీఁదముత్పులకము ల్వర్ధిల్లఁ గేల్వంచుచు
న్మలలీకంటకమెత్తిఁచూడలపయి సంధించెసీమంతమున్.

క. కుటిలాలకకును నాసా

పుటరంధ్రములందు మూఁడుబొట్టులు పిడిచెన్
వటఫలదళరస నుధిపతి

కటకర్పణత్కార మెనఁగఁ గరపద్మములన్.

౧౦

గీ. మృదులగోధూమనరులతో మేలివించి

వన్నెకుచ్చులవేరుతో వక్కరించి

పుష్పశుండుభకంబుతో బొత్తువచ్చు

బడఁతి పాలిండ్లసై నొప్పు పసిడివేగు.

౧౧

గీ. తగవు లిచ్చిరి పుట్టింటితల్లిప్రజలు

వీళ్ళొనంగిరి చుట్టాలు వేననేలు

కట్న మిచ్చె నృపాలుండు కన్నుదనియఁ

బరమహిపాలు రిచ్చిరి సావడములు.

౧౨

సీ. త్నామండలము తురంగమధట్టమయమయ్యెఁ
 గరిమయంబయ్యె దిక్కుక్రవాళ
 మంబరం గాతపత్రావళిమయ మయ్యె
 సౌరభమయ మయ్యె మారుతంబు
 పరివారమయ మయ్యె బ్రహ్మస్రవంచంబు
 జయశబ్దమయ మయ్యె సకలజగము
 లాతపత్రవిభూషణాలోకమయ మయ్యె
 సంతోషమయ మయ్యెజనలమనసు
 వింధ్యపర్వతమేలుపుధ్వీవరుండు
 దానుఁ బట్టంపుదేవియుఁ దగవుగలిగి
 సచివునింటికి నేతెంచి సమృద్ధమున
 నొద్దనుండి యాశోభన మొనరుచుటయు.

౬౩

గీ. జవితె నరఁ బూలుముడిచినసాధ్వి యొకతె
 యుల్లగందంబు పసుపున నూన్చెఁ గదిసి
 పసిఁడియుత్తరజందెముల్ పాయఁబట్టి
 రాచపైగడబ్రహ్మసూత్రమున నగుచు.

౬౪

గీ. దశరథుని వాజపేయంబు ధర్మసూను
 రాజసూయంబు నుపమింపఁ బ్రాతియె యని
 పట్టనంబును వేశంబుఁ బరిధవింపఁ
 బెట్టె దొడ్డుగ నామెత పైగడగారు.

౬౫

వ. అంత.

౬౬

—: సుకుమారుని జననము :—

క. నవమానంబులు నిండిన

ధవళేక్షణ గాంచె సుతు సుధాకరతారా
రవిసుతధివణవిధుంతుడ(?)

కవులుభికములుగనవమఘటికలు నడువన్. ౬౭

వ. ఇవ్విధంబున సుశీలాదేవి నందనుం గాంచినవార్త యం
తఃపురపరిచారిణి యొకరై విన్నవించిన నమృతరసధా
రామయం బయినయమ్మాటకు సద్యఃప్రధూఢరోమాం
కురనికరకంటకితగాత్రుండు ను దరస్తితవికసితకపోలమం
డలుండుచు నై మంత్రాఖండలుండు:— ౬౮

గీ. తాను గట్టినట్టిచీనాంబరంబులు

దాను బెట్టినట్టిమేనితొడవు

బ్రమదమొప్ప నిచ్చె బారితోషికముగ
మంత్రి యంతిపురముమానవతికి. ౬౯

నీ. తలయంపి ధవళనిద్రాకుంభ మిడువారు

రతౌభసితరేఖ వ్రాయువారు

గౌరసర్వపరాజి కలయఁ జల్లెడువారు

బలివిధానంబులఁ బరఁగువారు

లనణంబు నింబపల్లవముఁ ద్రిష్టెడువారు

జేము మంచంబుతోఁబెనఁచువారు .

గవలధూషంబు సంఘటియించువారును

మంచిముట్టెడఁద యోజించువారు

గదిసి దీవించువారును గండతైల
మందుకొనువారుఁ గాయంబు లందువారుఁ
బాడువారును బరిహాస మాడువారు
నెరి శుద్ధాంతసతు లరిష్టాలయమున.

20

సీ. కర్పూరసమిశ్ర గంధసారంబునఁ
జటచెఁ జప్పట భిత్తిఁ జామ యొకతె
వెలకిల్లఁబెట్టె నుత్పలగంధి యొక్కర్తు
గప్ప గర్భగృహోపకంఠభూమి
జ్యేష్ఠాధిదేవత నీవించె నొకయింతి
పసుపుఁబుట్టము గట్టి భక్తిగరిమఁ
బటముపై లిఖించెఁ బాటలాధర యోర్తు
క్రాంతలత్తుక శశాంకుని ఖరాంశు
జరత మేషంబుకంఠ దేశమునఁ జుట్టె
బుష్పడుండుభముల నొక్కపువ్వుఁబోడి
యంబుజానన యొకతె నె య్యభిఘరించె
భుజగనిర్మోక మొకతె నిష్పలఁగమర్చె.

21

ఉ. మంగళరత్న దీపముల మధ్యమునం బురుటింకిపాన్పుపై
నంగజనన్ని భుండునచివాగ్రణినందనుఁడొప్పెనెంతయు
న్నింగిఁ బ్రదోషవేశ నతినిర్మలతారకచక్రవాళముల్
నంగతిఁ జుట్టునుం గొలువఁ జాలఁగ నొప్పుశశాంకు కై
నడిన్.

22

గీ. బాలకుఁడు చంద్రచంద్రికాపాండునయిన
పాన్పుబొత్తులపై నొప్పె బవ్వళించి

యమృతవారాశిలోన శేషాహిమీందఁ

బవ్వళించిన కాస్తుభాభరణుఁజోలి.

23

గీ. దానధర్మంబులొనరించి త్యాగ మిచ్చె

బ్రసవగేహంబుసొచ్చి భూపాలమంత్రి

యప్పు పావకనంస్పర్శ మాచరించి

ప్రథమతనయముఖేందుబింబంబు చూచె.

24

గీ. పురుడుచెల్లంగఁ బుణ్యాహమును నొనర్చి

నిలయదైవతములఁ గొల్చి నిజసుతునకు

మారసన్నిభునకు సుకుమారుఁ డనెడి

పేరు వెట్టె బ్రధానబృందారకుండు.

25

గీ. పసుపుఁబుట్టంబుధరియించి పద్మనయన

సుతుని సుత్సంగమునఁదాల్చి చూడనొప్పె

దరణిబింబహరిద్రవార్ధ(ర)ముతోడ

లలితరుచి నొప్పునా శశలక్ష్మీవోలె.

26

గీ. పల్లవాధర మడుఁగైన యొల్లెగట్టి

కొంగు మణిహేమకంఠికాకోటిఁ జెరిపి

సొబగుఁగాటుకబొట్టుతోఁ జూడనొప్పె

వింతచెలుపునఁ బచ్చిబాలెంత యపుడు.

27

ఉ. అక్షయవర్ణితాఖ్యుఁడుగరంబు(?)సువర్ణలతానిబద్ధముల్

వక్షమునన్ ధరించినచివప్రియసూనుఁడుచూడనొప్పెన

గ్రక్షితిసంభ్రమోద్ధతినిగాంఢివధన్వనితండ్రియా సహ

స్నాతునివైరిపేరురమునందు ధరించిన దైత్యుకైవడిన్.

గీ. రత్న వేదికపై మంత్రరాజసుతుఁడు

తల్లివృదయంబు దృష్టులు తన్నుఁగొలువ

సకలజనులును బంధులు సంతసించ

జానుచంక్రమాణకీడ సంచరించె.

౭౯

మ. వలిచన్నుల్ వడఁకాడవేసలులుగై వ్రాలంగ గారావుదా,

దులు తన్నే మఱ కంతలంతలను(?) వేడ్కల్ మీటి చూ

డంగఁ దాఁ, గలకాంచీమణికింకిణీకలకలాత్కారంబు

తోరంబు గాఁ, గలహంసంబులఁ బట్టఁ బాటును వడిం

గఁజ్యోవిభాగంబులన్.

౮౦

వ. అంత నానుకుమారుండు నత్యంతసంతోషవంతు లగు

తల్లిదండ్రుల మనోరథంబు ఫలియింప ననుదిన ప్రవర్ధ

మానుండై... వర్ధమానసంపదనురూపంబుగఁ గుమార

రత్నంబునకుఁ గ్రమక్రమంబునఁ... జౌలోపనీతుండై

కుమారుం డాచార్యగృహంబున కరిగి.

౮౧

నీ. చదివె వేద మెఱింగెఁ బదము వక్కాణించె

మహాసీయదివ్యాగమములు చూడె

దరచె నాదిపురాణధర్మశాస్త్రంబులు

నేర్చె వీణావేణునృత్యకళలు

వాదవశ్యాంజనవదనికాదులు జూద

మాడంగనెఱిగెను మదనశాస్త్ర(?)

సరహస్యముగ నింద్రజాలంబు యంత్రకి

యామంత్రతంత్రచిత్తరువువశచె(?)

గ్రోల్పయోగంబు సాధించె రుద్రభూమి
సకలశస్త్రాస్త్రసంచయసమితినేర్చె
నాకళించెను విపులవైద్యకమంబు

సంగ్రహించెఁ గవిత్వంబు సచివసుతుఁడు.

౧౨

వ. ఇవిధంబున సర్వవిద్యాపరిశ్రమంబునఁ బారీణుం డై
యుండునకుమారునకు శైశవంబు సరిగడచుటయుఁ
బ్రదోషంబునకుఁ జంద్రోదయంబును జలధరంబునకుఁ
జక్రవాకంబును బుష్పంబునకు వాసనాప్రకారంబును
గమలవనంబునకు సూర్యోదయంబును గంధగజంబు
నకు దానంబును విజ్ఞానంబునకు మౌనంబును నవధ్యు
నకు గేయంబును రాజ్యబలంబునకు నాజ్ఞాబలంబునుం
బోలె భువనసమ్మోహనం బైనసౌందర్యంబున కనురూ
పంబై జవ్వనం భావిర్భవించిన.

౧౩

౧. బాల్యమునయందుఁ గలుగుసౌభాగ్యశ్రేణి
నినుమడించినసౌందర్య మెనకమెనక
పచివతనయుండు తా నొప్పి చారులీలఁ
జౌరజనులకుఁ గన్నులపండు వయ్యె.

౧౪

౧. పంచారామవిలాసినిధవశదృక్పాతీనజాలాయమా

నాంచత్కారము నిర్నిబంధనమనోజ్ఞాకారశ్రేణి...

పంచాస్తుండగునాకుమారకుఁడుదర్పస్ఫూర్తినవ్వీటిలో
సంచారంబొనరించెఁగాంచనమహాసౌభాగ్యభాగంబులక.

- యారజము రాచటికమును నలవరించి
నగరివీధులఁ జరియించుఁ బ్రేగడసుతుఁడు. ౯౦
- గీ. సచివనందను కర్ణపాశముల వ్రేలు
కుండలంబులముత్యాలగుళిక లొప్పు
నన్యలోకస్థుఁ డగుశంబరారి కేడ్చు
రతిమహాదేవి యశ్రుపూరములువోలె. ౯౧
- క. కుసుమాయుధనిభుఁ డగునా
రసికునిపైవ్రాలు సానురాగముతోడన్
బిసరుహనయనలచూపుల
భనలంబులు పూవుదోటపయి వ్రాలుగతిన్. ౯౨
- గీ. భావ మభిరామరూపైకపాతకంబు
యౌవనము దోషములకెల్ల నాస్పదంబు
మన్మథుఁడు కోపి యెటు నియమంబునిలుచు
సుదతులకు వానిఁ గడకంటఁ జూచినపుడు. ౯౩
- సీ. హృదయ మువ్విభూర నేకాంతముననుండి
వానిఁ జింతింపని వనజముఖయు
నొకమా అతనిఁ జూచి యొండొక్క మఱిచూడ
నభిలషింపని విద్రుమాధరియును
గలలోన వానిఁ జిక్కఁగఁ గౌగిటను జేర్చి
ముకుళితేక్షణగాని ముద్దియయును
నతనిరూపంబుఁ గుడ్డ్యంబులందు లిఖించి
యందంబుఁ జూడనియంగనయును

జెలులచేతను బ్రోదిరాచిలుకచేత

వానిగుణములు విని కుచద్వంద్వసీమఁ

బాదుకోఁ బులకింపనిపైదలియును

బన్నిదము వ్రేసినను లేదు పట్టనమున.

౯౪

సీ. ద్యూతకేలియ వినోదోపాయమయ్యెను

జరదారగమనంబు ప్రౌఢియయ్యె

నాత్మభార్యాపరిత్యాగంబు ధృతియయ్యెఁ

జేలవిహారంబు సేనుమయ్యె

గురుతిరస్కారంబు గరిమ మయ్యెను నట

విటకీర్తనంబులు పటిమమయ్యెఁ

బానంబె యధ్యాత్మసరతయయ్యె సమస్త

తరలతాగతియ యుత్సాహమయ్యె

గుణములకు నెల్ల దోషంబుగుణమునయ్యె

నవుడు సుకుమారునకుఁ దద్వయస్యలకును

నాదిగర్భేశ్వరత్వంబు యౌవనంబు

సవురు ధనమును జనవు హేతువులుగాఁగ.

౯౫

గీ. త మ్ముమానుషకాలోచితంబు లైన

కీర్తనంబుల మీ పులకించుకొండు

తా రమద్యులుగా మదిఁ దలఁతు రహహ

విత్తమదమత్తచిత్తులై వెట్టిజనులు.

౯౬

సీ. ఆయ్య సీవు చతుర్భుజావతారుఁడ వన్నఁ

దమభుజాదండపార్శ్వములఁ బాతు

రయ్య నీవు త్రిలోచనావతారుడ వన్న
 ఫాల మంటుదురు దోషల్లవమున
 నయ్య నీవు గజాననావతారుడ వన్న,
 గుంభపీఠము లంటికొనఁ దలంతు
 రయ్య నీవు చరాచరావతారుడ వన్న
 నందంబుఁ జూడంగ నభిలషింతు

రవనరం బిచ్చుట యనుగ్రహంబుగాఁగ
 మోముఁజూచుట యుపకారముగను బలుకు

మైత్రిగా నప్పు డధికత(?)రార్థముగఁ ద
 లంతు, రైశ్వర్యమదబలవంతు లుబ్ధి.

౯౭

ఉ. సంపదపేరికట్టిఁడిపిశాచము సోకినమానవుండు పూ
 జింపఁ డభీష్టదేవత భజింపఁడు నజ్జను లైనవారి మ
 న్నింపఁడుమిత్రబంధులగణింపఁడుధర్మహాస్యముల్ విచా
 రింపడు మీ.....భరింపఁడహంకరణంబు పెంపునన్.

గీ. ఉద్యతుం డయి సుకుమారుఁ డుండలేక
 పీటఁ జక్కనిజవరాలి వెదకివెదకి
 వలపు పుట్టించి సంకేతములకుఁ దార్చి
 చలుపురితికేలి బహుళపక్షంబు రేలు.

౯౯

గీ. పద్మనాభుండు మదనగోపాలమూర్తి
 ఘోషమున నెట్లు వలపించె గొల్లనతుల
 నెట్లుకొని యట్లు వింధ్యాద్రిపట్టనమునఁ
 జరపురంధ్రుల వలపించు బ్రహ్మణుండు.

౧౦౦

యమునానదీసైకతమున జాలరికన్య
చనుదోయి నంటఁడే శక్తిసుతుఁడు
నందప్రజలబులో నలిననాభుం డెట్లు

విహరించె బదియాలు వేలసతుల
దేవదారువనంబులో విరూపాక్షుండు

మునిభామినుల నెట్లు మోసపుచ్చె
గొక్కొక్కొక్కోయని కోడియై యెలుగించి

యమరనాయకుఁ డెట్లు హల్యంగలసె
మొలక చన్నుల పాయంపుముద్దుఁ గూతుఁ
బట్టుకొనె నెట్లు పెక్కొని పద్మభవుఁడు
చందురుం డెట్లు వొందె నాచార్యులేమ
సనుచు విప్రుండు రమియించు నన్యనతుల.

౧౦౧

సంధ్యాభివందన శ్రద్ధ యుద్వాసించె
గాయత్రీ దవ్వలఁ గట్టిపెట్టె
గ్నిహోత్రము మీదియాస నుత్పాటించె
నఘమర్షణస్నాన మరసిమాపె
హవరసామగ్ని నీయఁజాలెడునట్టి
విధి దేవతార్చన వీటిఁబుచ్చె
రతము మానె వివిధసత్కర్తాది

సత్కలాపంబులు జాఱవిడిచె
నకు మరగినవారసుందరవనితల
రతనల్లావనంభోగనిపుణతాను

ఖానురాగనిమగ్నఁడై నిత్యకర్త

మై తనర్చెను సుకుమారధరణినురుఁడు (?) ౧౦౨

వ. ఇవ్విధంబునఁ గుమారుండు విచారింపంజూచి. ౧౦౩

క. ప్రేమమునఁ గూర్చి సుతునకు

వేమఱు నద్భుద్ధి చెప్ప విసమికి వగచున్

సామగ్నదుర్గుణాళి క.

దా మధురత యొనఁగు విషమమగుచలమునకున్.

గీ. జవ్వనమునను నదుపదేశములు గావు

తిల - - - లంబు తెఱఁగుదోష

శంబరారాతిపుష్పాస్త్రసంప్రహార

జర్జరీభూత మగుమనస్సంపుటమున. ౧౦౪

వ. తండ్రి గుహపదేశం బఖిలమలప్రతాపనక్షమం జైన

తీర్థస్నానంబు జరామరణవైకల్యంబులేని వార్ధకంబు,

మేదోభారంబులేని గౌరవంబు, సువర్ణరచనలేని కర్ణా

భరణంబు, సుద్వేగంబు లేనిప్రజాగరంబు. ఇది యభ

వ్యులకు నలిలంబునుం బోలెఁ గర్ణసింహితంబైయుపద్రవం

బునాపాదించు. నీవిటవట్టి నెట్టుకొని పెద్దలమాట విను

ము, వింటేని ధూర్తులు నిన్నుఁ బ్రశంసింపలేరు,

కుటిలులు ని న్నలమరింపలేరు, వంచకులు నిన్నువంచె

పలేరు, పల్లవులు నిన్ను పలపింపలేరు, మదంబు నిన్నుఁ

గదల్పలేదు, విషయంబు నిన్ను నాశ్లేషింపలేదు, విను

మనూచానాచారంబును, నాముష్యాయణంబును, నా

మేధితామ్నాయంబును, నధితాశేషశాస్త్రంబును, నలింగవృత్తియు, ననవకీర్ణంబు, ననభ్యుదితంబును, ననభిస్తుతంబును, నైన యార్యవరవంశంబునం బ్రభవించినాఁడవు మూఢుండవై యనుష్ఠానబంధంబులగువిషయోపభోగంబులయందును సుఖబుద్ధి యారోపించెదవు. నీయట్టిదుర్బుద్ధిశీలురుగదా నిస్త్రింశంబుఁ జూచి కువలయమాల యని యుఁ గృష్ణనర్పంబు వీక్షించి కాలాగురు ధూమరేఖ యనియును సంగారంబు దర్శించి బంగారం బనియును భ్రాంతిఁ బొందుదురు. దుందుమారపముండు, మాంధాతృనహుషనాభాగనన్నిభుండు, వింధ్యాచలపతి, హేమరాంగదుండు మనల గురుస్థానంబుగా మన్నించుచున్నవాఁడు. మనవంశంబునకు నీవాక్కండవ సంతానబీజంబ వింతయు నెఱింగి బుద్ధిమంతుండవై మమ్ము సుద్ధరింపవలనదా యని పలికి మంత్రికన్నీరు డొరఁగ ముహూర్తమాత్రం బూరకుండె సుశీలాదేవియు.

౧౦౬

సీ. రవలయంగరముల రత్నాంకురము లోత్తః

గేల్దమ్మి చెక్కులఁ గీలుకొల్పి

మొకరితుమ్మెద మూతిముట్ట నొడెడివేడి

నిశ్వాసపవనంబు నివ్వటిలఁగ

నౌకరదీరంబు లగుకౌలుఁగన్నులఁ

బరిపాటలఁబ్బాయ పల్లవింపఁ

గంతగోళంబు గద్గదికానుబద్ధమై

బాష్పభారంబు నిబ్బరము గాఁగఁ

బక్షముల జాటి గండదర్పణములొరసి

వ్రాలి పాలిండ్రపై నశ్రువాఃకణములు

హారలతలకు నాతిథ్య మాచరింప

గుబ్బతిల నేడ్చె నత్తటిఁ గువలయాక్షి.

౧౦౭

వ. ఇవ్విధంబునఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ దనకు హితోప

దేశంబుచేసి తన సౌమనస్య సౌముఖ్యంబులతోఁ దగిన

ప్రత్యుత్తరం బీయమి నిర్వేదించుట యెఱింగి. ౧౦౮

సీ. ధర్మశాస్త్రాభ్యాసతాత్పర్యమున నైన

సంస్కార మెల్లారుసారుపడియె

నిరుపాధినిస్సీమనిర్నిబంధనవృత్తి

గలమహాప్రతిభ యేకాటఁ గలసెఁ

బంచేంద్రియోపాయపానభూతము లైన

వినయంబు లేప్రయోజనముఁదీర్చె

నవయావనాంకుశోన్నతవంశపదమైన

శ్రుతివై భవము లేమిహితవుచేసెఁ

జిన్నివయసున గురుల వీక్షించినట్టి

పుణ్యవాసన నేల గోల్పోయె మనసు

కటకటా ! నందనుండ వొక్కడవు నీవు

గురుల నేడ్పించుచున్నావు గోరముగను.

౧౦౯

(అనినఁ దల్లిదండ్రులకుం బ్రణామంబుచేసి యింత

నుండి మీయాజ్ఞ శీరసున ధరియించి బుద్ధినుంతుండనై
 యుండెద మీరు వగవకుండుం డని పలికి నముచిత
 ప్రకారంబున పీడుకొనియె ననిన నటమీఁజివృత్తాంతం
 బెట్టి దని యడిగిన. ౧౧౦

మ. వరశ్చైవైకవిధానపాత్ర కవితావ్యాపారపారంగతా
 స్థిరలక్ష్మీనవశారదోదయ దయాధీనాయతాలోక లో
 కరమాపాదన పాదపద్మనితత్త్వాపాలసంకీల శీ
 లరతిప్రస్ఫుటశాంత శాంతనవకల్పద్వీర వీరాగ్రణీ
 క. ధీమత్కవితావిస్తర

ధామాయితనిరుపమానదానాంబుదహృ

ద్భిమ జయోత్కలసీమా

రామామన్తభవిశేషరాజితమూర్తి!

౧౧౧

పృథ్వి. లింగార్చనారూఢిలీలావతారా

గంగాంబుసుస్వచ్ఛకావ్యైకజాలా

సంగీతసాహిత్యసౌహిత్యలోలా

శృంగారనదృక్త నేపానుహేలా.

౧౧౨

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపాత్ర మారయామా
 త్యపుత్ర సకలవిద్యాససాధ శ్రీనాథనామధేయ
 ప్రణీతం బయిన శివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందు
 ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమాతచరిత్రము)

తృతీయాశ్వాసము.

క. శ్రీచోరంతర వేద

ప్రదితభాషావిశేషభాసురకీర్తి

శ్రీవార్ధ్య వివిధపూజా

మోదితగిరిదుహితృకాంత ముమ్మయశాంతా! ౧

వ. అక్కభకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె నట్లు
తల్లిదండ్రుల నూరార్చి వెడలి సుకుమారుండు నిజాం
తర్గతంబున. ౨

గీ. పోయె నుపదేశకాలంబు పూర్వముననె

కడచె ధైర్యంబు శతరవిక్రాంత మయ్యె

శీలనంపత్తి యిక నేమి నేయువాడ

భామినీపక్తి మనఘభారి బడితి. ౩

శా. పంతంబోడదుధర్మముండగవునుంబాడింగులంబున్విచా
రింతు నేదవురాణశాస్త్రమతపారీలుండ గా నెట్లు క

ల్పాంతద్వాదశభానుమత్కిరణదాహక్రూరకామవ్యథా
సంతాపజ్వరవేదనాభరమునం జాకుంట సిద్ధించినన్. ౪
సీ. చాండాలుతోఁ బుల్కుశత్ర్వంబు గై కొను

బ్రహ్మహత్య యొనర్చి బ్రాహ్మణుండు
క్రిమియై పొంగమై కీటమై జన్మించు
నానవం బాని భూమినురుండు

క్రవ్యాదన త్వస్థగమున నుద్భవమందు
విప్రుఁ డాచార్యునివెలఁది గవిసి
శ్యామచారుండు పిశాచమా బాడబుం

డన్యునివిత్తంబు నపహరించి
యయిన నేమిగా పీనిలో నన్నిటికిని
సుఖము దుఃఖంబుఁ జర్పించి చూచినప్పు
డెల్లసంసారులకుఁ గుందుపెచ్చు...
లేకయుండుట గందుమో లేదో జగతి.

౫

గీ. వామదేవుండు శుకుండుఁ గేవలముదక్క
ముక్తులెవ్వరు వింటిమే ముజ్జగమున
జంతువులకెల్ల సరియ సంసారయాత్ర
విధినిపేధంబులకుఁ జొప్పు వెదకనేల.

౬

శా. ఆతంకంబున కేమికారణముబ్రాహ్మ్యంబితయుంజూచియే
తాత ల్గట్టినచెద్దులే శ్రుతులు బోధప్రక్రియల్ స్వల్పమే
నేతో జాతు నుపాశ్రయించెదఁబరశ్రీలన్నినోదించెదన్
మాతంగీవరమేశ్వరింగొలిచెద న్నద్యంబు నేవించెదన్.

గీ. అష్టమావతారంబున నాదిపురుషుఁ
డచ్యుతుఁడు విశ్వకర్తయనాదినిధనుఁ
డర్జునుండును దాను నేకాంతగోష్ఠి
విశ్వమును నెఱుంగఁమొ...నిధిగా

౯

సంచెవింతము విధమతనిన్ భావించెఁ గాదె (?)

మ. బహువేదాంతమతానుసాధితమహాబ్రహ్మహమం చా
డుదుర్, మహి మోహంధులుగొందఁజేనియఁజెబ్రహ్మం
బెట్టుదా రెట్టిరో, యహహా బ్రహ్మమువారయే నులుక
శయ్యందెల్లనిద్రింతురో, జహదుత్సర్గముగాఁగఁజేయు
దురొ విష్ణుమూత్రనిర్మోక్షమున్.

౯

నీ. కల్పద్రుమంబుతోఁ గామధేనువుతోడ

నమృతాబ్ధినవతార మయ్యె నెద్ది
బృందారవనమధ్యమందారతరులలో

హలపాణి కెద్ది ప్రత్యక్ష మయ్యెఁ
ద్రిపురాంతకుని యర్ధదేహంబునకు నెద్ది
మదనసంఘల్లసంపత్తి యయ్యె

నవసుధారూపమై పవనభుగ్భవనాధి

పతికెద్ది ప్రాణంబుప్రాణ మయ్యె
నట్టి భవభేషజము నానవామృతంబుఁ

గన్నుఁగానక శపియించెఁ గాక యొక్కఁడు

తత్సమానము లగుపదార్థములు గలవె

భూతభావిభవత్కలముల ధరిత్రి.

వ. అని.

౧౧

సీ. కర్పూరరజములోఁ గలిపి కేతకిధూళి

సఖలాంగకముల సభ్యంగమాడి
జలజనాళీతంతుసందానితములై న

యజ్ఞోపవీతంబు లటుతఁదాల్చి
వారాంగనాస్తనహాఠవిభూషల

నక్షమాల్యముగఁ జే నలవరించి
కస్తూరికామిశ్రగంధసారంబున
నలికంబునఁ ద్రిపుండ్ర మనువుపఱిచి

చంద్రికావేళఁ బరిపాండుసౌధపీఠి

శక్తిఁబూజించి దేవీప్రసాదమధువు

పుచ్చుకొని విప్రుఁ డాకంఠపూరితముగ

వెలఁదులును దాను నప్పుడు వినిమయముల. ౧౨

క. వనితల కంగప్రయో

శన మక్షివిఘ్నార్ణవంబు లజ్జావిగమం

బనవస్థితి మధుపానం

బునకు సురతమునకు నదృశములు వక్రంబుల్. ౧౩

గీ. త్రినరకాస్వాదభవమదోద్రేకలహరి

ధరణిదేవుఁ డాయోజ మత్తా వహించి

యారణాలు పరింపంగ నాలకించి

శంబరారాతి రతిచేయి చఱచి నవ్వు. ౧౪

సీ. ఇంటనున్నాఁడో వాఁ డెచ్చోటనున్నాఁడో

యొంటియో యెందఱేనున్నవారో

మిన్నకున్నాఁడో యేమే బల్కుచున్నాఁడో

నిద్రించినాఁడో కన్దెఱచినాఁడో

యాడుచున్నాఁడో - - - - - గ

ద్వించియున్నాఁడో శోకించినాఁడో

- - - - - యుత్సేకించి యు

ల్లాసించినాఁడో కలంగినాఁడో

యుత్సవమొ వైభవమొ లేమియో కలిమియొ

పగఱో రాత్రియొ యెఱుఁగఁ డాబ్రాహ్మణుండు

నవమధూకప్రసూనసంభవపుమధువు

దలము దప్పంగఁ ద్రావి మత్తా వహించి.

౧౫

క. సుకుమారుఁ డిట్లు నానా

ప్రకరంబుల వీటిలోనఁ బడుచై తిరుగన్

సకలజఃకులు మొఱవెట్టిరి

యొకనాఁ డత్యాగ్రహమున సుర్వీకుసభన్.

౧౬

క. దేవరప్రతినిధిఁగా నం

నేమితుము యజదత్తు సిద్ధమ యతనికొ

భావించుము తత్తనయుని

యావనసంప్రాప్తి లేనియటము న్సెల్లన్.

౧౭

వ. అవధరింపుము సుకుమారనామధేయుం డైనమంత్రినం

దనుండు సౌందర్యవంతుండును గామశాస్త్రకళావిధి

జ్ఞుండును నై జారచోరవిటధూర్తవర్గంబులంగూడి వేడు

కకాఁడై పుణ్యస్థల నిలువకునఁ జెఱుచుచున్నవాఁ

- డతని వారింపను నారీజనంబుల శిక్షింపను సమర్థులము
గాక యున్నార మద్దురాత్తుకుని యన్యాయనదృశం
బైనదండంబువలన దండింఁగునది యని విన్నవించిన
మహిపాలుం డతని రప్పించి వాగ్దండనంబున దండించి
పురంబును దేశంబును వెడల నడిపించిన రాజావమా
నితుం డై యప్పాపి కీ(క)టదేశంబునకుం బోయి యం
దుఁ గొన్నిదినంబు లుండి హూణమండలంబునకు
నేతెంచువాఁడు కాంతారమధ్యంబున నతితృప్తిపాసాప
రవశుం డై తనలోన నిట్లు వితర్కించుచుండె. ౧౮
- చ. అరుణగభ స్తిబింబముదయా ద్రివయింగనుపట్టగిన్నెలోఁ
బెరుఁగునువంటకంబువడపిండియలుంగుడువంగఁబెట్టు ని
ర్భరకరుణాధురీణయగుప్రాణముప్రాణముతల్లి యున్నదే
హరహరయెవ్వరింకఁగడు పారసిపెట్టెదరీప్సి తాన్నముల్.
- వ. అని తనలోనం దలపోయుచుం జనిచని ముందట. ౨౦
- సీ. స్ఫటికరత్న గృహంబు సర్వంసహకాంత
కభిధాంతరంబు దుగ్ధంబునిధికి
మణిదర్పణము సభోమణిమార్గలక్ష్యీకిఁ
జంద్రాతపమునకు జన్మభూమి
యర్ధేందుమకుటాట్టహాసంబునకు జోడు
పౌలస్త్యగిరికి సబ్రహ్మచారి
ప్రతిబింబ మశ్రుము ప్రభువారణమునకు
సనుఁగుఁజుట్టము శారదాభ్రములకుఁ

గమతతిమినక్రవిక్రమక్రమవిహార
చటులతరవీచికాఘటాసమదరూఢ
హంసకులనన్నినాదనంవ్యాప్తదిగ్వి
భాగ మీక్షించె నతఁడు తడాగమెదుర. ౨౦

మ. వసుధానిర్జరుఁడు న్నహాసరసిలో వార్షిచులం దేలెఁ ద్రా
వె సుధాసన్నిభమైనవారిఁ దటపుధ్వజావళిచ్ఛాయలో
వసియించెన్ లహరీసమీరముల నధ్వశ్రాంతిపోకారిచె
న్నినకాండంబులు మేనఁగూర్చె జలువ ల్నిర్మోకనం
కాశముల్. ౨౧

క. కరశీకరార్ద్రపుష్కర
కరుణైయాతండు గంధకరిరాజుక్రియం
బరిషేకాంతరమునఁ దా
సరసిరుహాకరము వెడలి చాలఁగ నొప్పెన్. ౨౨

సీ. వైదూర్యమణిశిలాన్వచ్ఛదకముగానఁ
గౌతుకం బొనరించెఁ గన్నుఁగవకు
శిశిరసంస్పర్శవీచీమారుతముగాన
నంగకంబులకు నిం పావహించెఁ
గమల కేసర రేణుగంధోల్బణముగాన
ప్రాణేంద్రియమునకుఁ బ్రమదమొనఁగె
గలహంసకులకలకలకులాయముగాన
శ్రుతిసంపుటములకు సుఖమునిచ్చె
- - - నలిలంబు నమ్మోదముననుజేసె
నాలుకకు నప్పు డవనిబృందారకునకు

నైకతారూఢజలమానుషీకదంబ

కాంక్షితార్కమయూఖంబుకమలవనము.

౨౪

క. కొలనిదరి వటము నీడన్

శీలతల్పమునందుఁ గొంతనేపు శయించెం

జెలువ మగువలిపెదుప్పటి.

తలగడఁగాఁ జేసి నచివతనయుం డలఁతన్.

౨౫

గీ. బహులపక్షుపాకదంబములలోనఁ

బ్రభవమొందిన యంధకారంబువోని

కొలనిదరికాననంబులోఁ గొంతప్రాదు

నలపువాయంగ నిద్రించె యాజ్ఞదత్తి.

౨౬

గీ. డప్పిదీఱంగ మధురకాండంబుగ్రోలి

కడుపునిండంగఁ దూఁడుఁదీగలుభుజించి

యెండ వాలాగునందాఁక నిండుకొలని

తీరమున మఱిసీడ నిద్రించు నతఁడు.

౨౭

చ. అపుడువిలంబమానమయియంబరకోణతటాంతరంబునం

దవనునిమండలంబుబెడిదంబగువేడిమినొయ్యివీడ్కొనెం

గపిలములై మయూఖములు క్తారికమాసకలాపింఛమై

త్రపునలతాశలాటునముదాయముచాయఁదిరస్కరింపఁగన్

గీ. అంతలో నిద్ర మేల్కొంచి యవనినురుఁడు

జిగమిషాబుద్ధి నీక్షించెఁ జిత్రభాను

నభినవో నేషకుటిలజహ్నుప కార

లోలతారక కేకరాలోకనమున.

౨౮

శా. కాంతారాంతరభూమిచెంత శబరగ్రామంబు పద్మాకర
ప్రాంతక్షోణితలంబునంగలుగ సంభావించె విప్రుం డెదన్
దంతిస్కంధకపోలకుంభపలలాదక్రూరకౌతేయకీ

సంతానస్ఫుటకంతఘర్వతరద్రాఘిష్ఠనాదంబులన్. 30

సీ. ఆదికాలమున మాయావిలాసిని యైన

మురదైత్యదమనునిమూర్తివోలె

ధరణితలంబునఁ జరియింపనేర్చిన

పురుహూతమణిశిలాపుత్రివోలెఁ

గామినీరూపంబుఁ గెఱొన్న శంబరా

రాతికాలాయసాశ్రుంబువోలె

వేడ్కకైమానుషీవిగ్రహంబు ధరించి

విహరించుశోలుకారువేశవోలె

సంధతామిస్రమును నవిద్యయునుబోలె

భవనమోహనరూపవై భవములొలయ

లీలనేతెంచె నొక్కచండాలకన్య

కొలనఁ జిటుబంతిపనుపాడఁ జెలియుఁదాను. 30

శా. ఆచండాలకులవ్రసూతయగుకన్యం గన్యకారత్నముం

జూచె న్ద్రవ్యుల యాజ్ఞదత్తి వివినక్షోణీవిభాగంబునన్

వాచాగోచరసౌకుమార్యనవలావణ్యాన్వితం బుష్పనా

రాచుండితుశరాసనంబుఘనదోర్దండంబునంగూర్చుగన్.

ఉ. యోగసమాధితత్పరతనున్నవిధంబునఁ బాపినట్లు మూ

ర్చాగమమీలితాత్మఁడగుచాకృతినిశ్చలదేహయష్టియై

సోగకనుంగొనల్ను దురుజొక్కులకిక్కలు గాగన త్తటి
నాగరసాతిరేకమున బ్రాహ్మణుడాదటజూచెమాలెతన్.

సీ. అప్పర స్త్రీవోలె నకులయై యార యీ

పైదలి కన్నులపండు వయ్యె

జారుయావనరూపనంపన్నయై మోక

వనరేఖయునుబోలె బెనఁచె వేడ్క

బాలతి స్రావృడ్వేశవోలె నళివిసీల

ఘనవేణియై యిది గరముమెఱసె

నిభరాజనిభయాన యిది శరర్తువువోలె

బుండరీకాక్షియై పొలుపుమిగిలె

ముట్టరానిది యైనట్టిమూర్తివోలె

జిత్తురువువోలె దృష్టికచ్చెరువొనర్చె

మెలత మధుచూనకుసుమనన్మృద్ధివోలె

జాతివిరహితయయ్యు నం ప్రీతినొనఁగె.

38

గీ. దీనిఁ గల్పించె నజుఁ డభిధ్యానమునను

నాతి మును ముట్టరాకుండ నంత్యజాతి

ముట్టుటయ కల్గెనేని యిమ్ముదితమేచు

గండగుండునె వువ్పంబుకంటె మృదువు.

39

వ. అని విస్తృతనిమేషంబు గీలించి ముకుళితపక్షాంచలం

బును జహ్మతరతరశశాకోదరంబును నగువీక్షణంబున

నవ్వెలివాడవీడావతి నీక్షించుచు నవ్విప్రుండు మదన

శరశలాకాశంకు సంకలిత హృదయుం డై స్తంభితుని

భంగి విలిఖతునిచందంబున నత్కిర్ణునివగిది నియతు
నిలాగున మూర్ఛితునిప్రకారంబునం దన్నుఁదా నెఱుం
గక నివ్వెఱపడి నిశ్చలాంగుండై యుండె నమ్మచ్చెకం
టియు నలవోకవోలె నతిస్వచ్ఛసౌభాగ్యచ్ఛాయావి
నిర్భర్తృతమత్యైకేతనుం డగునాబ్రాహ్మణుం గనుం
గొని నిజాంతరంగంబును.

32

గీ. విప్రవేషంబుఁ దాల్చినవిష్ణుఁ డొక్కొక్క
బ్రాహ్మణుండై నశంబరారాతి యొక్కొక్క
బాడబాస్వయరూపసంప్రభవుఁ డైన
చందురుం డొక్కొక్క యితఁ డతిస్వచ్ఛమూర్తి.

32

వ. అని యంతంతం జేరవచ్చి యయ్యంత్యజాతినీమంతిని
యశేషజనపూజనీయులు బ్రాహ్మణు లని తమకులంబు
పెద్దలవలన వినుటంజేసి యుఁ దా నెందే నొక్కపూ
ర్వజన్మకృతపుణ్యసంస్కారవిశేషంబుననో బాల్యంబు
నాటనుండియు రూపంబు వినయంబు దాక్షిణ్యంబు
మధురాలాపకౌశలంబు నిస్సంగత ప్రశాంతమహాను
భావంబు శుచిత్వంబు గౌరవంబు సద్భావంబు గుణం
బులు నై సర్గికంబు లయి యుండుటనో భర్గఫాలనయశ
కృతానుజ్వాలాజాలహేలాచుళుకితావయవుండు గాని
కుసుమకోదండుండునుంబోలెఁ గన్నులపండువై తప్త
కాంచనవర్ణంబును గోరోచనాగౌరంబును జాంపేయ
కుసుమ కేసరరేణుత్రసరేణు వినరప్రసంగంబును సగు

దేహప్రభాప్రవాహంబునగహనపండంబ శేషంబును వెలిం
గించువాని నుద్భిన్న నవ శక్తు నభినవయావనోద్భాసితు
పోడశవర్ష దేశీయు నాదిగ ర్భేశ్వరు నమాత్యనందను
సుకుమారుం గుమారనన్ని భుఁ దప్పక చూచి భయ
సంభ్రమజోలాయమానదంత తాటంకవలయం బగున
ట్లుగా నిబ్బరంపుగుబ్బచన్నుల బిబ్బోకంబు బాహు
మూలకూలంకపంబై యీషద్విలోకనీయంబుగఁ గేలు
దోయి నేవాంజలిపుటంబులలాటంబునఁగీలించియ్య
గారికి నమస్కారం బని యధరకినలయంబునకు దశ
నరత్నాంకురజ్యోత్స్న కుసుమ స్తబకంబుగానహకారప
ల్లవాస్వాదకషాయకంతకలకంత కామిసీకోమలకుహూ
కారకోలాహలకరంభిత పంచమరాగప్రపంచంబునకు
మించుఁజూపు కంతస్వరంబునం బలికిన.

౩౮

గీ. వెలఁది మాలతగాన దీవింపకయును
నొప్పెడిదిగాన నూరకయుండకయును
ధరణిదేవుండు గైకొనె దానిమొక్కు
గేలుఁదామర తిర్యగాందోళనమున.

౩౯

ఉ. శంబరవైరినన్ని భునిఁ జారుతరోజ్జ్వలమూర్తి విప్రర
త్నంబుమహాప్రధానుప్రియనందనునిన్సుకుమారుఁజూచిప్రే
మంబువహించియుంగొమరుమాలతగన్నులనవ్వుచేరఁగా
నంబలి నంబళీయళుకు నందడికిందలమంచుఁ బల్కుచున్.

గీ. బ్రాహ్మణుడుగాన లజ్జింపఁ బ్రాప్తిలేక
బాల ప్రౌఢయవోలెఁ దప్పకయచూచి

చాటువడి యుండుమయ్య యీసరసిలోన

నుదకమాడెదగొక పిన్నదియునేను.

౪౧

క. అని పలుకుచుఁ గొలనికి డిగఁ

జని మాలప్రమద దాను నఖయు నొనర్చెన్

వనకేళి తరంగ లుగు

స్తనభారాస్ఫూలనమున జర్జరములుగాన్.

౪౨

చ. పడఁతి పసిండిడాలు గనుపట్ట హరిద్రముఁ దీరపంకముం

దొడసి సరోవరాంబువునఁ దోఁగి పయోనిధితీరభూమికి

న్వేడలి ధరానుపర్వునకు నేత్రమహోత్సవ మయ్యె

నప్పుడ, ప్పుడ కలశాబ్ధిమధ్యమునఁ బుట్టినయాదిమ

లక్ష్మీయోయనన్.

౪౩

ఉ. ఆకలకంఠియ్యొదడియార్చునెడన్ జఘ్ననాంతికంబులై

కేకికలాపలీల నణకించి మధువ్రతమాలికాకృతిం

గైకొని యింద్రనీలమణిఖండవిలాసమలిమ్లుచంబులై

చీకటిగొల్పెబ్రాహ్మణునిచిత్తముపెన్నెఁ తిసోగవెండ్రుకల్.

గీ. చికురసంతతి నీరార్చి చెలువ తుఱిమె

నేసకొప్పొక - - - -

చన్నఁగవసాంపు కక్షదేశములమెఱుఁగు

బ్రాహ్మణునియాత్మఁ బల్లవింపంగఁజేయ.

౪౪

గీ. దంతతాటంకచక్రమధ్యంబునందు

శాల కీలించెఁ గంకేళిపల్లవంబు

బాడబునినేయఁదలఁచుశంబరరిపునకుఁ

బ్రథమ మదియ నమస్కారబాణమయ్యె.

౪౬

గి. పూనె గుచముల వెలివాడపువ్వుబోడి

విష్వగలయట్టి బండిగుర్వెందసరిముఁ

బ్రథమ రాగరసోదయరక మైన

సచివనందనుహృదయజనంగరమున.

౪౭

వ. అప్పుడు సుకుమారుండు నిజాంతర్గతంబున.

౪౮

సీ. ఏలచేయండు శేషేంద్రియంబులు నాల్గు

* నలినగర్భుండు లోచనములుగాఁగ

నెట్టుగల్గె విధాత కీరూపనిర్మాణ

పరిమాణము లకోటిపరిమితంబు

లజుండు దీని సృజించి యాత్మ నువ్వీభూర

కెట్లుండుఁ గూతుమోహించినాఁడు

కల్పింపఁబోలు శృంగారనర్లంబున

దీని వాక్పతి యున్నతి ఫలియించె

దీనినిఖిలావయవములు తీర్చి తీర్చి

చేయునపుడు ప్రయానంబుఁజెందుటయును

నొయ్యనొయ్యన బ్రహ్మ నిట్టూర్పుపుచ్చె

నదినుమీ పుష్పసమయమందానిలంబు.

౪౯

వ. అని విచారించుచు విప్రుండు చండాళకులకవ్యకామణి

దుర్లభంబగు సౌభాగ్యంబునకు నద్భుతం బందుచు

దానితో సంభాషింపఁ గోరి చేరువ నిలిచె నసంగమ

కన్యకారత్నంబును నతని కిట్లనియె.

౫౦

క. ఎందుండి యరుగుదెంచితి

రెం దరిగెద రిచట నునికి కేమికతంబో

కందర్పరూపరేఖా

సౌందర్యవిలాసవిభవసర్వస్వనిధీ.

వ. నిన్నుంజూచి సుఖామృతంబున మునింగినచందంబున :

- - - సముద్రంబునం దేలినవిధంబున సర్వానం

బుల కుపరిభాగంబున వర్తించుకరణి నకలమనోరథ

బులకు సంకేతంబై నలాగున నాహృదయంబు నిర

తింబొందియున్నయది.

ఉ. క్రొన్నసవింటిజోదు నలకూబరు నైవధునిం జయం

నిం, బున్నమనాటిచందురుని బోలినవాడవు యా

సంపదన్, నిన్నొకపపురగాఁ బరిగణింపఁగవచ్చునె క

గాదు మా, యన్నలయాస చూడు పులకాంకురము

మొలచెం గుచంబులన్.

గి. అవనిసుర చింతకాయల కాజగళ

యరసిచూడంగ గ్రుక్కిల్ల కాజగళదె

యంటరాకున్న నేమి యంతంత నిలిచి

చిత్తమలరంగ నిన్ను వీక్షింపరాదె.

సీ. కమలినీపత్రపుటములఁ గాసారోద

కముఁదెచ్చి పాదపద్మములు గడుగఁ

జలుకముట్టనిఫలంబులు గోసికొనివచ్చి

పరికించి యారగింపంగఁ బెట్టఁ

గాంతారకర్పూరకదళికాదళముల
 సరసరీతులను వీజన మొనర్ప
 నధ్వభేదమువోప హస్తద్వయంబున
 నూరుకాండము లొత్తి యుపచరింప
 వేడ్కయయ్యెడు వినయంబువినర్తిల్ల
 భక్తిగొనఁగఁ బ్రమాదంబు పారమేదు
 నీకు విప్రోత్తమునకు నీనెలవులందుఁ
 జెడ్డదూర్జాతి యది నన్నుఁ జెటిచెఁగాని.

౧౧౧

క. ఇది హూణమండలం బ
 వ్యది నున్నది చెంచుపల్లె వనమధ్యమునన్
 మదననిభ యీపులిందా

స్పదంబువెలివాడ - - - - -

౧౧౨

తాళవృత్తము. కనుఁగొనవలయును చాదవ్వుల నెడఁగులుగ
 నిలిచి యైనను మాయిండ్రన్, వనమధ్యంబున విప్రోత్తమ
 వెలివాడవనితలకు నేత్రోత్సవమై, యనిభృతపరభృతన
 ఖరేఖాకో - - - - సహకారద్రుమశాఖా, ఘనఫల
 రసధారామృతపానోత్కంఠవివృత్తాననవటుకంబున్.

క. పాణసిఘారము కమ్మని
 ప్రాణము నెఱజాణదేవరా వినవలదా
 వీణావాద్యముఁ బాటయు
 వేణుస్వానంబు వేనవేల్చుండములన్.

౧౧౩

వ. అని చండాళకన్య పలికిన నవ్విపుండు భవితవ్య తాబ
 లంబున.

౧౧౪

నీ. ఇది యసజ్జనగోష్ఠి యిది మోహవిలసితం
 బిది మహాపాతకం బిది యక్షీర్తి
 యిది దుర్మదాంధత్వ మిది యాగ్రహవేశ
 - - - - - యిది కుదృష్టి
 యిది నారకద్వార మిది ప్రమాదస్థలం
 బిది మార్భ్యకారణం బిది యనియతి
 యిది యధర్మముత్రోవ యిది పథప్రచ్యుతి
 యిది యథోగతిహేతు విది యకృత్య
 మని విచారింప కవసీసురాధముండు
 కల్కిచండాలకన్యపైఁ గన్నువైచె
 దీయతీయనివింట లేదేటినారి
 శంబరా రాత్రి మోహనాస్త్రంబు దొడిగి. ౬౦
 వ. ఏయునప్పుడు నిజాంతర్గంబున. ౬౧
 నీ. మాంసంబు భక్షింప మనసువెట్టిననాఁడ
 దాక్షిణ్యగుణము విధ్వంసమయ్యె
 గంజాయిఁ దినఁగ నుత్కంఠఁజేసిననాఁడ
 లజ్జాభిమానంబు లుజ్జగిలె
 హాలారసము గ్రోల నభిలషించిననాఁడ
 నూనృతో కులనుద్ది చూఱివోయె
 బరకళత్రముల వెంబడఁదలంచిననాఁడ
 ప్రజావిలాసంబు పదటఁగలసె

నింక నేటికి వంచింప నిలుపునాకు
బరువె యీ పాపములలోనఁ బాపమొకటి
వరుసవేయింటిమీఁద జవ్వాదికొమ్మ
తివుటఁ జండాలకన్యకఁగవయువాడ.

౬౨

వ. అని పరమసాహసంబు చేసి నుకుమారుండు చండాల
కన్యకం జేర వచ్చి యిట్లనియె.

౬౩

కవిరా. సరసిజలోచన యొక్క మహాముని శాపవశంబునఁ
బాణచివై, ధర జనియించినదానవు నీవిది తథ్యము
కిన్నరభామినివో, గరుడపురంధ్రివో యక్షవధూ
టివో గాని జఘన్యపు గా విక నక, ధరణి నురోత్త
మునిస్వరియంపుసుధాకరసూర్యులు సాక్షులుగాన్.

వ. సామాన్యస్త్రీజనంబుల కిట్టియమానుషలోకోచితంబు
లైనసౌభాగ్యంబులుం గల్గినె మునికోపవశంబున న
ముజ్జితదివ్యశరీర లగుదేవకాంతలు శాపవశోపసీతం
బైన శరీరంబు నధిష్ఠింతురు తొల్లి స్థూలశరీరం డను
మహాముని త్రిభువనలలామభూత యగురంభ నేదేని
యొక్కనిమిత్రంబున శపించె ననియును దచ్చాపంబున
నయ్యప్పరన బాడబహుపంబు ధరియించి మృత్తికావ
తియందు శతధన్వుఁ డనురాజును నేవించుచుం బెద్దకా
లంబు మర్త్యలోకంబున నుండె ననియును విందుము.

సీ. జలజగర్భునిమానసంబు వేదంబులు
దక్షప్రజాపతి దర్పకుండు

సౌదామనీవల్లి చంద్రికాలోకంబు
 సప్తజిహ్వజ్వాలన ప్తకంబు
 రవిమయూఖములు నీరవని దుగ్ధాభోధి
 మృత్యుదేవతనోరిమెఱుంగుబండ్లు
 ముని కరిష్టాదేవికిని సంభవించిన
 దివ్యగంధర్వజాతిద్వయంబుఁ
 గారణంబులుగాఁ బుట్టినారు పదియుఁ
 నాల్గుకోట్లస్సరసలు నా నాకనతులు
 వారిలో నొక్కతెవు నీవు వారిజాతీ
 యేమిదుష్కృతిఁ బుట్టితో హీనజాతి.

౬౬

గీ. తివుచుచున్నది భవదీయదృగ్విలాస
 మెత్తుకొనిపోవుచున్నవి యింద్రియములు
 వెనుక ద్రొబ్బుచున్నాఁడు మనసిజాతుఁ
 డేమి నేయుదుఁ జెప్పవే యిందువదన.

౬౭

గీ. వనిత సీచితమున కేను వత్తునేని
 కామతంత్రంబునకు సంచకర్వు గాఁగఁ
 జుంబనము నేయని మ్రోవబింబ మిపుడు
 గండుఁగోయిల చిగురాకుఁ గమించినట్లు.

౬౮

గీ. అనుచు విప్రుండు తమకించి యంటుకొనియె
 నమ్మతించియుండు నాచంద్రవదన
 శూకలాశ్వంబు నన రేవజొచ్చినప్పు
 డనుమతింపదె యత్తఘ వైనబడబ.

౬౯

వ. ధీరోదాత్ర యగుట నమృతకాశిని చిత్తజాయత్త యయ్యు
ను దత్తపాటు లేక యతనితో నిట్లనియె. 20

నీ. కలుగుచున్నవి యనేకములు వికల్పము

లాడుచున్నవి యపాయంబు లేదుర
సంతరాయము లసంఖ్యములు గన్పట్టెడు

సందేహములుపెక్కు చాయవాతె
సంకురితములయ్యె శంక లేరాశంబు

వికృతు లేన్నేని యావిష్కరించె
శాఖోపశాఖలఁ జాఁగుచున్నది రట్టు
గుటిలేక యుదయించె గోననాన

యిన్నిటికి నోర్చి నీకోర్కి యేను దీర్తు
నింతవానికి నన్నీగు తెరవె - - -

యెప్పటికి నిత్తునో లేక యీశరీర

మిప్పటికిఁ జాలునో నిక్క మెఱుంగఁజెపుమా. 21

గీ. మొదలఁ గక్కుర్తిపడి కూడి పిదప వాయు

నొక్కకమలాననకు డక్కి యుండఁజాలఁ

డడవిఁ బెక్కుపుష్పంబులయందువ్రాలు

చంచరీకంబు మగవాఁడు సరియసువ్వె. 22

ఉ. చందురుఁడంత చూడఁడు నిశానటిఁ బున్నమనాఁడు
గూడుచోఁ, గందళితానురాగుఁడయి కానఁగవచ్చు న

వోదయంబులం, జందము దప్పి మీఁద నొకచాయకు

వచ్చుఁ గ్రమక్రమంబునక, సుందరిపట్టునందుఁ బురు

షుండును నట్లయకాఁ దలంపుమి. 23

వ. అనిన విని నుకుమారుండు.

౨౪

క. మగవారల నిందింపకు

తగవును బంతంబు నిజము ధర్మముఁ గృపయున్
మగవారికెగా కెందును

మనువలకుం గలదె చంద్రమండలవదనా.

౨౫

సీ. హరునిచిచ్చుకంట ననమాస్త్రఁ డీల్గిన

రతిదేవి యెట్లు జీవితముఁ జెందె

బాండుభూపాలుండు పరలోకగతుడైనఁ

గుంతి చావక యేమి కుడువనుండె

బ్రథనాంగణమున సౌభద్రుండు చచ్చిన

బ్రతికె నెట్లు విరాటరాజతనయ

సింధురా జస్తమించిన నేల దుస్సల

కాషాయవస్త్రంబు గట్టుకొనియె

బంక్తిరథుఁ డన్యలోకనంప్రాప్తుఁ డైన

నేల కౌసల్య ప్రాణమీ నెఱుంగదయ్యె

దగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు లెట్లు

భామలెట్లు వృథానులాపంబు లేల?

౨౬

గీ. అనినఁ జండాలకన్యక యాడువారి

మంచితనమును మగవారి మంచితనము

సరియ కీడని మేలని చర్చలేల

మనకు మనయాడికలు తప్పకునికి చాటు.

౨౭

వ. విశ్వావసుం డనుగంధర్వరాజునకు మేనక యనునపుర
నకుం బ్రభవించిన ప్రమద్వరయనుకన్యక స్థూలకేశా
శ్రమవనంబునఁ బాదమర్దితం బగుపన్నగంబు గఱచినఁ
బ్రవిలువజీవిత యగుట యు భార్గవుం డగుచ్యవనునకుఁ
బాత్రుండు ప్రమతికొడుకు రురుం డాయురర్థం బొసంగి
యయ్యంగన బ్రతికించె ననియును, నర్జునుం డశ్వమే
ధాశ్వానుసారియై యాత్మజుం డగుబభ్రువాహనునిచేత
నాహవారిగణంబున శరాహృతప్రాణుండైన నులూచి
యను నాగకన్యక రసాతలంబుననుండి యేతెంచి యు
ద్గతప్రాణునిం జేసె నని యు విందుము, మంచితనంబు
లాడువారికి మగవారికి నరియ యుద్ది యటులుండె
నాపంతంబు వినుము.

౨౮

ఉ. నాకు మనంబునిండ నొకనమ్మిక నేయుము - - - -
గైకొనువాడ ని న్ననుము కాదన కెక్కడకై నవచ్చెద
న్నకొకటయ్యెనేని యవసీసురమస్తథ నిర్విశంకత
న్నాకముఁజూటవెట్టెదధనంజయతీవ్ర శిఖాముఖంబునన్

వ. అనిన విని సంతోషించి నుకుమారుండు.

౩౦

సీ. కలహంససంపద గలకలకేంకార

కలకలంబైనయీశాలను సాక్షి

ప్రసవసౌరభనటద్భంభరంబైనయీ

వలనిలతామండపంబు సాక్షి

ప్రచ్ఛాయశీతలోపరిభాగమై(నయీ)

శశికాంతమణిశిలాస్థలము సాక్షి

తరులతాగులసంతతపిధానాతప

వ్యాపారమైనయీవనము సాక్షి

మకరకేతనుపాదపద్మములు సాక్షి

రతిమహాదేవిజఘనభారంబు సాక్షి

సత్యమెన్నడు నినుఁ బాయ సమృత్తించి

కొఁగిలింపఁగనీఁగదే కమలవదన.

౧౧

వ- అనినఁ జండాళి కరారవిందంబులు మొగిసిచి సవిన
యంబును సగౌరవంబును సానురాగంబును గా నతని
కిట్లనియె.

౧౨

ఉ. నేఁడు గృతార్థులైరి జననీజనకు ల్బలియించెఁ బుణ్య
ముల్, నేఁడు పురాకృతంబు లవనీరుహమూలనివాసి
యైనకా, ప్రేఁ డిలువేలు పౌచు నొనరించె* మనోరథ
సిద్ధిసంపదల్, నేఁకుగదా సుధారసము - - - - గంటి
ధరాసురోత్తమా.

౧౩

ఉత్సాహ. మలునమర్త నంటకుండి మాలదాన నగుట నేఁ
గలయ నీశ్వనాడికడవ గ్రంథ యంటుకొనుటకై
కొలనఁ గ్రుంకి పోవుచుండి కుసుమబాణనిభునిని
న్నలఘు - - - - లోచనంబు లలరఁ జూచి
వలచితిన్.

౧౪

గీ. ఏమి నేయుదు నీకు నెట్టిత్తు నన్నుఁ

బంచముని యింటఁ గలుగు బీభత్సనెఱిఁగి

*ప్రేం డిలువేల్పుడై యొనరించె. మూ.

కోలల హృదయం బుద్ధాటించి చంపుఁ జంపకకుసుమ
గంధీ ప్రాణంబు రక్షింపు మిదె నీకు నేవాంజలి యని
కంకణర్పణర్పణత్కారంబు తోరంబుగా సుకుమా
రుండు నఖకిరణవరంపరాకుసుమకుట్టలాభిరామంబుల
గుకరకినలయంబులు మోడ్చిఫాలభాగంబునంగీలించిన.

శా. వాలాయంబుగ నద్ధరాసురుఁడు ద న్వాంఛించిన న్నం
దహా, సాలం(కారము) నోజ్జ మైనముఖ మొయ్య న్వాం
చి చండాలి యా, లీలాభావ మెఱింగి (యేగి) నతవల్లి
కుంజమధ్యంబునం, గేలీతల్పముఁ దీర్చెఁజో మృదులకం
కేలీప్ర వాలంబులన్. ౮౯

వ. అనంతరం బధరీకృత కుసుమా(యు)ధధర రూపనంప
న్నుఁ డగునవ్వసుధానిలింపుం డవహసితసురసిద్ధగంధ
ర్వవిద్యాధరలీలావిలాసినివిలాసవతి యగు న వ్వెలివాడ
చేడియం గూడి సురతసౌఖ్యం బనుభవించె నంత. ౯౦

ఉ. కాయజిక్రియం బడయఁగానికులంబున సంభవించి
య, న్యాయము నేయనె యిటు దురాత్ముఁడు వీఁడు
త్రపాభిమానముల్, మాయఁగఁదట్టి యంచు నతిమా
త్రము లజ్జతుఁ డైనకైవడిం, దోయజవండబాంధవుఁ
డధోముఖుఁ డయ్యె నభోఁంగణమునన్. ౯౧

గీ. గగనయానవేగంబునఁ గలమరించి
కడుపునిండంగఁ గ్రోలిన కమలమధువుఁ
గ్రక్మనో నాఁగ గగనమార్గంబునందు
భానుబింబంబు రక్తాతపంబుఁగాసె.

శా. వ్రాలెం బల్చిమశైలశృంగమువయిం బ్రత్యగ్రమధ్వా
గమో, స్త్రీలత్కింశుకోరకస్తబకకాంతిన్ భానుమన్తం
డలం, బాలంబించె మరుండు హస్తమున దాక్షా రామ
లీలావతీ, భూలేఖానిభవిభ్రమాభ్యుదయముం బుండ్రే
క్షుకోదండమున్. ౯౩

క. క్రుంకె విభాకరబింబము
పంకజవండములు మొగిడె బ్రత్యగ్వీధిం
గంకేలీతరుపల్లవ.
సంకాశచ్ఛాయఁ గొమరుసంజ జనించెన్. ౯౪

గీ. పద్మినీవండములనుండి పాసి చనియె
గోకమిథునంబు లత్యంతశోకపరతఁ
దోన యేతెంచె భ్రమరసందోహ మపుడు
కంతలో హర్షశంబులకరణిమెఱయ. ౯౫

వ. ఇవ్విధంబునం బ్రతీచీకర్ణపూరకొత్పలంబును జక్రవా
కచక్రవాళకులచక్రవర్తి యు నగు మార్తాండుండు లో
కాంతరంబున కవతరించినఁ గ్రమంబున సంబరతటాకవి
కచకమలిని సంజ మంజుమంజుషాపరాగ సౌష్ఠవంబు సం
ధించె గృష్ణాగురుపంకవల్లికల యుల్లాసంబు నుల్లసంబా
డుచుఁజిలువచిలువచీకటి సిద్ధవిద్యాధరనితంబిసీజనంబుల
చెక్కుటద్దంబులతోడం జరలాడె సాంధ్యదేవార్చనా బలి
పిండంబులుంబోలె గగనమండలంబున వెండితగటుఁ దె
గడి క్రిక్కిరిసి చుక్కలు వొడిచె బురుహూతాంతః

పురపురంధ్రీ విలాసదర్పణంబు దర్పకునిమాటుఁ బొంది
చందురుం డుదయగిరి శృంగశృంగాటకంబునఁ బటికం
బుగుండుచందం బొందె నప్పుడు చండాలకులవరారో
హ వాహకుం డెక్కి విడిచిన వారువంబుఁగొదమయుం
బోలె సంభోగంబునం దృప్తిచని తనివోవనికాతుకం
బున నుకుమారుఁ గొఁగిటం జేర్చి యిట్లనియె. ౯౩

ఉ. అల్లదె వేఁటపల్లె యటనావల మావలివాడ యావలన్
భల్లనిసాతమాత్రమునఁ బర్వతనిరర్హింపు వావలం
దెల్లనిగోపురంబుల నతిప్రమదావహ మైనరోహిణీ
వల్లభమాభిభామిని నివాసము - - - లాప్తదేశములే.

గీ. ప్రతిభ సతతంబుఁ గొల్తు రాభద్రకాళి

జగతి నేఁబదియాఱు దేశములవారు

దశదినంబులు సింహకేతనము నిలిపి

హూణభూమికి దైవ మియుత్పలాక్షి. ౯౪

వ నివస్తుహాసానంబున వసియింపు మేను నీకు నాయావేశ
లఁ బరిచర్యనేయుచు వంచన బయల్పడకుండ మెలం
గెద సర్వకలావిశారదుండవై ననీకుం బ్రాకారగోపుర
ద్వారవేదికాస్రాకారప్రభూణకుట్టిమహాట్టసాధవీధీవిటం
కంబులం గావ్యగోష్ఠీపరిహాసకథాబిందుమతీభిత్తికాప్ర
హేళికాభావన సుభాషితశ్రవణంబు, వారవిలాసినిద
ర్శనంబు, వైతాళికస్తుతిపాఠకంబు, దురోదరకీడ, చిత్ర
కర్తంబు, వీణాస్థలనంబు మొదలయినవినోదంబులం
బ్రొద్దు పుచ్చంగలిగెడి వెండియ. ౯౫

౪. వెలివాడకుఁ గడుఁ జేరువ

సెలయేటికిఁబారుపు త్రాళ్లుఁ జట్టిఁదులు నా
వలఁ దఱచు భద్రకాళీ

నిలయం బదిలెస్స నీకు నెలపు వసింపన్. ౧౦౦

౫. పొద్దు వోకుండ ముందటఁ జాదమ నీవు

కాళికాస్థానమునకు నీకాలిత్రోవ
విప్రగృహమున నీకు నే విందొనర్తు
భర్తమిషమున నింటి పెద్దలకుఁ జెప్పి.

౧౦౧

వ. - - - - చెలికత్తెయుఁ దానును వేటొక్క తెరువున
నిజనివాసంబునకుం జనియె నుకుమారుండు చెలువు
కొమ్ముదాపలం బట్టుకొని విపినవండంబు నడుముగాఁ
బక్కణంబునకు దిక్కిణంబుగా నొరసికొని పోయి
కాలిత్రోవం జని సెలయేలు గడచి ముందట. ౧౦౨

సీ. బ్రహ్మ యెక్కడిజాలపాదంబునకుఁ గేలి

వనతి యైననరోజువాటితోడ

నైంద్రవాహన మైనయైరావణగ - - -

- - - - - (?)చే మొక్కయ్యాఁడువులతోడ

వైష్ణవరథమైన వైనతేయున కాఁగ

నిరవైనసాకారపరిధితోడఁ

గౌమారయానశ్శిఖావళంబునకుఁ దాం

డవమాడ సౌభగై నగవనితోడ

వేడ్క మా హేళ్యరం బైనపుష్పభరాజు

దాఁక నిల్చిన కేలిభూధరముతోడ

సకలభక్తనివాసమై చాలనొప్పు

చండిభవంబు సొత్తెంచె సచివసుతుఁడు.

౧౦౩

మ. తనదా శీలము తా నెఱుంగుట వెలిన్ దాదపులన్ని

(ల్చి దు), రఙ్గం డాతండు లలాటభాగమున హస్తద్వం

ద్వము న్తోపియె, య్యైన లోలోన నమస్కరించె బ

టుగ ర్వారంభసరంభశుం, భనిశుంభవ్రథనక్రమప్రకట

బాహాకేళికిం (?) గాళికిన్.

౧౦౪

ఉ. మాలతవిందు బ్రాహ్మణకుమారుఁడు పక్కణవాసి వే

ణుకం, జోలమునందుఁ దెచ్చినఁ గఠోరితచంద్రిక నిర్

రాపగా, కూలమున స్ఫుజించి ఘనగోపురవేదిక నిద్ర

వోయె న, య్యాలిరిబ్రాహ్మణుండు తుహినాచలకన్య

కయాశ్రమంబునన్.

౧౦౫

వ. మఱునాఁడు ప్రాతఃకాలంబున నిర్వరాంభఃప్రవాహంబున

నవగాహనంబు చేసి కపటసంధ్యావందనంబును గృత

కజవంబును సూర్యోపాస్తియు సడపి బ్రాహ్మణబువుండు.

నీ. దంతిదంతార్గళస్తంభభారముతోడ

రాజులుఘనగోపురములు చూచి

గండలైచ్చేదఘటితమై యొరపైన

మేటికొమ్మలతోఁదికొట నూచి

యమృతదీధితిలోనిహరిణంబు వెఱపించు

సౌధాగ్రసింహద్వజములు చూచి

యాటమండపముపై నభ్ర ముల్లేఖించు

జాంబూనదత్రిశూలంబు చూచి

చమురుగా - - - - మగుచ్ఛములువోలె

సకలశాఖోపశాఖలనం శ్రయింపఁ

బుష్పితాశోక పాదపంబులనుజూచి

నింబములుసూచి యతఁ డద్భుతంబు నెందె. ౧౦౭

ఉ. కాళిక దివ్యమందిరము - - - - - దనాశక్తి,

లాలరసంబు గ్రోలునభిలాషమునం జనుదెంచియున్నవే,

తాళగణంబువోలె సత్తిదైర్ఘ్యమునకా దివి దాఁకియున్న

హిం, తాళవనంబు గన్గొని (యతండు మహాద్భు) త

మందె నాత్మలోన్. ౧౦౮

ఉ. పైపయి గర్భగేహమునఁ బన్నికమీటి వెలుంగు మా

లికా, దీపశిఖాప్రరోహములు దేటగఁజూచి యనువ్త

రించె లో, నాపృథివీసురుండు మహిషాసురమస్త - -

-దు, గ్లాపరమేశ్వరీపదనఖంబులడంబుల సంచరించినన్.

గీ. సరసవనవాటికానికుంజములయందు

నెలుక లధరోష్ఠసంపుటంబులు గదల్చు

శక్తిమంత్రాక్షరంబుల (జపమునేయ)

నవియవలె నున్న నద్భుతంబందె సతఁడు. ౧౧౦

సీ. మంత్రవాదులతోఁడిమైత్రి సంపాదించు

యంత్రవాదులఁ గని యాదరించు

సిద్ధయోగీశ్వరశ్రేణి సంసేవించు
ధాత - - - - - ందనమునేయు

కదలి వశ్యాశ్చర్యకథలెఱుంగఁగఁగోరు
బిలము సాధింప నవేక్షి నేయు

బహుదేశభావ లభ్యాసింప వాంఛించు
శల్యతంత్రముమీఁదఁ జాపుమనను

సం - - - - - గఁ బెన్నిధిగుడ్డలించు

నింద్రజాలంబు వన్నలగ నిచ్చగించుఁ
గట్టి భవనములకు సురంగములు ద్రవ్వ
నేర్చికొనుఁ బ్రత్యహంబును నీచబుద్ధి. ౧౧౧

చ. స్థితిచెడి మాంసభో(జనము నేసి) యసంగమవంశభా
మిసీ,రతిఁ బరతంత్రుఁ డై నడుపుఁ బ్రత్యహమున్ ధరి
యించుచుండు న, పృతితుఁడు గంగమట్టియయుఁ బ్ర
న్నని నున్నని నీరుకావిదో, వతులును - - - - - ములు
వంశ్యులయిండ్లభుజించుకోరికన్. ౧౧౨

గీ. మాధుకరభిక్షులను స్వయంపాకములను
నత్రభోజనములఁ బితృశ్రాద్ధములను
విందులను దేహయాత్ర గావించు నతఁడు
వేదశాస్త్రపురాణప్రవీణుఁ డగుట. ౧౧౩

సీ. నీరాటనెపముగా నిర రంబుల కేగి
సవిధవాసీరకుంజముల నొందు
భూధరంబుల కిప్పపువ్వుదే నని పోయి
కందరామధ్యభాగముల నొందు

తృతీయాశ్వాసము.

26894
21.2.73

(శిఖరీంద్ర వర) కన్య నేవింప నని పోయి

నక్తమాలములనెన్నడుమ నొందు

గలమనస్యక్షేత్రములకుఁ గూల్గొని మోసి

శణవాటికాప్రదేశముల నొందు

నెట్లు కనుఁబ్రామి వచ్చునో యింటివారి

నెట్లు (చీకటి నొం)టిమై నిక్క కరుగు

నతివ పగలై న మాపై న నలనితోడ

నిచ్చ నొకపారి సాగించు నిభువనంబు,

౧౧౪

వ. ఒక్కనాఁ డక్కనిష్ఠవర్తనుండు పక్కణశబరులం గూడి
కరిక్రవ్యాదంబు గుకు - - - కొని ప్రత్యూషకాలం
బున విపినవీధుల నీవారభసలవిఘటితసరఃకమలమండ
సౌరభోద్గారభరితదిక్కటాహంబు కరటిమాల్గం బిది,
విదళితనమస్తముస్తాశకలసారంబు వరాహయాథపథం
బిది, కఠినపాషాణకొటివిభిద్యమానవల్లీక ధూళిపాళి
కానిచుళిత తరుపలాశంబు మహిషవర్తం బిది దూ
ర్వాప్రవాళచర్వణహరిచండనపరిపాండురంబు హరిణ
మార్గం బిది, కటుద్విర్బుధుర్వ్యాక్రోశంబు కర్కరేటు
కులకులాయస్థానం బిది - - - కహరవంబు,
గాత్యూహఘ్నూహ ప్రదేశంబు ననుచు నాభేటకాశ
కంబున నాభేలనక్రీడావిహారంబులఁ గృతుం డై, స
హింస యొనర్చుచు వెండియు.

గీ. పాపకర్తుండు కాంతారపథమునందు
నడరిపాటున నొంటిబ్రాహ్మణుల మొత్తి
యపహరించినవిత్ర మన్యాయపరత
సంత్యజస్త్రియుఁ దానును ననుభవించు.

౧౧౬

గీ. ఇవిధంబున సుకుమారుఁ డీలు వుడిగి
మాలచిగురాకుఁబోఁడ్డితో మనువుమనఁగ
వచ్చె నొయ్యన మధుమాసవాసరములు
వాసితాళోకసంఘల్ల కేసరములు.

౧౧౭

నీ. కామినీగంఢూప కాదంబరీధారఁ

బులకించె నారామభూమిఁ బొగడ
చివురాకుఁ జవిచూచి చవిచూచి యెలిగించెఁ

బంచమస్వరమునఁ బరభృతంబు
సంఘల్లకోరకస్తబకోచితం బైన

కొరవిపై బ్రమయించెఁ గొదమ తేటి
పరిపక్వసహకారఫలరసాస్వాదన

ముదమునం గీరంబు చదువఁదొణఁగె
విటవిటీనముదయములు వివిధవిధుల

నువవనక్రీడ నల్పిరి యుబ్బమిగిలి
యఖిలజనులకు సంతోష మావహించె

మాసరము లైనమధుమాసవాసరములు.

౧౧౮

ఇట్లు సకలజనమనోహరంబు లగుమధుమాసవాసరంబు
, నప్పాపిఘ్నండు చండాలకన్యకం దగిలి యొం డెట్లుం

గక లజ్జ యుజ్జగించి మానం బూనంబుచేసి కులంబు
పడటం గలిపి శీలంబుపరిత్యజించి దిట్టకూశయై కన్ను
గానక కావరంబెత్తి తిరుగుచుండఁ గర్ణాకర్ణి నతని
దుశ్చార్పిత్రంబు లెల్ల విని యక్కడక్కడ నాడికొనం
దొణంగి రంత నెంతేనియుఁ దేటతెల్లం బైనయతని
దుర్వర్తనంబు ప్రసంగించి ప్రకాశంబుగా నాడుచుండి
రంత.

౧౧౯

క. క్రూరాత్ముఁ డీతఁ డనఁగాఁ

జోరుం డితఁ డనఁగ నితఁ డశుద్ధుం డన దు

శ్చారుఁ డితం డనఁగా నుకు

మారున కపకీర్తి హూణమండలిఁ బ్రబలెన్. ౧౨౦

వ. అంత నొక్కనాఁ డతండును నదియును బాతాళవంక
కలుషం బగుమహాజలధిపూరంబునుంబోలె నంధకా
రంబు తోరంబై దిక్కులఁ చిక్కటిల్ల బహుళపక్షంబు
నాఁటి రాత్రి కాళికాగోష్ఠంబుకెలన జ్ఞోద్యానగబు
నడుమ నక్తమాలతరుషండంబులో నార కల్పించిన
సంకేతస్థలంబునం దృణకుటీరంబునం గోద్రవపలాశ
పర్యంకంబున మదిరామదోద్రేకసంభవం బైనమదనా
వేశంబున మనోభవశరసీత్యారంబులనుంబోలె నీత్య
రంబులవలనను బంచబాణమాణిక్యకంకణకన్వణితం బ
గు నప్పుడు - - -

౧౨౧

చ. కువలయపత్రనేత్రకనుఁగొల్కులయం దుదయించె బా
ష్పబిం, దువులు ధరాసురుండు తనుఁ దోడ్కొనిపోక
యుపేక్ష సేయ న, న్నవదరవిందచక్రమిథునంబు లస
వ్యవశాంగజాగ్నిచే, రవులుకొనంగఁ బుట్టిన నిరంత
రధూమము సోకియో యనన్.

౧౨౨

గీ. చామ హృదయంబుమీఁద హస్తంబువైచె
నతఁడు తనుఁబాసి యేగునో, యనెడుభీతి
నుల్లమునయందు వసియించియున్న తన్ను
వెడలిపోకుండ నడ్డుపెట్టెడివిధమున.

౧౨౩

వ. అనంతరంబ యాచాండాలి యతని కిట్లనియె. ౧౨౪

గీ. ఎట్లు వేగింతు సంసార మిచటనుండి
యేల నినుఁబాసి యొంటి నా కిచట నుండఁ
గలుగనిమ్ము పెక్కండు బంధులునునాకు
బంధువుగలండె నాకు నీపాటివాఁడు.

౧౨౫

శా. ఇచ్చోట స్తధుపానగోష్ఠి సురతం బిచ్చోట పంగీతకం
బిచ్చోటం బరిపాటి నీకలకలం బిచ్చోమనోజోదయం
బిచ్చోసంచు భవద్వియోగమునఁదానెవ్వారికింబీతిగాఁ
జచ్చున్ మన్తధవేదనానలమునం జండాలి విప్రోత్తమా.

మ. కరవీరప్రసవచ్చదారుణరజఃకాషాయవస్త్రంబుతో
శరతూలచ్ఛవియజ్జసూత్రములతో జాంబూనదస్ఫూ
ర్తిత, స్కరమృతస్నినిటలోర్ధ్వపుండ్రకముతో సాక్షా
చ్ఛుకబ్రహ్మతో, దరమా నిన్ను మహాత్మ రేవకడ సం
దర్శించినం జాలదే!

౧౨౬

ఉ. ధీరత పూని నీవు పరదేశము వోవఁగ నేను రాకయ్యా,
యూరనె యుంటినే ద్విజకులోత్తమ నిత్యముఁ గాళికా
గృహ, ద్వారవితర్దికాస్థలము దవ్వులఁ జూచినయప్పు
డెట్లాకో, కూరిమిపేర్తి గుండియ దిగుల్లని తల్లడ మం
దునోసుమీ.

౧౦౫

సీ. తను నిద్ర మేల్కొల్పినమాత్రమునజర
త్కారుండు విడువఁడే ధర్మపత్ని
జమదగ్ని కొడుకుచేఁ జంపింపఁడే భార్య
లవమంత దోష ముల్లమున నిల్చి
యొకమాటు తప్పగావక యహల్యాదేవి
నక్షపాదుండు తాయి యగుమనండె
స్రక్కి సన్నఁబుగాఁ జూడఁడే కోపించి
నతి నరుంధతి వసిష్ఠరి వరుండు
తగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు నిజము
పువ్వుఁబోఁడులయెడ లేదు భూసురులకుఁ
బ్రథమమున నీవు నేసినభాస నమ్మి
మోసపోయితిఁ గులమునం దీనువడితి.

౧౦౬

పీ. పద్మాక్షరమునకుఁ బనుపాడఁదెచ్చిన
దైవంబుచలము సాధ్యంబుగాఁగ
ననురాగరసము నామనములోనూన్చిన
నయశేంద్రియములకుఁ బ్రియముగాఁగ
విడువ నిన్నెన్నడు విశ్వసింపవెయన్న
నీనత్యమునకుఁ బున్నియముగాఁగ

నిక్షుకోదండ మెక్కిడి బాణమరిపోయు

కందర్పునకు మహాఖ్యాతిగాఁగ

నెపుడు నీవు ననుంబాసి యేగి తపుడె

నీర నైనను సురినై న నెగడినైన

విడుతుఁబ్రాణంబు లపుడు నీచుడుగులాన

వలుమఱునుఁ బెక్కుమాటలు వలుకనేల. ౧౩౦

గీ. అనినఁ జిఱునవునవ్వి నీమనను చూడ

నంటిఁగా కేను నినుఁబాసి యరుగఁగలనె

యిట్టిపట్టున నెవ్వరు నెఱుఁగకుండఁ

బోవుటయు తెన్న యీహూణభూమి విడిచి. ౧౩౧

గీ. ఎల్లి శ్రీభద్ర కాళిక నిద్దబక్తి

యాత్ర యొనరించి వెళ్లుద మర్ధరాత్ర

మీవిచారంబు చెప్పకు మెవ్వరకిని

వారిజానన రట్టువడ్డార మిచట. ౧౩౨

ఉ. సంగరసవ్యసాచి (సయశాస్త్రవిశారద) దేశికేశ్వరా

మంగళగీతవాద్యపరిమండిత మంద్రకరుండలీకళా

భంగురనృత్త భావ్యపరిభాసితసంతతనిర్దలాత్తకా

యంగజనన్నిభప్రథితహాట్టవిశేషమనోజ్ఞవరనా! ౧౩౩

క. గౌరీవల్లభ నేవా

పారీణవిరాజివిభవభక్తిప్రతిభా

భారోన్నతదివ్యాంగా

సారనగర్భప్రభావ సర్వజ్ఞనిధీ. ౧౩౪

శ్రీరస్తు.

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.

(సుకుమారచరిత్రము)

చతుర్థాశ్వాసము.

క. శ్రీతరుణీసితవిలసన
జాతశివానూనభక్తిసంపద్గురువి
ఖ్యాతనుతక్తిరిసితజ్జీ
మూతసితాఖిలదిగంత ముమ్మయశాంతా.

గీ. అక్కథకుడు శౌనకాదు లైనమహాము
సీంద్రులకు బ్రయమున నిట్లు లనియె
నట్లు భూమి విడిచి యరుగవలయు నింక
ననుచు మాటలాడునవసరమున.

క. తెలతెలవాటుచువచ్చెం
బలవలనయ్యెం బయోదపథమునఁ దారల్
కలకలవింకలకోమల
కలకలములు చెలఁగెఁ గాళికావిసినమునన్.

సీ. సంభోగపరిఖన్న శబరసీమంతినీ

స్వేదవార్బిందువిచ్ఛేదకారి

విఘటనానాంభోజవిసినషండమధూళి

పరిమళాసారసంపర్కసురభి

సమదకాంతారకాసరయూథసమృద్ధి

సంభూతడిండిరశకలవాహి

లలితలుంగలవంగలవలీమలలికా

లాస్యోపదేశలీలాగురుండు

యామినీశేషతుహినధారానుషంగ

జడిమభరమండచతురసంచారకారి

యల్లనల్లనఁ బొలుపారునడవినడుమఁ

గాల్యసంధ్యాసుగంధుండు గంధవహుండు.

౪

ఉ. యోనిరుహాగ్రభాగముల జోకలుగట్టి వనీశిఖావళ
శ్రేణులు తాండవంబు లొనరింపఁగ మంద్రగభీరభంగి
శ, ర్వాణిగృహంబులోని బలివైభవలీలకు మ్రాసె
గంచుని, స్సాణము మాటిమాటి కనుశబ్దము లీనఁగ
గోపురంబునన్.

౫

శా. నిష్ఠానంపద సర్వవిపాణు లగుచు నివృత్తు ల్ప్రశంసింప
మం, జిహ్వాగము మండలంబున సధిష్ఠింప న్నిలిం
పాధిభూ, కాష్ఠామధ్యమునందుఁ దోచెను శతాంగ
ప్రప్త సర్పద్విష్, జ్వేష్ఠుం డప్పుడు నిఘరప్రసరబంహి
వృద్ధ్యతిశ్రేష్ఠతన్.

౬

వ. ఆదివసంబున.

౭

ఉ. జాతరచేసె బ్రాహ్మణుండు చండికే గమ్మనిపిండివంటతో
నేతులతోడ మద్దికడ నిర్తలినాన్నముతో రసా

శీ, చూతఫలాళితోడ వరసూపముతోఁ జిలువాలతో
డుతన్, నీతులతోడ నప్పు డకనిష్ఠతరం బగునిష్ఠ
పెంపునన్. ౮

వ. నాఁటిరాత్రి నిశానమయంబునఁ గాలకంఠకంఠమూల
కాళోలవిషమషీకశంకచ్చాయాసముల్లాసంబు నుల్లసనం
బు నుల్లసంబాడునిబిడాంధకారంబున నన్నెలపు గదలి
చండాలియుం దానును సుకుమారుండు దుర్గమాటవీవి
వయంబు హూణ్దేశంబు గడచి ప్రతిదినప్రయాణం
బుల నెడనెడం బక్కణ - - - - ౯

గీ. గ్రామఘోషంబు పురివాడ బ్రహ్మలోక
ము - - - డుమొగసాల మోక్షమునకు
దూషితంబయ్యె సంసర్గదోషకలన
నంటుముట్టునఁ గలుషితం బయ్యెనాఁడు. ౧౦

క. - - తనయుల నిద్రలు
తనయులనుం గాంచి కాలధర్మము నొందెన్
వనజాస్య గట్టివయసునఁ
దనయుఁడు పరలోకవిధులు తల్లికిఁ జేసెన్. ౧౧

గీ. ఏమిచెప్పంగ నలువదియేండ్లవయసు
మునలి సుకుమారుఁ డేకాంతమున రమించెఁ
గూఁతులిద్దఱ బొమలపైఁ గుదులువ్రాలు
సంతమాత్రపుఁజిన్నప్రాయంబువారి. ౧౨

శీ, చూతఫలాళితోడ వరసూపముతోఁ జిలువాలతో
డుతన్, నీతులతోడ నప్పు డకనిష్ఠతరం బగునిష్ఠ
పెంపునన్. ౮

వ. నాఁటిరాత్రి నిశానమయంబునఁ గాలకంఠకంఠమూల
కాళోలవిషమషీకశంకచ్చాయాసముల్లాసంబు నుల్లసనం
బు నుల్లసంబాడునిబిడాంధకారంబున నన్నెలపు గదలి
చండాలియుం దానును సుకుమారుండు దుర్గమాటవీవి
వయంబు హూణ్దేశంబు గడచి ప్రతిదినప్రయాణం
బుల నెడనెడం బక్కణ - - - - ౯

గీ. గ్రామఘోషంబు పురివాడ బ్రహ్మలోక
ము - - - డుమొగసాల మోక్షమునకు
దూషితంబయ్యె సంసర్గదోషకలన
నంటుముట్టునఁ గలుషితం బయ్యెనాఁడు. ౧౦

క. - - తనయుల నిద్రలు
తనయులనుం గాంచి కాలధర్మము నొందెన్
వనజాస్య గట్టివయసునఁ
దనయుఁడు పరలోకవిధులు తల్లికిఁ జేసెన్. ౧౧

గీ. ఏమిచెప్పంగ నలువదియేండ్లవయసు
మునలి సుకుమారుఁ డేకాంతమున రమించెఁ
గూఁతులిద్దఱ బొమలపైఁ గుదులువ్రాలు
సంతమాత్రపుఁజిన్నప్రాయంబువారి. ౧౨

దినియెడిది పెద్దమాంసము

ఱొనియెడి దిది కల్లు మనసుకొ వ్వెట్టుడుగున్. ౧౧

గీ. కాంచె నిద్దఱు సుతుల నక్కామినులకు

వావి వర్ణంబు మాలినవద రతండు

శాస్త్రములఁ జెప్పఁబడినదోషంబు, లెన్ని

యన్నియును జేసె నాతఁ డేమనఁగఁగలదు. ౧౨

వ. అంత.

౧౨

క. హేమంతము శరదాగమ

సామంతము తుహినకరవినంజ్ఞ తశబరీ

సీమంతము మదనబల

శ్రీమంతము డాసె భువనసీమాంతంబై. ౧౩

మ. బలును ల్పంఁడెను దొండముక్కువడియెం బ్రానంగుఁడే
 ల్పోకమో, కలపూఁబ్రాశలతావిఁ గ్రోలి పొరలెం గొ
 బేరదిగ్వాయువుల్, ఫలినీవల్లమత్తల్లివల్లరులపైఁ బైపె
 నలివ్రాతముల్, పొలసె న్నంచులు రాలె రాత్రికరిణీ
 పూతార్కరవార్పిందువుల్. ౧౪

చ. కలమవనాళికాకణిశకంటకకోటులచేతఁ జూడ్కి కిం
 పలవణిచె నధిత్రి తుహిష్ణాగమవేళఁ దటాకసారణీ
 నలిలమువాటిపండినయజ్ఞాంగలసీమములెన్ని యన్నిటం
 దలమగుసీతుపేర్తిగరుదాల్చినభావముప్ర స్ఫుటంబుగ

క. కలవింకకలకలాకుల

వలభీగర్భములు సౌధవాటములు పురం

బులయందుఁ దుహినవేళలఁ

జలి గులగులఁగూయునట్టిచందం బొందెన్.

౨౧

క. పెనుఁజలి గడగడ వణఁకుచు

వనదేవత దంఢవీణ వాయించెనొకో

యన మోకప్రేంకనంబుల

ననగుత్తులమొఱుసె నలిగణము విసినములన్.

౨౨

కా. బింబోష్ఠీకుచకుంభభారము లురఃప్రీతంబులన్ హత్తి మో

దంబార న్నృదుకేలిశయ్యల శుభాంతర్దర్శగేహంబులం

దాంబూలీదళభాగపూరితముఖుల్ ధన్వాత్మకు ల్పీతకా

లం బెంతేనియు నిద్రవోదురు నిశల్సంభోగలీలావధిన్.

సీ. ధనదళుద్ధాంతకాంతాపయోధరభార

సంవ్యాసవల్లవస్రంసనములు

కైలాసగిరికూటకల్పదుమాటవీ

కుసుమగుచ్ఛరజోఽవగుంతనములు

చంద్రభాగాసరిత్సలిలవీచీఘటా

ప్రేంభోలికాకేళిరింఖణములు

రాధాపురీహర్ష్యరత్న హేమగవాక్ష

సంవేశనక్రియాసౌష్ఠవములు

వలనుగాఁ జరఁజకారణ్యవాటిఁ దిరిసి

కాళి యొరసి కళింగాంధ్రదేశసరణి

దక్షిణము సాఁగెను సపాదలక్షశైల

కటకబంధుఁ డుద్గిశాగంధవహఁడు.

౨౩

గీ. చలి ప్రవేశించు నాగులచవుతినాడు

మెఱయు వేసవి రథన ప్తమీదినమున

నచ్చసీతు ప్రవేశించుఁ బెచ్చ పెరిగి

మార్గశిరపాషమాసాలమధ్యవేళ.

౨౫

గీ. ఇనుఁడు కోదండరాశిమీఁ దెక్కువేళ

నిత్తుకోదండవల్లి యెక్కిడు మరుండు

సమదవేదండనమమహాసత్త్వ డయ్య

జనుఁడు కోదండమునుబోలె దనువువంచు.

౨౬

గీ. ఇండ్లమొదలను నీరెండ నీడికలను

ననుఁగుఁదమ్ముఁడు నన్నయు నాటలాడు

నత్తయును గోడలును గుమ్ములాడుఁ గుమ్ము

గాఁచుచోటికి మకరసంక్రాంతివేళ.

౨౭

సీ. కాశిలోఁ జక్రపుష్కరిణి దుష్కరశుష్క

గహనావళీదావదహనజిహ్వఁ

గుక్కుటేశ్వరవరకుండి వీరపురిశం

కాతమస్కాండచండాంశుదీప్తి

దక్షవాటంబున ప్రరిగోదావరి

కలిదోషపాశాణకులిశధార

కాతమితటిని మార్కండేయుపురిమ్రోల

దురితాహినంఘాతగరుడమూర్తి

నిన్నిటను దీర్ఘమాడంగ నేగుడెంతు

రఖిలమునులుఁ బ్రభాతసంధ్యాగమముల

గ్రహగణేశుండు కోదండరాశిఁ బాసి

మకరమున కేగుదేరంగ మాఘవేళ.

౨౮

మ. పటివోయెం దుహీనంబు పండె వరి యిప్ప ల్యూసె
శైలంబులన్. గటిగట్టె న్నలరాజు తేటియెఱకం గాం
డ ప్రకాండంబులం, జటపించెన్ గ్రహరాజుమాతరకుని
జక్రాదికూటంబునం, దటిఁ గాబేరదిగంతరిక్షపథ
యాత్రాజై తతుత్తుంభమున్.

౨౯

వ. వెండియుంజకోరలోచనల కుచమండలంబునకుఁగర్ప
రఖండక్షోదంబుల మేదించిన చందనానులేపనై పథ్యం
బపథ్యం బయ్యె. రథ్యవేగంబున, ననూరుసారథి రథం
బు ప్రతివిఘట్టనక్షుణ్ణనక్షత్రక్షోదపాళీచుళుకితోర్ధ్వం
డభిత్తియై యుత్తరాయణంబు గైకొని కులూతశాశో
దరీకపోలముకురబింబంబులం బ్రతిబింబించె. సవ్యాపన
వ్యక్రమంబునం జక్రమిథునంబుల నెట్టుకొని బిట్టేసి
యేసి విసిగి నిల్చి మనోభవుండు నిగిడించిన నిట్టూ
ర్పునుంజోలె నిశానమయంబుల నిండు వెన్నెలలోనం
జిన్నిచిన్ని నులివేడివడి పొడచూపె. కేదారక్షేత్రం
బులం గలమగోపిక లొడికంబుగా దంచిన నిద్దంబు
లగుదుద్దుగడుప్రాసంగుఁబ్రాలు సద్యోమార్జనావశంబున
నతిస్నిగ్ధవర్ణంబులై కర్ణాటదేశ తాటంకినీదశనవజ్రాం
కురంబుల కాంతినంపద దలంచె. నీహారవ్యపాయం
బున నిర్మలంబులై బహుళపక్ష ప్రదోషంబులయందుఁ

దారకంబులు వికచకుముదకోరకంబులు కెలంకులఁ
 గొలంకులలోనం బ్రతిబింబించి మదకలకలహంసత్రోటి
 కోటివిఖండితమృణాలదండఖండంబులభావంబుభజించె.
 హృదయోత్కంఠాతిరేకంబునఁ గంఠమూలకతోరకా
 లకూటవిషమషీ కళంకపంకచ్ఛాయాచ్ఛటాకుండు భు
 వనరాక్షాదాక్షిణ్యండు దాక్షిణ్యమభీమేశ్వరుండు ద
 క్షిణజలధివేలావలయితంబు లగునేలాలవంగలవలీమ
 తల్లికాకుడుంగక్రోడంబులం గ్రీడించుటకు నై సారంగ
 లోచనలుఁ దానును గోరంగి వెడలె. వలవలనిమంచుఁ
 మువ్వరముసురుజడిం దడిసి జడనుపడి వ్రేకలగుపోక
 పూఁబాళలపరిమళంబులఁ బుక్కిలించి యుమియుచుఁ,
 బక్కిణంబులలోన నల్లనల్లన పొలుపారు నడవికరువలి
 యసమసమవిషమకుసుమఫలక్రీడామతల్లికల మల్లుపె
 నంగి డస్సిన భిల్లపల్లవాధరల గల్లఫలకంబులఁ గ్రొత్త
 యుదయించు చెమటచిత్తడి యుడిపె. కాళి శ్రీశైల
 కుంభఘోణ శోణార్క కాంచీ కాంచనసభా కాళహస్తి
 కుసుతేత్రాదిపుణ్యస్థానంబులం గూపవాపీతటాకకుండి
 కాప్రసవణస్తోతస్వినులం బ్రత్యూషకాలంబులం బర
 మర్షిసార్థంబు తీర్థంబాడె నిర్విధంబున మాఘమాస
 వాసరంబులు పసంతసమయసామంతంబులు జరగు
 చుండ నాచండాలాదిమనుష్యులకు భుక్తిముక్తులు ప్ర
 సాదింపంజాలి మాహేశ్వరులకు మహోత్సవంబు పాఠు

పతులకుం బ్రీతి కాశాముఖుల కవలంబంబు మునులకు
 మనికి జటాధారుల కాధారంబు పరివ్రాజులకుఁ బట్టుఁ
 గొమ్మ వేదాంతులకు సంతోషం బాగమికులకు భాగ
 ధేయంబు మాంత్రికులకు మనువు తాంత్రికులకుఁ దా
 వలంబు పౌరాణికులకుఁ బ్రాణం జాపనిషదుల కుపా
 యంబు ముముక్షులకు రక్ష శంభునకు విస్రంభస్థానం
 బు శాంభవికి హృదయోత్కంఠయు హేరంబునకుం
 బ్రియంబు తండువునకుఁ బండువు కుమారస్వామికిం
 బ్రేమాస్పదంబు భృంగిరిటికిం దంగెటిజిన్ను దురితతరు
 వండఖండనంబునకు గండగొడ్డలి యఘపటలతిమిరన
 ముదాయాహిమఘృణిసంతానంబు సంతాపశాంతికి
 భాగీరథీప్రవాహంబు శివరాత్రిపుణ్యకాలంబే తెంచిన.

సీ. ఆవణిక్పథమున కనతిదూరంబున

గవ్యూతియెడ నుదక్పశ్చిమమునఁ
 బర్వతో పత్యకాపర్యంతతటమున

సికతాతినిర్మలక్షేత్రసీమ
 మాలూరతరువండమధ్యభాగంబునం

బ్రసవనాపగాపార్యభూమిఁ
 గునుమవాటికలతోఁ గువలయాంభోరుహ

కుముదమండితమైన గొలనితోడఁ
 గోటతో గోపురములతోఁ గుట్టిమాట్ట
 మండపంబులతో మహామహిమనొప్ప

నాదిమధ్యంబు నాగేశ మనఁగ నొక్క

పుణ్యతీర్థంబు తెల్లొక్కపూజితంబు

3౦

గీ. అందు శేషప్రతిష్ఠితం డమృతదివ్య

లింగమంగళమూర్తి ఖట్వాంగపాణి

యర్ధశశిమాళి నాగేశ్వరాహ్వయుండు

ప్రతివసించు ననేకకల్పములనుండి.

3౧

వ. ఆశివరాత్రి పుణ్యకాలంబున.

32

సీ. శివగంగఁ బుణ్యాభిషేకంబు దీర్చిరి

దరి నొనర్చిరి నూఁడుతర్పణములు

ధరియించి రంబునిర్ధౌతవస్త్రంబులు

నాచరించిరి బ్రహ్మయజ్ఞతంత్ర

మర్ఘ్యాంజలిక్షేపణానంతరమునం

దొనరించి రంఘమంతున కుపాస్తి

గృహదేవతార్చనక్రియ లాచరించిరి

యభ్యాగతులకు నర్పణలు నడిపి

రవనిసురులెల్ల నాగేశ్వరాలయమున

కేగుదెంచిరి ప్రణమిల్లి రీశ్వరునకు

నాల్గుజాలుఁ బూజ

నాదినంకల్ప మొనరించి రభవుమౌల.

3౪

గీ. ఆదరంబున సమార్థనానులేప

ధూపపటువాసనలు తెలదీపములును

సంఘటించిరి వివిధసంస్కారవిధుల
బ్రాహ్మణులు నర్దులై నట్టి పారజనలు.

౩౧

సీ. కాంస్యతోరణమాలికలు సంఘటించిరి
ప్రాసాదగోపురాభ్యంతరముల
రంభాతరుస్తంభసంభారములు సము
త్పాటించి రొగిఁ బ్రతిద్వారమునను
బూజోపకరణపాత్రీజాత మఖిలంబు
సంస్కరించిరి భస్మనలీలశుద్ధిఁ
గరమొప్పు వృషభపుంగవ కేతనంబులు
నిలువంగఁ బెట్టిరి నలభులందుఁ
గమలనీలోత్పలంబులుఁ గర్ణికార
మాలతీకుండములు హేమమరువకములు
మల్లి కాకింశుకము లపామార్గవకుళ
పాటలంబులుఁ గూర్చి రపారములుగ.

౩౨

గీ. అపుడు సుకుమారకావ్యాయుం డదరునజ్జ
నేగుడెంచెను నాగేశ్వరేశుగుడికిఁ
బుష్పవాటికలోఁ గమ్మపుపులఁగోసి
పొలఁతులకు నిద్దఱకుఁ గొంచుఁబోవఁదలఁచి.

౩౩

క. కుడిచేత మాంసఖండము
లెడకేలను మద్యరససహితమగు కంచుం
గుడుకయు ధరించి మదమున
వడవణకులు గొనుచు నతఁడు వచ్చె న్నుడికి.

౩౪

వ. జన్మాంతరస్థుండువోలే రూపాంతరగతుండువోలే నా
 విష్ణుండువోలే భూతాధిష్ఠితుండువోలే గ్రహగృహీ
 తుండువోలే నున్నతుండునుంబోలే మదిరామదాతిరేకం
 బునఁ దన్నుఁ దా నెఱుంగక పరిసరలతాకంటకాను
 మజ్యమానాంశుకోత్తరీయుండును నజ్ఞాతనమవిషమ
 మేదిసీభాగవిన్యాసప్రస్థలితపాదద్వయుండునునై పలిత
 పాండురంబు లగుశిరోరుహంబులు విరిసి వీచునం
 బడ నొయ్యనొయ్యన నేతెంచి నిర్లజ్జుండును నిన్నే
 హుండు నృశంసుండును నగునక్కర్తచండాలుండు గ
 ర్భగోళంబునకుఁ జక్కం గట్టెదుర నిలిచి రక్తకమల
 దళచ్ఛాయంబు లగుకన్నులు దెఱచి విఘ్నార్ణమాన
 తారకం బైన వికారాలోకనంబున నలవోకయుం
 బోలే నిర్మలస్ఫటికమండపాధ్యాసీనుండును నమృత
 మయజ్యోతిర్లింగమూర్తియు ముక్తాఫలధవలకాంతి
 యుఁ ద్రిభువనవందితచరణుండును జరాచరగురుండును
 నగు నాగేశ్వరుని దర్శించి యమృతహాదేవు మౌళికపా
 లమాలికామండనఖండేందు శకలంబులకు గగనగం
 గా ప్రవాహ దిండీరఖండంబులకు నుష్ణీషఘణిఘణా
 ఫలకంబులకుఁ జెలికారంబు నేయంజాలి పాంచజన్య
 నహోదరంబు లన దుగ్ధాంబురాశి హృదయంబు
 లనఁ జంద్రికాశరణంబు లన నంగజాట్టహాసంబు ఛే
 దంబు లన మెండుకొని యున్న పుండరీకంబుల
 పూజ గనుంగొని వెండియా.

ఉ. చాయన భోగిరాట్కటకసన్నిధి దీపితదీపమాలికా
 చ్చాయఁ బురఃప్ర దేశమునఁ జాఁగిన నిర్జరవాహినీమ
 హా, తోయముసావి చీరయొగఁద్రోచి పొరంగఁ దలం
 చె నెంతలో, తో యని కొంకి కొంకి పతితుం డతఁ
 డానవపానవిక్రియన్. ౪౦

గీ. పవనవశమునఁ గేతకీప్ర నవధూళి
 యంగమున హత్తియుండంగ నాతఁ డవుడు
 విమలభస్మ నముద్ధూళన మొనరించి
 పాశుపతదీక్షఁ గైకొన్నభంగి నుండె. ౪౧

చ. కలఁగఁగఁబాటె నాతని యఘంబులు పంచహృషీక
 సంభవం, బులు బహుకాలనంకలితము ల్దవవహ్ని చిట
 చ్చిటధ్వనిం, గలఁగఁగఁ బాటు పక్షులవై కారమునం
 వొలుజాముపూజకై, బలుపటహమ్ము తమ్మునుచు భర్గుని
 గేహమునందు మ్రోసినన్. ౪౨

వ. ఆళివరాత్రి పుణ్యకాలంబునఁ బురాణంబులు వినిపిం
 చువారును నితిహాసంబులు చదువువారును బంచాక్షరీ
 పంచ బ్రహ్మాదిమంత్రంబులు జపించువారును నీలకంఠ
 స్తోత్రంబులు పఠించువారును బ్రాణాయామంబు లను
 సంధించువారును బ్రత్యహారంబులు నడుపువారును
 బ్రదక్షిణంబులు నేయువారును భస్మోద్ధూళనంబు
 లొనర్చువారును దురోదరంబుల వినోదించువారును
 నష్టవధానంబుల గ్రీడించువారును వీణ లాస్సాలించు

వారును గావ్యగోష్ఠి సలుపువారును బరిహాసం బాద
రించువారును బిందుమతి యభ్యసించువారును బ్రహ్మ
ళికలు భావించువారును నాడువారునుం బాడువారును
మేషకుక్కుటక రేటులావుకకపింజలయుద్ధంబులు వీక్షిం
చువారును గుఱ్ఱవామనకిరాతబర్బరజరతమూకజనవికా
రంబు లవలోకించు వారు నై జాగరంబులు సలుపు
చునుండిరి సుకుమారుండును నొక్కించుక యన్నుం
దేటికొని వారిం జూచుచుండె నప్పుడు శివగంగానిరర
జలతరంగశీకరజాలజనితజడిమంబులు నందిరోమంథ
ఫేనబిందువాహులుం గుమారశిఖికలాప విధూననక్రి
యా లలితంబులుఁ బశుపతిజటాబద్ధవాసుకినివీతశేషం
బులు హేరంబగండమండల నివ్యందమాన దానధా
రాకలుషగంధలహరీ పాణింధమంబులు భృంగిరిటి ని
కుంభకుంభోదర ప్రముఖనిఖిలగణపరిషత్తుద్ధూళితభసి
త ధూళికావినరంబులు మాతృకాశ్రవణావలంసకహ్లా
రకోరక ప్రేంభోశన ప్రక్రియాసమభిహారానుమేయావ
తరణంబులు మహిసాక్షి గుగ్గులుధూపధూమకంబులు
మాలూరికిసలయామోదమేదురంబులు సగు మహా
దేవనిశామారుతంబు లతనిమీఁదఁ బాలుపారి పాత
కంబులు దూలరాల్చె నట్టిసమయంబున.

౪౩

గీ. లర్ధరాత్రంబుదాక నయ్యధమవృత్తి
శివునిశావై భవంబు వీక్షించి చనియె

దానకమునకు నది యాదిగా నతండు
విడిచెఁ దొల్లింటి నీచపువృత్తిబుద్ధి.
వ. అంతఁ గొంతకాలంబునకు.

౪౪

క. కుక్కలలో శబరులలోఁ
- గక్కెర చిమ్మటలలోనఁ గార్కోళ్ళులలోఁ
బక్కణముగుడిసె నడుమను
గుక్కిపయిం జచ్చె నతఁడు ఘోరవ్యాధిన్.

౪౫

క. శ్రీనాగేశ్వరశంభు
స్థానంబున గిరిశురాత్రి జాగరములు - - -
- - - ననుగనుఁగొన్నట్టిక
తానను విగతాఘుండై యతఁడు మృతిఁ బొందెన్.

సీ. క్రిమి కంతకుహరమార్గమున కడ్డము దొట్టి
పెద్దయేనియు బాధ పెట్టకుండ
శ్రేష్ఠముదేకించి సెలవి రంధ్రమువాయ
మెఱసి నుచ్చిల్లు గ్రమ్మింపకుండ
దృగ్గోళకంబులు దిరుగంగ దృష్టియు
సంధకారంబులో నణఁగకుండ
నెఱిదిప్పి యుచ్చాసనిశ్వాసవవమాన
పరివాహగతు లోటువడకయుండఁ

బరమయోగీశ్వరుఁడువోలె బ్రహ్మరంధ్ర
వీధిఁబ్రాణంబుపిడిచె నవ్వెప్రకులుఁడు
పుణ్యశీవరాత్రి నలవోకవోలెనైన
నురగధరుఁడెంత జాగరం బుండఁగాన.

౪౬

వ. ఆకాలంబునఁ గాలకింకరులు మృత్యుదేవతానహితు
 లై మునల ముద్గర తోమరాది ప్రహరణంబులతో - -
 - - - అతనిలింగశరీరంబు వగుణపాశంబుల బంధిం
 చి ఖాని పోవఁ గణంగిన నవ్వేళ శివదూతలు శివాజ్ఞావ
 శంబున శూలాంకుశ గదా భండిపాల పరిఘపరశ్వధ
 - - - - - చ్చి దవ్వుల నాకాశమార్గంబున.

గీ. ఓరి యమునిదూతలార యీబ్రాహ్మణుఁ
 గరుణ మాలి యేల కట్టినారు
 విడుఁడు శివునియాస మృదునాజ్ఞాదాఁట మీ
 రాజు - - - - - గ్రరామదించి. ౧౦
 మాలిని. విడుఁడు విడుఁడు వీనిన్ (విప్రునిన్) భాగ్యవంతున్
 మృదుఁడు గరుణతోడ నిక్కిలిం గారవించెన్
 జడుల కొరుల కేలా సంభవించున్ యథార్థం
 బడర మఱిమృ - - - - - ప్పాలవంబుల్.

గీ. అన్నదాన తపస్సూన్మతాదులైన
 పుణ్యక్షరం బొసర్చిన పురుషునందు
 నెట్లు సంతోషమందు నర్థేందుమాళి
 యట్టిసంతోష మితనియం దావహించె. ౧౧

వ. అనిన యమకింకరులు శంకరకింకరుల కిట్లనిరి. ౧౨

సీ. ఏకార్యమునకయి యెచ్చోటి కరిగద
 రరుగుఁడు మీరు మహాత్మలార

యితన్ల క్షేళము చూచి యతికృపాపరతమై

పు - - - - - రింపఁ బూనినారె

హరికింకరుల మన్న నాశ్చర్య మయ్యెడు

నదనద్వివేకంబు చాలకునికి

భవభక్తులకు నడ్డపడుట ధర్మము మీకు

నేమేల పట్టుదు మీశుభక్తు

నితఁడు కలుద్రాగె అంకాడ నెఱచిఁ దినియె

నిలిచి మూర్తించెఁ జండాలలనఁగూడె

గూఁతు రమియించెఁ దెరువాటుగొట్టెఁ బ్రజలఁ

జెంచురాజుల నేవించెఁ జెఱిచెఁ గులము.

గీర

నీ. కేలుదో మెత్తి మొక్కెనె పాశుపతులకు

శరణార్థి ననియెనే జంగములకు

ఫాలభాగమునందు భన్తంబు పూసెనే

యటుతఁ దాలిచెనె రుద్రాక్షపూన

శివమంత్ర ముచ్చరించెనె జిహ్వ నేపూదు

నరిగెనె యెన్నఁడే నభవుగుడికిఁ

బలియించెనే మహాప్రమథచార్త్రంబు

తిరిగెనే మృదుపుణ్యతీర్థములకు

దానములు పెక్కుఁ జేసినదానఁ గాని

కాలగళుభక్తియావంతఁ గలిగెనేని

యడ్డపడ ధర్మమాఁగాక యనఘులార

యర్హమే యీదురాత్తున కడ్డపడఁగ,

గీర

ఉ. ఎట్టుగ నేగుదెంచితిరి యిందుకళాధరభృత్యులార యీ
చెట్ట దురాత్మునిన్ హరునిచెంతకునుం గొనిపోవువారలై
యెట్టాణా శంకరుం డొకని నెవ్వనినేఁ గొనితేరఁ బం
వినం, బట్టఁగ వచ్చినారొ తడఁబాటున వీని మణిభ్ర
మంబునన్.

౫౩

సీ. అని హేతువులును దృష్టాంతంబులును జూపి

యమ - - - - - యవనిసురుని

నూరకయుండె మృత్యువు నోర్గదల్పక

భవునిచే మును పడ్డపాటుఁ దలఁచి

వరుణపాశములచే వృధితచేతస్కుండై

సుకుమారుఁ డెంతేని స్త్రుక్కు చుండ

నెదురుచూడఁ దొణంగి రీశ - - - - -

తారు పంచినవారు తడయుటయును

గాలయాపనమునకు నిగ్రహముఁ బూని

శంభుకింకరు లపు డవష్టంభ మెనఁగ

నాడుగఱచుచు నప్పు డేకాంతముండి

సమధికం బై నసాహసోత్సాహవృత్తి.

౫౪

ఉ. బిత్తరి దండిమాట లిటు ప్రేలెదరే యచురాజునేవకుఠీ

చిత్తజ్వెరియాజ్ఞ యొకచీరికిఁ గైకొన కంచు నుద్ధతి

న్కిత్తిని వారినిం గదిసి నిర్భరభూరిభుజాబలంబున

మొత్తిరి యుర్కి బాహువులు మోడిచి పట్టి వృషాంక

కింకరుల్.

౫౫

క. కడవనములఁ బ్రహరించిరి

యడిచిరి లాతముల మొత్తి రహివలయములం

విడికిళ్లను ఘట్టించిరి

తడఁబడ మృదుభటులు దండధరుకింకరులన్. ౧౯

వ. ఇట్లు మొత్తువడి యమకింకరులు శంకరకింకరులకుం

బ్రతిఘటించక నుకుమారుని బరివేష్టించి యమలోకం

మున కభిముఖులై యతనిం గొనిపోవం దొణంగి

రప్పుడు రుద్రాక్షమాలికావక్షస్థలుండును జంద్రార్ధకృ

త శేఖరుండును భస్మోద్ధూళితలాలితాంగుండును ద్రిలో

చనుండును నతిప్రమాణకాయుండును నగునీలలోహిత

ప్రమథుండు కాలాంబుదధ్వానగంభీరం జైనకంఠస్వ

రంబున నిట్లనియె. ౨౦

సీ. పడసె నెవ్వనికృప బ్రహ్మ బ్రహ్మత్వంబు

విష్ణుండు విష్ణుత్వవిభ్రమంబు

నీరేడుజగములు నెవ్వనికుక్షిలో

నొక్కఁ డొక్కంటితో నొరయుచుండు

నంధకేభజలంధరాదిదానవకోటిఁ

గ్రాగించె నెవ్వనికంటిమంట

యామ్నాయశాఖానహస్రంబు లెవ్వని

నాసికారంధ్రనిశ్వాసధార

లమృహదేవులెంకల మైనమేము

భర్తయానతి నిర్వహింపంగఁ దలఁచ

మముఁ జీరికిఁ గైకొక మదముపేర్చి
నెట్టుకొనిపోయెదకు విప్రు నెఱయఁగట్టి. ౬౧

ఉ. బుద్ధియ కల్గె నేని కొనిపోకుఁడు ధర్మము సూక్ష్మ మీయ
నం, బద్ధము లైనన్యాయములఁ బంతము వచ్చునె మే
ము దెంపుమై, యుద్ధము సేయఁజాలకయ యోహరి
సాహరి నెంతచెప్పిన, నిద్ధరణీతలామరుని నీరు చలం
బున మీకుఁ దక్కునే. ౬౨

గీ. ఎంత చెప్పిన విన రేమి యీకు మాకు
హరునియాజ్ఞయ బలవంత మల్ప మెట్లు
చాక నొవ్వక మీరు మాకాఁకఁజెడక
యిద్ధరామరు మా కిప్పు డిచ్చుటొప్పు. ౬౩

క. నావుడును యమునిదూతలు
భావభవారాతిప్రమథవర్గముతోడన్
సేవకథర్మము తగవును
లావును బంతంబు దృఢబలంబును మెఱయన్. ౬౪

వ. ఇట్లని పలికిరి. ౬౫

క. చత్తుము చెఱఁబడుదుము కడు
నొత్తుము మీచేత నెట్లునుం దగవు మముం
బుత్తెంచినపతిసన్నిధి
నుత్తరమెట్టిత్తు మాజ్ఞ యుపహరిఁబొందన్. ౬౬

సీ. చర్చించిచూడుఁడా చంద్రార్ధమార్ధిక
యమరాజ నిజభృత్యుఁడానా కాఁడా ,

యభవుఁ డిచ్చినయట్టి యధికార మాఁగాదా
యముఁడుగూర్చున్న ధర్మాసనంబు
త్రిపురాసురాంతకుదివ్యదేహము గాదా
వేదస్మృతులు తత్త్వవిధిఁ దలంప
శిష్టరక్షయు దుష్టశిక్షయుశూలికి

- - - దొ యాత్మలోన
నవకరము లెన్ని యన్నియు నాచరించె
బాపి యగువీని నరకకూపమునఁ ద్రోచి
బాధపెట్టంగవలసినపట్టునందుఁ
బంతమే విడుఁ డంట యో ప్రమథులార.

౨౭

ఉ. చచ్చిన నేమి మూర్ఖ - - - నేమి ప్రహళవేదనన్
నొచ్చిననేమిపండ్లుచెవిలోరు కరాంగుళనేత్రగోళముల్
ముచ్చిన నేమి పట్టపతిమొక్కలిబంధనశాలలోనికి
స్వచ్చిన నేమి భ్రతులకు నచ్చినయేలికయాజ్ఞపట్టునన్

గీ. తగవు ధర్మంబుఁ పాడి పంతంబు దెలిసి
యనువుఁ డీబ్రాహ్మణుని బాధ లనుభవింప
నొండె దురమున మమ్ము మృత్యువు జయించి

* విప్రుఁ గొనిపొండు మాటలువేయునేల.

౨౮

క. మీకును మీపతియానతి

మాకును మాభర్తయాజ్ఞ మన్నింపఁదగుక
పాకోవాక్యముల* వెడ

వాకాట్లం బల్పజంబు వలవదు నేయన్.

౨౦

* వాకావవాక్యాముల, అని మూలము.

క. అని యమునిభటులు పలికిన

విని శంకరభటులు తద్వివేకంబునకున్

మనమున సంతోషించియు

మనసిజహరుశాసనమును మన్నించుటకై.

౭౧

సీ. పొడికచ్చడములపైఁ బులితోలునునునేలు

కటిభారమనఁ గానెకట్టు గట్టి

యభినవం బై వరుద్రాక్షయొడ్డాణంబు

నాభిచక్రములోనుగా భరించి

ప్రిదిలి జాతిక యుండఁ బెనుఁబావప్రేగులు

శ్రవణభాగమునందు సంతరించి

యల్లిబిల్లిగ జటావల్లీమతల్లులు

గూర్చి పెంపొందఁ గీల్కొప్పు వెట్టి

భసితఘాళి శరీర మభ్యంగమార్చి

యుద్దవిడిఁ బారివడయోధు లొక్కఁడొకఁడ

యాయుధంబులు ధరియించి యట్టహాస

డమరుక ధ్వానసింహనాదములతోడ.

౭౨

శా. ఆటోపారభటీసముదృటతరాహంకారబాహాధను,

ర్జ్యాటంకారరవంబులంబుజభవాండాభ్యంతరంబున్ న

మా, స్ఫోటింపంగ లలాటాశోచనభుజిమ్యు ల్లిండభృ

ద్భ్రతులన్, ఖాటీసంభ్రమలీలఁ దాఁకిరి వడిన్ ఖా

రాధరాధ్యంబునన్.

౭౩

సీ. ద్రాఘిష్ఠకతినదంష్ట్రదండనంఘట

కటుఘోరకిటకిటాత్కార మగుచుఁ

జటులర్థుంఝామరుజ్ఞంపావరంపరా

సన్నిభఘ్రాణనిశ్వాస మగుచు

వికలతారకచక్రవిభ్రాన్తిభీషణ

స్ఫారచక్షుర్ద్వయీభయద మగుచు

నిటలవీధివిటంకనిర్భరభూకుటీ

నటనక్రియాటోపపటనా మగుచుఁ

గాలమృత్యువు శాణచక్రమునఁబట్టి

చికిలిచేసిన యడిదంబుఁ జేతఁ దాల్చి

జేగుటిరంచిన మొగముతోఁ జిత్తజారి

ప్రమథవర్గంబుఁదాఁకె నాగ్రహమెత్తర్ప. ౭౪

వ. - - - తవణితమరువుతమతమనినదముతషణించుచుఁ దచ్చ

టులతమామీత డంబర విష్కంభము కాష్ఠాకటాహ

ముల సుద్ధాటింప దినకరకరచ్ఛాయాచ్ఛేదాధిగమమున

ధగద్ధగితము లగునిస్త్రీంశకుతారాద్యాయుధ దీప్తులు

రణలక్ష్మీ నివాళింపంగ నవుడు విద్యాధర పన్నగ యక్ష

గరుడ గంధర్వాదులు మది నాహ్లాదింపంగ సురముని

కులచె యాడింపంగ నిలింపా - - - వధంబున భవుని

తెంకలు శమనకింకరులును బాహోవష్టంభవిజృంభణమప్ర

తిహతముగ నొండొరువులఁ దాఁకిన భండనంబు ఘో

రం బయ్యెను.

- క. శంకరభటులును సంతక
కింకరులు మిథఃప్రహారకీలాలనటా
పంకిలతను లయి కుసుమిత
కంకేలీతరులభంగిఁ గనుపట్టి రనిన్. 21
- వ. అప్పుడు కింకరులయం దొక్కరుండు యమునినన్ని
ధికిం జని యతని కిట్లనియె. 22
- సీ. దేవ దేవరయాజ్ఞ ధృతి నేము దలఁబూని
మృత్యుతోఁగూడి భూమీస్థలమునఁ
జని వణిక్పథ మనుఘనపట్టనమునకు
ననతిదూరమున శైలాంతరమున
నడవిలో నొకమృగవ్యాధపక్షణమునఁ
గుష్ఠామయంబునఁ గుతిలపడఁగఁ
జెడిపెకూతురు కాళ్లకడనుండి యేడ్వంగఁ
బంచత్వ మొందినపాపకర్తు
బ్రహ్మబంధుని సుకుమారుఁ బట్టితేగ
నభవుదూతలు రాసీక యాఁగినారు
మాకు వారికి దుర మయ్యె నాకనమున
నెఱుంగఁజెప్పంగ వచ్చితి నిత్రైఱంగు. 23
- వ. అనిన వినికృతాంతుండు సమధికత్రోధావేశవివశస్వాం
తుండై యులుంజరుం డను నేనాని రావించి యతని
తో నిట్లనియె. 24
- గీ. చను ములుంబర వృషభలాంఛనునిలెంక
గులాఁగినారంట మనవాండ్ర నాకనమున

నొక్కపాపాత్ముఁ గొనిరాఁగ నుద్దవిడిని

నేగి యాజటాధారుల నెగిచి రమ్మ.

౫౦

గబ్బున నెదిరించిన నొక

దెబ్బగొనుచు - - - నెదురె త్రిజగముల నొరుల్

తబ్బిబ్బుగ జంగములకుఁ

బబ్బంబులు వెట్టు ముప్పిపరిఘట్టనలన్.

౫౧

వ్యాధు లబ్బుత్రరశతంబు వచ్చుగాక

తోడ నేతెంచుఁగాక మృత్యువులు నూఱు

పంపినారము మున్నాడి భటులఁగూర్చి

కాలమృత్యువు గెల్పు శంకరునిహితుల.

౫౨

అని పల్కిన వల్లె యని యులుంబరుండు వివిధ

వ్యాధి మృత్యు పరివృతుం డై కదలి యుద్దవిడిఁ

దూగ్యంబులు మొరయఁ బ్రమథానీకంబుఁ దాకిఁ

శస్త్రజాలంబు నిగిడ్చి పేర్చి యార్చినం గోపించి

పంచవదనుభటులు కుటీల భూభంగభీషణంబు లగు

మొగంబులు జేవుటింప నట్టహాసంబు చేసి యదల్చి

డమగుడిండివా తమతమధ్వానంబుతోఁ గీనాశకింకరు

ల ముసలభిండిపాణిలోమర మండలాగ్ర త్రిశూలపట్ట

సంబులఁ బ్రహరించిన విచ్చిన్న బాహూరుచరణవక్షః

- - - - - బాటకృతాటలై విచ్చియు నొచ్చియుఁ జ

చ్చియుఁ దెరలియుఁ జొరలియుఁ దోగియుఁ డాఁగియుఁ

పుస్సియు డస్సియుఁ గందియుఁ గుందియు దారియు - -

మొగ్గియుఁ డగ్గియు నలసియు సొలసియు వికావికలై
దిక్కామొగంబులై యూరుసారులై నురియై బందబందై
భండనంబు విడిచి వలయ . . బారి వెలవెలంబోయి
కృతాంతునిసన్నిధికిం బోయిరి. ఇట జటాధారులు
సుకుమారుని బంధనంబు లూడ్చియు నతని మున్నిడు
కొని హాన్నాశంపుఁగ రామూరి చాయలం బంటించు
మింటి తెరువునం జనిరి. అప్పు డాసుకుమారుండు పుణ్య
శివరాత్రివతాలోకనప్రభావంబున. ౮౩

తాళవృత్తము. (!) డౌదపులం గాంచెం గైలాసము తరు
ణేందు(క.శా)ధరునినివాసము, దశహరిస్థానస్థపుటితధవ
శచ్చాయాచ్చేదవిలాసము, ధ్రువమండల - - సంతాధి
మూలశృంగశృంగాటకవిహార, తచరగరుడగంధర్వప్రమ
దాస్తోమవిహితలీలాపరిహాసము, సవలేపాటోపనముద్భ
టవిఘ్నాధిప దీర్ఘవిమాణప్రభుణవ్యాఘటనపారద . . .
మయప్రస్థతటద్వనివిసరము, నవిహితరూఢాముద్రా
నిగదవ్యాఖ్యాతాశోకలతాప్లవ యాథాతవ్యయవిజి
త్వసీహారాద్రిసుతాచరణన్యాసము.

సీ. కామధుగ్ధేనుసం తొట్టులుగాంచె(!)

గాంచననరత్నకందరములు

కాంచె గల్పకవాటికానహస్తంబులు

సిద్ధరసాపగాశ్రేణి గాంచె

బహుహిరణ్యముహాస్థాకారములు గాంచె
 నమరిన ధములుగాంచె
 బ్రబలచింతామణీస్పర్శవేధులగాంచె
 నానావిమానరత్నములు గాంచె
 హావభావవిలాసరేఖాఖిశేష
 హారిమూర్తుల దుద్రకన్యకలఁ గాంచె
 (మనసు త)నివోవ నర్థేందుమాళిఁ గాంచె
 గాంచె నుకుమారుఁడంబికోకాంత శివుని.

౧౫

వ. కాంచి దండప్రణామంబులు చేసి చేతులు మోడ్చి
 నమ శృంకరాయ, శశాంకమూర్ధాలంకారాయ, త్రిభు
 వన (?) పురంధ్రీనీరంధ్రస్తనకుంభవముత్తంభితకస్తూరి
 కాస్థానకముద్రాద్రోహిబాహుశస్తంభాయ, జంభారి
 ప్రముఖనిఖిలదేవతాకోటి హాటకకీరీటకోటివిటంకసం
 వాసితమందారమాలికా మరందబిందునిష్కండధారా
 ధోతచరణారవిందాయ, జలంధరాసురకంధరాప్రీతికా
 విఘట్టన క్రియాగరిష్ఠనిష్ఠురతా శశ్వద్విభంగఖట్వాంగ
 పాణయే, పశ్యల్లలాటాయ, మదనమదగదాగదంకా
 రాయ, సంధ్యానటాయ, కరకలితడమరుతాంకార
 బృంహితబ్రహ్మాండమండలాయ, చండీకాధిపతయే, నిర
 స్తనమస్తోపాధికాయ, నచ్చిదానందస్వరూపాయ, స్వ
 మహామహామప్రతిష్ఠాయ, నిరుపాధికనిరవధికనిర్విరో
 ధనిరవగ్రహనిరభినంధినిర్భరకృపాసంపత్సంపూర్ణమేధ

నే, వృషాంకమాలికాభరణాయ, సముద్బంధపుండరీక
కన్యాదకృత్రికంఠాధురంధరస్కంధభాగాయ, భగ
వతే ధన్యోఽస్మి! కృతపుణ్యోఽస్మి! నమస్తే నమస్తే
అని పలికి వెండియు.

౮౭

విషమవృత్తము.

(!) జయజయశంకరజయజయపురహర
జయజయ గుణవరుణాలయ
జయజయతుహినత్కౌఠరకన్యాసహచర
జయజయశాకర్షరవరభుభుకేతన
జయజయమందరకందరకంధర
సంతుభితమహాక్షిరోదన్వజ్జరక్రూరశజలన
గిరీశా నకల్పాషి శితికంధరా!

౮౮

వ. అని యనేకప్రకారంబులం బ్రస్తుతించిన నుకుమారు
మీఁదఁ గరుణాకటాక్షవీక్షణంబు లొలయించుచు
విరూపాక్షుం డతనికిఁ గామగమనంబును హేమకింకి
ణీ మాలికాసనాథంబును రుద్రకన్యాసహస్రసంకులం
బును నగుదివ్యవిమానంబొసంగి ప్రమథత్వంబు కృప
చేసెఁ బుణ్యవంతుల భాగ్యంబునకుం గొలఁది గలదె
యింక నెయ్యది (వినవలతు) రడుగుం డని సూతుండు
నైమిశారణ్యనివాసు లగు మహామునులకు నవినయం
బును సన్నేహంబును సగౌరవంబునుగా విన్నవించిన.

గీ. పరమమునులు సూత్యాహసంభవుని సూతు
భక్తిఁ బూజించి యధికతాత్పర్యగరిమ

చతుర్థాశ్వాసము. $\frac{26894}{24273}$ ౧౩౭

భటులు ప్రమథులచే భంగపడుట చూచి
చిన్నవోయి యముం డేమిచేసె బిదప.

౧౯

మ. కరుణాసాగర శైవశాస్త్రకలనాగాంభీర్వశౌర్యోన్నతా
తరుణీమన్తథ రాజపూజితకళాధర్మాయాసంస్తుతా
వరసీతిప్రతిభావిశేషకలనావాగీశసంకాశశ్రీ
తరుణీనాథమనోజ్ఞరూపవిలసత్కవ్యార్థసంబోధనా.

క. ధర్మారాలయవరగుణ

నిర్మాణవిశేషవిభవనిరుపమకార్యా

కర్మోత్కటబహుగుణవృత్త

నిర్మలనుజ్ఞానచతురనిశ్చలధైర్యా.

౨౦

మాలిని. శతధృతిధృతదీపా సారనిర్మాణరూపా
సతతసుఖవినోదా సామగానప్రమోదా
వితతకవివరేణ్యా వీరశైవాగ్రగణ్యా
యతులఫలవివేకా హర్షనైర్మల్యపాతా.

౨౧

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్య
పుత్ర సకలవిద్యాసనాథ శ్రీనాథనామధేయప్రణీతః
బైనళివరాత్రిమాహాత్మ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీసుజనరంజనీ ముద్రాక్షరశాల, రాజమహేంద్రవరము.